

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕВЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ

Трећи дан рада

20. јул 2018. године

(Седница је почела у 10.30 часова. председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Девог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 74 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 84 народна посланика, те да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да је спречена да присуствује седници народна посланица Гордана Чомић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЉУДСКИМ ЋЕЛИЈАМА И ТКИВИМА (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о 1. тачки дневног реда, Предлогу закона о људским ћелијама и ткивима, позвани да седници присуствују: др Златибор Лончар, министар здравља, проф. др Владимир Ђукић, проф. др Берислав Векић, проф. др Ференц Вицко и др Мехо Махмутовић, државни секретари у Министарству здравља, др Драгана Вујичић, вршилац дужности помоћника министра здравља, др Весна Ракоњац, вршилац дужности директора Управе за биомедицину, др Јелена Јанковић, самостални саветник у

Министарству здравља и др Александра Влацић и Злата Жижић, саветници у Министарству здравља.

Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народна посланица Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо народни посланици, поштовани гледаоци, данас је трећи дан како расправљамо о законима из области здравства, и то о два врло важна закона, врло хумана закона. О томе не би требало да буде полемике, али добро, ово је високи дом па ваљда тако треба. Оно што је мене јуче мало иритирало јесте то да је на рачун Српске напредне странке, Владе и вас, господине министре, изречено доста паушалних процена и неистина.

Ја ћу зарад истине и зарад гледалаца таксативно набројати шта су то Влада, Министарство здравља, СНС у крајњем случају, у правом случају, са нашим председником господином Вучићем, направили у само једној општини, једној јединици локалне самоуправе, од седамнаест београдских општина.

Пре свега, треба рећи – за разлику од досовске власти до 2012. године, која је потпуно девастирала наше здравство, сетимо се само бројних афера везаних за досовску власт које се тичу здравства, прљавих болница, немања лекова и осталог, доласком Српске напредне странке на власт 2012. године, рационалном употребом средстава, тешким мерама фискалне политике и суфицитом у буџету, ми смо 2012. године почели да опорављамо здравство.

Ево шта је све на мојој општини, општини Вождовац, изграђено само за пет година. Пре свега, Дом здравља у Јајинцима, који је сада у функцији за 50.000 грађана из подавалских насеља. Такође, после четрдесет година реновиран је Дом здравља у Улици војводе Степе Степановића. Затим, нова амбуланта изграђена је у насељу Степа Степановић. Реновирана је амбуланта у Кумодражу после шездесет година. Изграђена је нова амбуланта у Кумодражу 1, реновирана амбуланта у Кумодражу 2.

Молим вас, два дома здравља и шест амбулантних јединица само на једној општини. Хвала. Тако се ради! Када су људи одговорни, када су вредни, онда имају и резултате рада. Тако ради СНС. За вас није везана ниједна афера. То се зове одговорна власт и вама свака част на томе.

Оно што је важно и што треба истаћи, а тиче се овог закона, јесте да је циљ овог закона о људским ћелијама и органима постизање квалитета и сигурности

пре свега. Ви као министар, ваше министарство се врло одлучно, врло хумано поставило у писању овог закона јер је предложило надзор, што је неопходно.

Да би се овај закон применио, мора да постоји висока свест код људи и емпатија, што овом народу заиста није страно. Од 2010. године у Србији има доста донора. Ја сам врло срећна што постоје донори јер сваки дан имамо, нажалост, губитке живота и ако нема добрих људи, ми овај закон нећемо никада остварити. Како смо кренули, ово ће бити једна од најхуманијих земаља, у којој се највише примењују ове операције.

Шта је циљ мог амандмана? Циљ је да ми, с обзиром на то да имамо суфицит у буџету, направимо што више специјализованих установа. То ћемо урадити јер имамо већ суфицит у буџету, правимо инфраструктуру, правимо школе, правимо и модерне, нове болнице, које ће бити по свим стандардима за пресађивање ћелија, ткива и људских органа.

Ми смо земља приступница Европској унији и заиста морамо да све директиве ЕУ применимо у нашем законодавству. То и радимо. Ја сам срећна што је овај закон данас на реду, ово је један од најхуманијих закона и са задовољством ћу гласати о предлозима свих ових ваших закона.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам свој први амандман на члан 1. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима из разлога који је садржан у мојој подршци залагањима да се ова област заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе, због интензивног развоја ове области медицине која нам нуди све веће могућности за лечење и како би се створили што бољи услови развоја и бављења медицином у овој области.

Због потребе да се побољшају и прецизирају услови, надзор и послови у области коришћења људских ћелија и ткива од живог или од умрлог лица код људи, а на основу вишегодишњег искуства, Влада је, користећи уставне и правне могућности, у право време предложила овај закон.

Да је право време да се новим законом регулише ова област, говори и чињеница да се и у начелној расправи и јуче у расправи у појединостима од стране опозиционих посланика мистификује медицинска пракса у овој области, уносе неосноване недоумице, погрешно тумаче поједине одредбе закона и уноси сумња у поштене намере како предлагача закона (Владе и Министарства здравља) тако и у поштене намере здравствених радника и читавих институција у овој области. Чини ми се да се на тај начин намерно уноси страх и шири паника у народу јер се у суштини једна хумана идеја жели представити нехуманом, а предлагачи закона

и они који закон треба да реализују у пракси, здравствени радници, као криминалци и трговци људским органима.

Изгледа да је сејање страха и ширење панике постао омиљени метод рада опозиционих посланика, част изузецима, а урушавање угледа државних институција и дестабилизација Србије њихов крајњи циљ, јер политичком борбом и аргументованим расправама не постижу никакве резултате.

Дакле, право је време да се једним оваквим законом отклоне све сумње, ако је за њихову основу досад и било неких разлога, и да се у потпуности уреди област употребе људских ћелија и ткива од живих или умрлих лица и све друге радње и поступци као што су даривање, добијање, тестирање, обрада, очување, складиштење и дистрибуција, на крају и примена људских ћелија и ткива, и да се на прецизан и јасан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из ове области и које услове морају да испуне да би добиле дозволу. Овим законом се на најбољи начин врши афирмација и промоција добровољног давалаштва органа и ткива у сврху лечења других људи као највишег достигнућа хуманости.

Истовремено, овим се законом постиже потпуна хармонизација домаћег права у овој области са правом ЕУ на начин како то препоручује ЕУ. Тиме се унапређује квалитет пружања здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, односно у складу са прописима ЕУ.

Овај закон је усклађен са директивама и одлукама ЕУ по питању стандарда квалитета и безбедности за донирање, са техничким стандардима код донирања, са захтевима следивости, са обавештавањем о озбиљним нежељеним реакцијама и појавама, са смерницама у вези са условима инспекција и контролних мера, као и са обуком и квалификацијама службеника за рад у овој области, са техничким захтевима за испитивање људских ткива и ћелија, са условима за кодирање и процедурама за проверу еквивалентних стандарда квалитета и безбедности увезених ткива и ћелија.

Поред тога, Европска комисија је септембра 2016. године дала позитивно мишљење о овом Предлогу закона о људским ћелијама и ткивима, уз одређене препоруке које су касније узете у обзир.

Својим амандманом на члан 1. Предлога закона желео сам да истакнем његов значај за побољшање услуга здравствених установа, а тиме и значај овог закона за свеукупни развој Републике Србије. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим Њену екселенцију госпођу Илдиз Полак Беил, министра спољних послова Републике Суринам, која са члановима делегације Републике Суринам борави у званичној посети Републици Србији.

Поздравимо наше пријатеље и цењене госте. (Аплауз.)

Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Поштовани народни посланици, поштовани господине министре, разлози за доношење закона о људским ћелија и ткивима садржани су у потреби да се област људских ћелија и ткива код људи заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је то област медицине која се интензивно развија, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њено обављање у складу са савременим светским достигнућима.

Али разлоге да се Предлог овог закона нашао пред нама треба тражити и у чињеници да смо се развили, да напредујемо као друштво и да настављамо са свеобухватним реформама које су 2012. године започете а засноване су на политици Српске напредне странке и њеног председника Александра Вучића. Постигнути резултати реформе довели су Србију до тога да може да кренем путем убрзаног развоја, напретка, већег животног стандарда и свеукупно бољег живота за наше грађане.

Катастрофално вођење економске политике у периоду од 2000. до 2012. године упропастило је и наш здравствени систем и поставило га на листи европских здравствених система у ред неразвијених, односно чак на 34. место. У том периоду здравство су пратиле бројне афере, најчешће криминалног карактера, а о изневереним обећањима не желим ни да говорим.

Одговорним радом Владе Републике Србије, председника Александра Вучића и Министарства здравља много тога је за ових шест година урађено на инфраструктури, на куповини најсавременије опреме, на давању супспецијализација. Реновирано је око 150 здравствених установа, запослено је безмало 5.000 здравствених радника, од којих је више од 2.000 лекара и одобрено више од 4.000 специјализација. Наставак рада на успостављању информационог система, увођење електронског рецепта, скраћено време чекања на терапију онколошких пацијената, рекордни резултати у области трансплантације органа, као и однос према корисницима здравствених услуга постављају наше здравство 2017. године на 20. место, заједно са здравством Италије, а иза Србије налази се 11 земаља чланица ЕУ.

Здравство мора и може да буде генератор позитивних промена, да у значајној мери допринесе расту бруто домаћег производа, јер само здрав човек може бити радноспособан, да својим радом допринесе оздрављењу економије, а самим тим и свеукупном развоју Републике Србије, што је примарни циљ за све нас из СНС. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Јанчићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Реч има народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. предлога закона о трансплантацији ћелија и ткива.

Управо овај члан 1. говори о условима које једна здравствена установа треба да испуни да би се бавила одређеном делатношћу попут трансплантације. Наиме, по први пут се дешава да имамо законом стриктно регулисане услове под којима ће функционисати ова област. То је нешто што заиста у наредном периоду мора донети квалитет.

Осим тога што су дефинисани услови за процес даривања, тестирања, дистрибуције ћелија, ми имамо дефинисане и услове за оне друге установе, управо за оне установе које ће представљати банке ћелија.

Осим ових дефинисаних услова и административних процедура које се на овај начин решавају, са ове скупштинске говорнице данас могу поручити и вама, господине министри, и вашим сарадницима да сви заједно имамо циљ и да ми сви заједно морамо тежити и стремити ка том циљу.

Наш заједнички циљ је дефинитивно смањење броја пацијената који чекају орган, али не на тај начин да пацијенти не дочекају орган и тако заврше, већ смањење броја пацијената тако што ћемо имати повећан број успешних трансплантација, што ћемо имати много већи број кадаверичних трансплантација. То је оно што треба да имамо у својој визири и ка томе да идемо. Управо из тих разлога сам ово изрекао и говорим овако по овом амандману зато што, поред услова које здравствене установе треба да испуне да би се бавиле одређеном делатношћу, сви морамо удружити снаге и заједно стремити ка томе циљу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри са сарадницима, на Предлог овог закона поднео сам амандман којим предлажем да овим законом подстичемо свеукупни развој Републике Србије, а посебно развој здравствене заштите.

Влада Републике Србије, Скупштина Републике Србије, председник Републике Србије донели су у претходном временском периоду бројне законе и одлуке, који су учинили да у Републици Србији раст и развој постану нормална категорија. Све оно што смо имали пре неколико година покушавамо да

променимо. Не можемо да говоримо о измењеним друштвеним условима и измењеном животном стандарду ако не говоримо о расту и развоју.

Раст и развој обично се повезује са економским категоријама, и то није спорно, али је, суштински, раст и развој биолошки извор, биолошка категорија. Не можете говорити о развоју једног становништва, развоју једне државе, развоју једног друштва ако не говорите о развоју образовања и развоју здравства.

Овај закон јесте примарно здравствени, ту нема никакве дилеме, али је истовремено и едукативан, образовни, зато што се тиче једне нове области за коју у српском друштву нема баш довољно, понекад се чини, разумевања. Када пратите савремене економске токове у области медицине и у области образовања, онда просто јесте једна од функција раста и развоја да мењате, едукујете и образујете. Када Влада Републике Србије, односно Министарство здравља предлаже овај законски предлог, у ствари, она је на трагу светске здравствене праксе и нормативних решења која постоје.

Наравно да у Влади Републике Србије, а ми то чујемо и чућемо ових дана од наших колега, не доносимо само нормативне акте; бројна су и невероватна улагања која држава Србија чини у области здравствене заштите. Самим тим и овај закон, са свим инвестицијама и променама које се дешавају у вашем министарству, потпуно има смисла, а у смислу развоја здравља у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Реч има народна посланица Светлана Николић Павловић.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, драги грађани Србије, један од основних разлога за доношење овог закона је повећање кадаверичних донација, повећање броја успешно обављених трансплантација органа, смањење листа чекања за трансплантацију органа.

Законом је прописано доношење програма трансплантације, који ће бити јединствен на територији Републике Србије. Програм трансплантације ће дефинисати јасне процедуре и поступке у вези с организацијом медицинских тимова, финансирањем целокупног поступка пресађивања органа. Било је неопходно да се утврде основе за успостављање организационог система, као и да се утврде ефикасне процедуре за донирање ћелија и људских ткива, односно прибављање органа умрлих лица у складу са стручним смерницама и етичким начелима, савременим стандардима медицинске науке и праксе, као и основе квалитета и безбедности органа за пресађивање.

Предлогом закона на јасан начин је извршена подела здравствених установа које ће обављати послове пресађивања, односно експлантације органа и донор болница. На јасан начин је извршена подела послова и обавеза које обавља једна односно друга горепоменута здравствена установа.

Такође, овим законом прецизирани су улога и задаци Управе за биомедицину као компетентног тела у области биомедицине на нивоу целе Републике Србије, односно формирање инспекцијског надзора у оквиру Управе за биомедицину.

Једна од важних новина овог закона јесте и поједностављење поступка давања пристанка за пресађивање органа. Избегавајући непотребне финансијске трошкове вођења регистра, односно увођењем забране о даривању органа даваоца органа, закон је пружио могућност сваком пунолетном грађанину Србије да забрани, у писменом или усменом облику, даривање својих органа, као и могућност члановима породице да то учине уколико се умрло лице за живота није изјаснило у вези с тим, док је у погледу малолетних грађана предвиђен информисани пристанак законских заступника или старатеља.

Како се овим законом стварају услови за промоцију донаторства људских ћелија и ткива, односно подиже свест наших грађана о значају донирања, СНС ће у дану за гласање с посебним задовољством гласати за овај и остале предложене законе.

Предлог закона о људским ћелијама и ткивима доноси, рекла бих, револуционарне промене. Тек по усвајању и почетку примене овог закона ће се видети које су користи, јер ће свима који чекају трансплантацију то значити живот. Они којима је трансплантација једина опција оздрављења чекају тај тренутак. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, уважени председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, поднео сам амандман на члан 1. закона о људским ћелијама и ткивима са жељом да дам допринос и са жељом да се што већи број људи одазове и да, уколико је потребно, помогне сваком оном коме нешто треба.

Иначе, почео сам да радим као ветеринарски техничар у ветеринарској станици, низ година радио сам са људима, био сам и председник општине и мој животни пут јесте био и жеља моја јесте увек била да помажем људима.

Живим у Сврљигу, на југоистоку Србије. У време када сам био председник општине потписао сам донорску картицу, 2011. године, то је био септембар, када смо преко Клиничког центра код нас направили такву активност. Моја жеља јесте

била тог тренутка, пре седам година, да уколико ми се сутра нешто деси и уколико буде потребан неки орган, а моји органи буду како треба, да се искористе и да се помогне тим људима, да се спаси нечији живот. Мислим да сви ми који смо овде у Скупштини посланици, и ви министре, имамо обавезе према свим нашим грађанима Србије.

Као човек који је почео да се бави политиком и као председник Уједињене сељачке странке, ја сам 2014. године пошао путем ка нашем председнику Александру Вучићу зато што сам желео да заједно са њим радим за бољи живот свих у нашој Србији, с посебним акцентом на југоисток Србије. Желео сам да се заједно са њим ради на борби против корупције, на чему је господин Вучић радио.

Сви ми који смо ту желимо да све наше људе који имају потребе да дођу до домова здравља, клиничких центара, тамо сачекају доктори, сестре, да са њима раде на начин како су завршили факултете или средње школе. Сви знамо да је било доста и неких лоших ствари, али као човек подржавам борбу против корупције на свим нивоима. Код нас у Клиничком центру Ниш директор Клиничког центра др Зоран Радовановић је доста активан у томе да се бори против корупције, има доста доктора који су ухваћени у неким кривичним делима и процесуирани.

Још једном, уважени министре, мислим да су сви ови закони који су сада предложени закони који су потребни нашим људима, нашој деци, јер сви знамо да када је најтеже морамо да се обратимо вама, домовима здравља. Још једном вам се захваљујем што сте предложили овакве предлоге закона да ми овде то изгласамо, са жељом да у наредном периоду југоисток Србије, мали домови здравља имају могућност да имају интернисте, да имају људе који ће се бавити нашим пацијентима. Јер, верујте ми, у малим општинама као што је општина Сврљиг немамо доктора интерне медицине, а велики је број људи који су болесни, којима је потребна помоћ.

Иначе, пре неколико дана, седам или осам дана, умрла је мени врло драга особа, то је била моја друга мајка. Ја сам сигуран, да је било потребе, да је био можда неки од ових закона, можда бисмо могли да јој спасемо живот.

Још једном захваљујем и позивам вас као министра одговорног за Министарство здравља да обезбедите услове да мали домови здравља имају адекватне специјалности, а једна од тих јесте интерна медицина, јер, верујте ми, велики број наших људи је оболео од кардиоваскуларних болести и од срца. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, на члан 1. овог закона поднео сам амандман 1. којим се додаје став 3.

Одредбама овог закона утврђују се услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи, надзор над спровођењем овог закона и обављање одређених послова државне управе у области људских ћелија и ткива, као и друга питања од значаја за спровођење послова из области људских ћелија и ткива.

Утврђена је потреба да се побољшају и прецизирају услови, организација и делатност у области ћелија и ткива за примену код људи, као и надзор над обављањем делатности у поменутој области на територији Републике Србије.

Закон из 2009. године, уређујући област трансплантације ћелија и ткива, између осталог није препознао значај дефинисања и уређења делатности у области ћелија, у које спадају делатност даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија и ткива од живог или од умрлог лица код људи, што је проузроковало лошу дугогодишњу праксу и ситуацију да се у здравственим установама спроводе поступци у овој области, али без дефинисања услова на националном нивоу како ће се они обављати.

Управо због тога је овим Предлогом закона о људским ћелијама и ткивима прецизно дефинисано које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова у тој области, као и које услове треба да испуњавају банке људских ткива. Овај закон прописује једноставније процедуре за издавање дозвола здравственим установама за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и успостављање информационог система у поменутој области. Све то доводи до тога да се ова област уреди системски, односно да се утврде и обезбеде услови за постизање стандарда квалитета и безбедности на свим нивоима, што је најважније.

Оно што морам да нагласим јесте чињеница да српско здравство до 2012. године није испуњавало ни критеријуме за оцењивање у склопу Европског здравственог индекса, а када је испунило те критеријуме било је убедљиво најлошије оцењено у Европи. Захваљујући преданом раду председника Александра Вучића, Министарства здравља на челу са министром Златибором Лончаром и његовим сарадницима, заустављен је суноврат здравства и постављена основа за модеран систем у складу с европским стандардима. Доказ за то је да су међународни фактори оценили да је наше здравство у протекле две године изузетно напредовало у сваком погледу, али ми, наравно, нећемо стати, радићемо још више и боље.

Дакле, доношењем и применом Предлога закона о људским ћелијама и ткивима остварује се суштински и системски напредак у овом сегменту, а самим тим се обезбеђује развој здравства у Републици Србији.

У дану за гласање СНС ће, у сваком случају, подржати ове законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кривокапићу.

По амандману, колегинице?

Реч има народна посланица Соња Павловић, по амандману.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Морам да подсетим све присутне госте, као и колеге посланике, да је одговорност за ове законе сад и овде и молим да о њима расправљамо. То шта је било претходних двадесет година, било је, и доброг и лошег, али ми сад одговорно треба да расправљамо о овим законима који су испред нас.

Притом, мислим да је крајње некоректно у најмању руку, да не кажем лицемерно, делити посланике, односно различита мишљења на нехумана и хумана. То заиста није реду, импутира нам се овде, опозицији, да сви заједно треба да се усагласимо око овога. Ја се слажем да расправа треба краће да траје, слажем се, мада не мислим да овакви закони заслужују кратку расправу, о њима треба помно и добро да се размишља и дискутује. Међутим, ви хоћете да се то брзо заврши, хоћете да сви донесемо исто мишљење, а ми не можемо заправо од неких 800 амандмана колико имамо да дођемо до тог закона о пресађивању људских органа да бисмо о њему дискутовали.

Оно што желим да поручим свима, везано је за оба закона и волела бих да то схватите, јесте следеће – ми овде представљамо све грађане Србије. Значи, представљамо и здраве и болесне, верујуће и неверујуће, хумане и мање хумане, оне који живе у урбаним центрима и оне који живе у руралним центрима, образоване и мање образоване, оне који су за ове законе и оне који су против ових закона, и у име њих треба да изгласамо законски предлог који може све њих да задовољи. Значи, ми не представљамо само једну групу људи која има проблем са здрављем или групу људи која је довољно едукована да може да се одлучи на то да буде донор.

Морамо се вратити на почетак. Не може се овакав закон пустити у Скупштину а да притом немамо претходну едукацију. Који год закон овде био, морамо схватити где живимо, са каквим људима, ко су све грађани Србије, значи имате и оваких и онаких, да они, у ствари, буду едуковани. Едуковање иде кроз школство. Очекивати да ће неко, то сам већ рекла, да иде и даје своју сагласност или несагласност, или ће његова родбина да одлучује о томе или неће да одлучује...

И нисам добила одговор на питање шта се дешава ако неко нема ниједног сродника, ко одлучује о донирању његових органа. Волела бих да чујем одговор на то питање од министра. Или ће то можда бити решено подзаконским актима?

О теоријама завере и неким криминогеним елементима уопште не желим овде да расправљам, нити да имам примисли да тога може да буде. Ако бисмо о томе расправљали, ако бисмо имали примисли о томе, сви ми посланици, заједно с овим нашим гостима и министром на челу, требало би да изађемо из ове сале и да се никада више у њу не вратимо, јер не бисмо могли да изађемо пред очи ни једном једином грађанину Србије.

Зато вас најлепше молим, не делите нас на хумане и нехумане, не критикујте то што неко други има различито мишљење од вас. Ако би требало да сви имамо заједничко мишљење, хајде да појефтинимо и скупштинско функционисање, хајде да сви заједно делегирамо, дамо овлашћење правоснажно једном посланику и он нека говори у име нас 250. Ја не верујем да би то икоме од нас одговарало. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Господине министре Лончар са сарадницима, поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, познато је да је законским прописима дата могућност Републичком фонду за здравствено осигурање да разне категорије социјално угроженог становништва у Србији ослободи плаћања партиципације за низ здравствених услуга (прегледи код изабраног лекара или специјалисте, рехабилитација, лекови, лабораторијске анализе итд.) где имамо фиксну партиципацију у висини од 50 динара. Наравно, да би неко био ослобођен плаћања партиципације за ове здравствене услуге, услов је да су укупни приходи по члану породице мањи од минималне нето зараде у месецу подношења захтева за ослобађање од партиципације. Мислим да је сада минимална нето зарада утврђена у износу од око 24.000 динара. Моје мишљење је да је једна категорија грађана Србије дискриминисана постојећим прописима.

Наиме, ради се о протераним Србима из Хрватске, који примају веома мале пензије из Хрватске овде у Србији. Даћу пример једне жене, Зоре Катић, која прима пензију из Хрватске у висини од 4.500 динара. Када је хтела да поднесе захтев да буде ослобођена плаћања партиципације за ове здравствене услуге, њој је у Филијали РФЗО у Сремској Митровици, где живи, речено да нема право да буде ослобођена партиципације јер је инострани пензионер, иако, понављам, њена пензија износи 4.500 динара. Ради се о жени која је тежак болесник, месечно пије седам-осам лекова, иде на више прегледа и код изабраног лекара и код специјалиста, има више пута вађење крви и друге анализе, и њени трошкови

здравствених услуга, односно плаћања партиципације износе преко 1.000 динара. Понављам, њена пензија је 4.500 динара.

Моја молба министру Лончару јесте да видимо могућност да се не узима круто, механички да је у питању инострани пензионер, јер сада неки грађанин Србије који има пензију или приход 22.000-23.000 динара не плаћа партиципацију јер је износ испод минималне нето зараде од 24.000, а Зора Катић и хиљаде таквих пензионера из Хрватске нажалост плаћају.

Волео бих да видимо могућност како да се изведе тај пропис, да имамо један састанак код вас и код директора РФЗО и да исправимо ову неправду, поготово узимајући у обзир чињеницу да се ради о људима које дискриминише сама Хрватска. Наиме, за време Владе Војислава Коштунице потписан је један неповољан споразум о социјалном осигурању са Хрватском по коме српски пензионери, ако пребаце пензију из Хрватске у Србију, губе тзв. заштитни додатак. Дакле, да нема те неповољне одредбе, она би са заштитним додатком имала пензију 160 евра, а пошто је морала да пребаци пензију из Хрватске у Србију, она добију ту основу, то је та пољопривредна пензија од свега 4.500 динара, нешто мање од 40 евра.

Још једном вас молим да видимо да ли можемо изменити тај законски пропис, да хиљаде грађана Србије, протераних Срба, који имају минималне пензије, испод цензуса, тј. минималне зараде у Србији, буду ослобођени партиципације за ове здравствене услуге: прегледе код изабраног лекара, лабораторијске анализе, везано за рехабилитацију и везано за плаћање партиципације за лекове у висини од 50 динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Немам ништа против, само да видимо о чему се ради. Нисам сигуран да је довољно да се ураде измене само у Министарству здравља и Републичком фонду, мислим да то има везе и са ПИО и социјалом, али можемо већ следеће недеље да организујемо састанак, да седнемо, нека се изнесу све те чињенице и видећемо шта је оно што можемо да урадимо у најкраћем року. Нема никакве логике, али претпостављам да је нека законска одредба, која сигурно може да се реши. То је решива ствар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Хвала, министре Лончар, на разумевању. Јавићемо се да дођемо са једном делегацијом, са свим овим чињеницама и подацима и да пробамо да решимо овај проблем. Захваљујем још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик доцент др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. овог закона који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на афирмисање здравства“.

Ради гледалаца који прате ову скупштинску дебату, само ћу кратко рећи да се у првом члану закона практично констатује да се овим законом утврђују услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи, која обухвата послове даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија и ткива код људи од живог даваоца или од умрлог лица. Пошто дискутујемо јуче и данас о члану 1, а, колико сам приметио, нико од њих није, због гледалаца који прате ову дебату, бар прочитао, да знају о чему се ради.

Ево, ја сам и у расправи у начелу (и не само ја, него многи посланици) рекао да су ово закони медицинске струке и науке и врхунске медицинске доктрине. Уопште, у медицини су сви закони хумани. Хумани су јер се баве и имају за циљ спречавање болести, лечење болести и продужетак животног века. Дакле, медицина, рад доктора и медицинског особља је дубоко хуман.

Ако бисмо правили неку пирамиду или скалу значаја, закони о трансплантацији ћелија и ткива и органа били би на врху пирамиде као најхуманији закони у медицини. Исто тако, стручни тимови који се баве овим послом припадају групи високософистицираних, обучених стручњака свих профила, не само доктора, јер има и много других. Овај закон је мултидисциплинаран, биолошки, медицински, и захтева много обученог особља, квалитетног кадра, опреме и зато је, по мени, на врху пирамиде.

Рекао сам у начелној расправи да су ови закони тотално аполитични. Они су произашли из струке и медицинске доктрине.

Можда ћу да будем прозван, али чињеница је да овде имамо два аспекта дискусије. Имамо аспекте који су афирмативни за здравство и за закон, јер је урађен у складу са врхунском савременом медицинском науком и доктрином и нуди адекватна и најбоља решења. Постоји дискусија у правцу афирмације овога што је речено у закону. С друге стране, имамо дискусије које су дале мало другачију визију (да ли су и гледали закон), да буде министар, Министарство, Влада, па и председник Вучић, оптужбе за кршење Устава, ускраћивање људских права... Да не говорим, а морам да кажем, тражили су криминогену компоненту,

у смислу крађе и трговине људским органима. Значи, даће одједанпут аспект нечега што је потенцијално могуће и тиме се са маргина ових закона (који су, понављам, високостручни медицински закони) напада Влада и омаловажава рад. Наравно, грађани који прате пренос то могу да виде.

Шта је још значајно? У тој расправи те дискусије су више, по мени, дезинформације. Ружно је, то је дезинформација грађана, давати такве ружне аспекте. Зато позивам грађане, и у току ове дискусије, нека уђу на сајт Парламента, нека на сајту нађу законе у процедури, нека прочитају све те чланове закона о којима ми дискутујемо, баш зато што је дата ружна, криминогена, коруптивна компонента овог закона. Колега Мартиновић и други су за то кршење Устава, људских права и дезинформације такве врсте директно, јасним читањем чланова рекли да су све те ствари јасно у закону решене, али нека грађани сами уђу и увере се да ли има основа овим примедбама, или је све решено одговарајућим члановима, као и те правне зачкољице, како наш народ каже, и видеће да нема тог аспекта.

Атакујући на Владу, дајући у јучерашњој дискусији криминогене и коруптивне аспекте закона, они су у ствари директно атаковали на докторе и на целокупну медицинску професију. Оставите изузетке, није тако у стварности. То сви знате, знају грађани.

Морам још да потенцирам да су дискусије појединих опозиционих посланика које су засноване на стручном аспекту закона биле афирмативне. Значи, колеге везане за медицинску струку из опозиционих редова јуче су афирмативно дискутовале и у скупштинској дебати и на Одбору, јасно изневши став да подржавају закон јер он унапређује ову област. Мени је драго што су људи и посланици те струке дали подршку, јер то је чињеница написана у закону.

Мени је жао што су мало, морам да употребим израз, лаичка тумачења и злонамерна тумачења дала ружну слику закона, о могућим злоупотребама, а директно су атаковали на докторе и медицинско особље. То није у реду. Јуче су колега Милосављевић и још неке колеге стали у одбрану наше професије, јер је непотребно у законима који су, понављам (поновићу и код другог, трећег, четвртог амандмана), дубоко хумани, врхунски доктринарно медицински урађени, представљени у овом, да виде гледаоци, дебелом закону, само једном, закону о трансплантацији ћелија и ткива... Постоји још један овакав закон, који се односи на трансплантацију ткива, а трећи је о психоактивним супстанцама.

Још једну ствар сам заборавио да кажем. У тој дебати, гледаоци који су пратили... Један опозициони посланик је дискутовао; по мени, та дискусија је била подршка антивакциналном лобију. Ако он није био свестан шта је причао, треба да види снимак. Критикујући Владу, он је, извињавам се на изразу, као бајаги, у заштити људских права и одговорности родитеља према вакцини, у ствари директно дао подршку групи лаика, људи који се баве дезинформацијама,

који чине антивакцинални лоби. Овде смо дискутовали више пута и на Одбору, вакцина је тековина савремене цивилизације. Да поновим, да није вакцинације било, питање је... Ми смо многе болести, поготово у дечјем узрасту, излечили вакцинама.

На сваком месту, не само медицинска професија, него и одговорност посланика подразумева да уважава мишљење медицине и медицинске доктрине, да не даје простор, ни дилему, ни сумњу, ни било какву подршку, ни погледом, а не речима, групи људи који представљају антивакцинални лоби. Замерам му ту... Другачије мишљење, опозиционо мишљење поштујем, али немојте ово да користите јер штетите не само здрављу људи, директно штетите држави подржавајући људе, а поготову када ту постоји и аспект надрилекарства. То су људи сумњивих моралних квалитета, манипуланти болесним људима и туђом слабошћу Они не заслужују било какву подршку, а не у овом високом дому, јер посланици представљају, сви ми представљамо одговарајућу групу људи која је гласала за нас. Ми морамо у овом тренутку, пошто се говори о здрављу, да говоримо.

Мало више времена сам одузео колегама, одузећу још, извињавам се онима који буду при крају што ћу им можда скратити. Колегиница Љиљана поменула је шта је урадила Влада, а ја морам сада мало да кажем о својој професији, пошто сам по професији патолог, а то је професија у сенци, шта је урађено што се тиче те професије. Значи, патолог, шта да кажем, посао на ивици живота и смрти, некада кажем „зона сумрака“. Дијагностику гледамо код живих органа, ткива и ћелија, постављамо дијагнозу, а после, када дође до смрти, аутопсијом гледамо то све на један други начин. Зна се за патологе зато што су неопходни у дијагностици тумора. И наша професија је у сенци ових закона.

Видите, до 2012. године... У дијагностици свих тумора, да узмемо карцином, малигни тумор дојке, у стандарду терапије потребно је да се утврди хормонски статус рецептора, естроген и прогестерон, ХЕР-2. Вама и гледаоцима можда не значи, али значи када се чује; узео сам карцином дојке јер је раширен и доста је кампање за њу, то се односи и на друге туморе. Ми смо у Крагујевцу у Клиничком центру почели да радимо рецепторе 2007-2008. године, када је био неки други министар, и морали смо да наплаћујемо од пацијената 2.000 динара по једном хормонском рецептору; значи, за дијагностику малигног тумора дојке то је било око 6.000, око сто евра. Да вас не замарам, имали смо та три маркера, то је неопходно, и треба и ви као посланици да знате јер има доста оболелих од малигних болести.

Сада, 2018. године, поготово од 2012. и 2013. године, једноставно, Министарство здравља директивом, организацијском подршком... Ниједан пацијент не плаћа ту дијагностику; имамо рецептора свих хормонских, око 60, палету, раније је све то наплаћивано. Без те дијагностике пацијенти не могу да

иду на зрачну терапију, на хемиотерапију, да им се ради прогноза болести. Значи, од времена 2011–2012. године, када смо ми директно од пацијената наплаћивали, да ли су они имали новац или не, нико их није питао како су се сналазили, сада се долази и ради се бесплатно.

Ето, зато сам и колегама опозиционим посланицима и гледаоцима хтео да кажем за једну професију у сенци, која је битна у дијагностици, нажалост, малигних обољења, да је ово министарство доста учинило за њих, као и да пацијенти буду заштићени и да немају, поред тога што им је здравље угрожено, и финансијске трошкове.

Хвала на пажњи, мало сам одужио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецул.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Хвала.

Хтела бих да поздравим представнике Владе и господина министра. Као прво, хтела бих да им се захвалим на законима који су пред нама, који су врло квалитетни, високостручни, неопходни и који ће да осавремене и промене ову област у здравству.

Пред нама је Предлог закона о људским ћелијама и ткивима. Ово је врло актуелна тема, која се тиче највећег људског ресурса, здравља. Сви закони који се доносе су новине које мењају, унапређују и делују на свеукупан развој Републике Србије па, аналогно томе, и закони из области здравства. Закони који се доносе су за добробит грађана.

Овим се законом продужава живот или омогућава живот. Закон ову област уређује стручно и етички. Поступак трансплантације ћелија и ткива може се обављати само ако је медицински оправдан. То је процедура, обавља се код животно угрожених или у циљу побољшања квалитета живота. Ово је тема која није довољно заступљена у јавности на начин који је у пракси врло значајан и важан.

Одредбе овог закона односе се и на матичне ћелије. Матичне ћелије су основне ћелије људског организма које успешно обнављају и регенеришу све ћелије и ткива. Могу да се развијају у било које ткиво или тип ћелија. Матичне ћелије су промениле медицину револуционарно. Матичне ћелије из крви пупчане врпце користе се за лечење више од 80 болести. У последњих 25 година постоји пракса чувања матичних ћелија из пупчаника. Сваке године се повећава број болести које се третирају њима. Први на свету који су били примаоци матичних

ћелија, 1958. године, били су наши физичари из Винче. Трансплантација је одрађена у Паризу. Од њих пет физичара, четири су остала у животу, један је сматрао да није јако озрачен и није примио адекватну дозу матичних ћелија.

Матичне ћелије граде организам, обнављају оштећене ћелије и служе за лечење. Трансплантација матичних ћелија је савремен облик лечења стечених и урођених обољења, а за неке и једина успешна терапија.

Хтела бих да нагласим да треба донети програм промоције који ће на адекватан начин утицати на промену свести грађана у вези са даривањем својих органа. Без донора нема трансплантације. Трансплантација се све више примењује као један од начина лечења болесника. Трансплантација је врхунска медицина, врло је скупа, немерљиво, али скупљи је људски живот. Ако нисте знали, 16 пута је већа вероватноћа да ће нам затребати туђи орган, него да ћете бити у прилици да своје органе дате неком другом.

Код нас постоји недовољна информисаност о потреби, користи и начину узимања и чувања матичних ћелија. Зато, урадимо све за помоћ болесном човеку и гласајмо за ове законе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Слушајући дискусије у току јучерашњег и данашњег дана, некад је дискусије, благо ћу рећи, баш тешко чути. Зашто ово кажем? Говорићу као човек који је 2011. године чекао на трансплантацију, чекао донора.

Те 2011. године у свету, на светској листи донора коштане сржи, односно како се сад то каже граматички правилно – костне сржи, било је 17.000.000 донора, у Србији само 2.600. Просек броја деце која су чекала на трансплантацију костне сржи те 2011. године био је 30 деце. Од тога, свако четврто дете је имало срећу да му донор буде сродник (брат, сестра). Видим, медицина је сада унапредовала, то сад може да буде и родитељ.

Ја нисам имао срећу те 2011. године да моја сестра, која је имала све гене као и ја, мог оца, а од мајке смо нешто врло мало имали, тако да су јој постављали питање да ли осећа бол када ја трпим бол, колико смо били исти, значи као јаје јајету личимо и дан-данас... Нажалост, није могла да ми буде донор и ја сам чекао донора јер у Србији тада нисмо могли наћи доноре да бих одрадио трансплантацију или на клиници или на ВМА, нисмо могли добити донора из иностранства, јер још увек нисмо били чланица Светске организације с обзиром на мали број донора у Србији. Своју трансплантацију сам одрадио у Италији. Хвала богу, све је испало како треба.

Зато ме чуде поједине дискусија које су била јуче. Неко треба да размишља, те 2011. године, да сам ишао преко Завода за здравствено осигурање на трансплантацију у Рим, јер Рим је онда био на листи установа које раде трансплантације за пацијенте из Србије, то је било неких 120.000 евра, само трошкови трансплантације и болничког лечења, након тога дневне болнице... Да не причам колики су трошкови ако вам је донор из Америке, као што је био млад човек који је мени био донор. Он бесплатно даје све и, за разлику од Европе где се то узима из крви, он је инсистирао у Америци да му се узме баш из кости и све оно што је имао здраво у организму, а то је, чини ми се, два килограма и 400 грама коштане сржи, он је дао да би се мени донирало и да би се мени трансплантација одрадила. То је коштало 37.000 евра. И онда да саберемо: нека то буде педесет људи у току године, нека Република Србија да по 120.000 евра, то је шест милиона евра. Па за шест милиона евра ми ћемо много опреме, много нових лекова купити и омогућити оној деци која сад морају да се лече у иностранству, јер ми тога немамо, да их лечимо овде.

И, да не дужим, ја ћу наставити по другом амандману о истој причи, мислим да је ово довољно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици и поштовани грађани Србије, већ трећи дан расправљамо о веома важним законима из области здравства и заиста сматрам да су ово закони који су јако битни и који би требало да нас уједине све овде, да сви радимо на подизању свести наших грађана о томе колико су важни ови закони и колико је важна наша хуманост коју треба да покажемо.

Када су предложени закони у питању, сматрам да не би требало да постоји било каква дилема и сумња у њихову примену, као ни било каква сумња да ће бити било каквих злоупотреба. Предложени закони представљају сигнал да је друштво спремно да покаже хуманост, односно највиши степен хуманости и сигнал грађанима да је друштво спремно да прихвати трансплантацију као један нормалан терапијски подухват, који се ради свуда у свету.

Овом приликом желим да кажем због оних грађана који гледају овај пренос а можда још увек не знају шта значи трансплантација – трансплантација значи многим људима, пре свега младим људима, да могу да наставе свој живот квалитетније и боље. Свакако да се органи узимају од особа које су преживеле мождану смрт. И морамо наше грађане да упознамо са тим да из мождане смрти нема повратка. Заиста нико неће узимати органе са живих људи, неће бити било каквих злоупотреба, јер у процесу трансплантације учествује више десетина

људи. Значи, у једном дану или ноћи више десетина медицинских радника учествује у том процесу. Да ли уопште може тада да се посумња на било какву злоупотребу?

Сматрам да сви ми треба да заузмемо јединствен став, да радимо на подизању свести и да нашим грађанима из ове сале дамо једну јасну поруку, али и у контакту ван ове сале, да је ово нешто што је најхуманије. Поносна сам на нашу владу, на наше министарство, које је после толико година смогло снаге да донесе овако добре законе.

Поштовани министре, овом приликом бих да вам се захвалим на свему оноем што радите у претходних неколико година и данас да наше здравство опоравите од уништеног здравства до 2012. године, а знамо сви на каквом је рубу пропасти било 2012. године. Наставите тако, а ми ћемо вас са ове стране подржавати и даље. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважени господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, моје знање из области медицине је у оквирима просечног пацијента, али ипак се усуђујем да говорим о овој теми верујући да опоравак нашег здравственог система представља највидљивији, најзначајнији помак у развоју нашег друштва и наше државе јер дотиче сваког грађанина без обзира на социјални и друштвени, политички, интелектуални или било који други статус.

Обнова и опоравак подразумева превасходно модернизацију у правцу најсавременијих научних достигнућа из области медицине и примене у нашој пракси, у нашем здравству, али подразумева и ширење свести самих грађана о потреби прихватања модернизације. Закон о људским ћелијама и ткивима управо ту треба да заживи, у свести наших грађана, како би прихватили даривање и добијање људских ћелија и ткива као најхуманији чин. Знам да то неће ићи лако а пример јесте и наша расправа. Народни посланици би требало да буду боље информисани од просечног грађанина, па, ето, и ту не можемо да нађемо заједнички став. Питам се како је то могуће када потичемо од народа који је пре 800 година био савремен што се медицине тиче, који је знао тајне хирургије. О томе сведоче фреске у нашим манастирима: надам се да смо сви видели Козму и Дамјана, Свете враче, у Жичи, несумњиво са хируршким ножем у руци, што сведочи да су познавали тајне хирургије и да то није ни мит ни легенда, већ сушта истина.

Данас хватамо корак са савременим светом и трудимо се да га поново достигнемо. На заостајање Србије на путу савремености утицале су разне

историјске, политичке, геополитичке околности, међутим, утицала је значајно и бивша власт са својим несмењивим и вечитим министрима, који су своје здравствене потребе завршавали у иностранству (имали смо и покајничко сведочење о томе), а своју позицију у здравству углавном користили за лобирање у корист фармацеутских кућа, чинећи сам врх фармацеутске мафије, богатећи се на рачун здравља сопственог народа.

Доношењем оваквог закона ова влада и ово министарство показују своју праву намеру, своју велику хуманост и своје велико дело када се ради о квалитету живота најугроженијих грађана. Самим тим, унапређује се комплетно стање нације и заиста је готово ствар пристојности бити против тога. Само лицемери могу политизирати по овој теми. Племенитост је суштина овог закона, како је рекао мој колега др Лакетић. Племенитост је право име за овај закон. Зар то није довољан разлог да се подржи? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Реч има народна посланица Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, с обзиром на то да је реч о области медицине која се интензивно развија и ствара могућности за лечење, овим предлогом закона уредиће се област људских ћелија и ткива у складу са највишим стандардима медицинске науке и праксе.

Након дугогодишње примене Закона о трансплантацији ћелија и ткива, који је донет 2009. године, утврђена је јасна потреба да се дефинишу и уреде послови у области људских ћелија и ткива за примену код људи, као и услови под којима се ти послови могу обављати, као што су даривање, добијање, тестирање, обрада, очување, складиштење, дистрибуција и примена људских ћелија и ткива од живог или умрлог лица код људи.

Такође, постојећи закон није јасно дефинисао установу која би могла да буде банка људских ткива. Јасним дефинисањем и прецизирањем услова у овој области у погледу обављања послова, простора, опреме и кадра иза нас би остала дугогодишња лоша пракса, јер здравствене установе које обављају неке послове у овој области не могу да поднесу захтев за добијање дозволе за обављање тих послова, тако да је ова област у Републици Србији потпуно неуређена, без јасних правила и прецизних услова. Предложени закон јасно дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући и све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Поред тога, како би се ова област развила по највишим стандардима медицинске науке и праксе, у Републици Србији неопходно је дефинисати регистар давалаца матичних ћелија, што ће омогућити брже проналажење несродних давалаца и обезбеђивање ћелија за пресађивање. Предложени закон уређује активности у овој области, што доприноси развоју и унапређењу рада са националним даваоцима, бржем остваривању здравствене заштите и унапређењу међународне сарадње.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, ја сам поднео амандман на члан 1. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима којим предлажем да се у члану 1. дода став 3. Амандманом се додатно дефинише члан 1. Предлога закона.

Разлог за доношење Предлога закона садржан је у потреби да се област људских ћелија и ткива код људи заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је ово област медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њено обављање у складу са савременим достигнућима у овој области.

Господине министре, споменућу ДЗ Бујановац, свестан да оснивачка права припадају локалној самоуправи а не Министарству за здравље, али морам ово да кажем због нивоа пружања здравствених услуга и здравствене заштите пацијената. Ја вас молим да, у складу са својим овлашћењима, пошаљете инспекцијски надзор да уради анализу и наложи мере ако је то потребно.

Наиме, ради се о томе да је 18. јуна 2018. СО Бујановац усвојила завршни рачун Општине за 2017. годину, а Извештај о раду ДЗ са финансијским извештајем за 2017. годину усваја 28. јуна 2018. године, што значи десет дана после усвајања завршног рачуна, односно буџета Општине Бујановац за 2017. годину. Највећа нелогичност је у томе што се финансијски извештај ДЗ Бујановац за 2017. годину не слаже за око 2.400.000 динара са износом који је приказан у завршном рачуну, то јест буџету Општине за 2017. годину. Када су одборници у СО Бујановац поставили питање председнику Општине о чему се ради, председник Општине не да није хтео да да одговор на ово питање, него није хтео уопште да разговара с одборницима.

По извештају, Дом здравља за 2017. годину приказује 2.400.000 динара више новца него што је било у завршном рачуну Општине за 2017. годину. О томе како локална самоуправа уплаћује новац на име материјалних трошкова, а Дом

здравља из новца намењеног за материјалне трошкове исплаћује плате неуговореним радницима, говорићу по наредном амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Немамо никакав проблем да пошаљемо да се провери, али, због свих, само да знате једну ствар: што се тиче домова здравља, припадају локалној самоуправи. Локална самоуправа бира директора, бира управни одбор, бира надзорни одбор. Ми исплаћујемо плате, дајемо новац за потрошни материјал, за све што је неопходно, али кога ће да изабера за директора, како ће да ради управни одбор, управни одбор одговара њима, све је ствар локалне самоуправе.

Можемо да пошаљемо инспекцију, да кажемо шта је било, али молим да сви знају која је адреса за то да би се решило. Не бирамо никог од њих, ни директора, ни управне ни надзорне одборе, нити било шта, али ћемо послати, да имате извештај, јер то можемо да урадимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Реч има народни посланик Радослав Цокић.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, разговарамо о сету закона из области здравства и другим законима – ови су од великог значаја за Републику Србију – и њиховом усклађивању са законима ЕУ. Ми смо јуче имали разноразна оспоравања, али мене увек радује када разговарамо и усклађујемо законе са законима ЕУ јер на тај начин идемо што брже ка Европској унији.

Да ме не би питали после зашто тако мислим, то је зато што је то од пресудног значаја да бисмо имали стандарде у медицини и другим областима и да бисмо уласком у ЕУ решили и многе проблеме у Србији а и наше односе у региону, да бисмо олакшали живот нашим грађанима, уз поштовање политике коју води господин Александар Вучић у односима са другим и великим силама и стављањем Републике Србије на право место.

Ви сте јуче доживљавали многе критике за потпуно безначајне ствари, да ли се неко са неким сликао... Па, молим вас, извадите ваше албуме па видите ко се када и са ким сликао, због чега и какав то значај има.

Ви заслужујете честитке за оно што сте урадили у области здравства и медицине, јер је пре само неколико година, пре вашег доласка био потпуни хаос и потпуно девастирана област. Урадили сте много по питању инфраструктуре у медицини, по питању кадрова, по питању опреме.

Ја долазим из Смедеревске Паланке, али сам дуго радио у Смедереву па ћу да наведем кратко један пример. Овде је проф. Векић, коме се посебно захваљујем

јер је увек имао времена да помогне када смо код њега долазили поводом питања болнице „Свети Лука“ у Смедереву. Данас је то један уређени регионални центар захваљујући вама, захваљујући Влади Републике Србије, захваљујући градоначелници Града Смедерева и двојици директора који су одлични менаџери и добро раде.

Рекао сам, долазим из Смедеревске Паланке, где је ситуација нешто другачија, знамо то сви. Тамо је било можда и бољих кадровских решења и бољих доктора; нажалост, оно што ћу сада да кажем истина је, многи од њих желе да буду директори па онда одатле настану проблеми, који су сада превазиђени, надам се.

Знам да имате жељу да од болнице „Стефан Високи“ у Смедеревској Паланци направите такође регионални центар јер пружа услуге за више од 100.000 становника општина Смедеревска Паланка и Велика Плана и околине, јер је неком из Тополе ближе Смедеревска Паланка него Крагујевац, територијално. Знам да правите пројекте да уредите ту болницу, да је опремите на адекватан начин и, кажем, да имамо други регионални центар у Подунавском округу. Али нећу само да хвалим, указаћу на неке ствари за које вас молим да обратите пажњу.

У великим центрима као што су Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац мислим да се кадровско питање решава на адекватан начин када су специјализанти у питању. Када је у питању општина Смедеревска Паланка, чини ми се да то није случај, јер је велики број лекара, квалитетних лекара, отишао у пензију. Још једна група лекара одлази у пензију. Ви знате колико је тешко припремити нови кадар, колико рада треба да се уложи, и од њега самога, и државе и Министарства. Зато вас молим да неко из Министарства то прати, јер, кажем, ја као човек који тамо живи и 100.000 других људи који тамо са мном заједно живе желимо да тај регионални центар функционише на што бољи начин и да имамо могућност да ове законе које данас доносимо примењујемо користећи тај регионални здравствени центар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Хвала што сте приметили шта је урађено, али на томе се, наравно, неће стати.

Што се тиче кадрова, желим да сви знају, немамо никакав проблем да запослимо кадрове, 10.200 медицинских радника смо запослили у протекле нешто мање од четири године, дали преко 6.000 специјализација, које су кад смо дошли биле забрањене. Значи, то су вам конкретне ствари, чињенице које су крајње једноставно проверљиве.

Нама је само неопходно да тај који води установу има визију шта му треба. Ништа друго. Не постоји неко коме нисмо изашли у сусрет, и са запошљавањем

и са специјализацијама, кад видимо да постоји визија у наредних десет година, да сад креће да прави план коме ће дати специјализацију, које ће му специјализације требати. Специјализант не може свих четири-пет година да буде ту, он мора да иде на кружење, мора да оде у други центар, мора да се организују дежурства у болници, мора све то. Значи, то је визија. Није реално да ми можемо да стигнемо да видимо у сваком, али зато постоји директор, зато постоји управа, зато постоје начелници, који морају да знају, то је њихова одговорност, шта је оно што је њима неопходно у наредних десет година. Ми не правимо план за шест месеци, за годину дана, правимо га за десет година.

Ми још нисмо добили првог специјалисту; специјализацију смо дали 2014. године, а погледајте колико је прошло времена. Још првог нисмо добили! Значи, то је процес који траје. Једноставно, не можете преко ноћи да га решите, али морамо на време да га решавамо, плус да надокнадимо све оно што је било: забрана специјализација, забрана свега онога што је било, где смо имали више наставника физичког, водоинсталатера, немедицинских радника, возача и сличних, него медицинских радника.

Ако неко мисли да је то било лако зауставити, па кренути да се исправља и да се исправља, од тоалета који нису могли да се затворе, од прозора који нису могли, морали сте да стављате ћебад, да се затворе... Али све што добро урадите, то се не рачуна, увек се тражи нешто више. Но, нема везе, наставићемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић. Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, господине министре са сарадницима, поштоване даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, мени је жао што нема оних који су јуче критиковали све оно што је Влада Републике Србије учинила у протеклом периоду. Било је неколико посланика из бившег режима, али побегли су; вероватно у канцеларијама сад слушају шта ћемо да кажемо. Волео бих да су овде, али нису, да их упитамо сада пошто су (један део) и код куће, устају сад, доћи ће на кафицу негде у четири после подне, то раде сваки пут, да их питам само ово – да ли је тачно да је српско здравство пре доласка Српске напредне странке на власт и Александра Вучића на место председника Владе било најгоре у Европи? Оцена Европске комисије. Господо досманлије, да ли је тачно или не? Сами одговорите сада у својим становима или канцеларијама.

Друго, да ли је тачно да је српско здравство већ 2015. године заузело 30. место од 35 на листи? Напомињем да пре ове године нисмо уопште били ранжирани, нисмо доспели на ранг-листу; дакле, не 35, него ко зна који. Године 2015. тридесети на ранг-листи, од 35. Да ли је тачно или не? Волео бих да укрстимо податке, јер такву опозицију тражимо, да говоримо аргументима, да

дамо предлоге, да дамо идеје и да кажемо и оно што не ваља у здравству. Хвала богу да има и онога што не ваља, и биће у будућности.

Да ли је тачно да је 2016. године са тридесетог српско здравство дошло већ на двадесет четврто? Већ тада седам земаља из ЕУ је иза нас. Волео бих да то демантују господа из бившег режима. Да ли је тачно да је господње 2017. године српско здравство заузело 20. место?

Да резимирам у једној реченици, од доласка СНС-а на власт, господина Александра Вучића за председника и вас, господине министре, који сте заслужни за овај успех, за петнаест места. Да је бивши режим само за једно место или десет места, где би нам данас крај био. Толико о критикама бившег режима.

Прелазим на амандман. Овим амандманом на члан 1, господине потпредседниче, желео сам да читав овај закон у одређеној мери допринесе модернизацији Републике Србије, јер једино таква Србија може осигурати напредак општих медицинских услова, то је мој амандман, који утичу, поред осталог, и на ментално здравље сваког појединца у Републици Србији.

Да је Вук Јеремић, у народу звани Вук Потомак, имао осигуране опште медицинске услове, не би ауторским текстом у француском листу „Монд“ на дан 17. 7. господње 2018, када је председник Вучић имао веома важан сусрет за државу Србију са председником Макроном, нама пријатељске Француске, оптужио државу Србију, подвлачим, оптужио државу Србију и њеног председника када је рекао да је „Србија лидер стабилоратских тенденција на западном Балкану“. Тако је председник Француске само два сата пред сусрет са председником Србије Александром Вучићем могао прочитати оптужбу, најтежу у историји дипломатских односа уопште, у историји дипломатских српских односа.

Ја немам времена да говорим о томе шта је то стабилоратија, а биће времена у овом високом дому, и да видите чији су изрази, одакле их је покупио и које су оптужбе на рачун државе Србије, председника и Владе Републике Србије када председник и Влада улажу све своје умне и физичке способности да решавају један од највећих и најзначајнијих проблема у историји Србије. Историја засигурно неће опростити Вуку Јеремићу за све оно што је радио против интереса грађана Србије.

Зато је, поштовани потпредседниче, овај амандман веома важан за опште медицинске услове, како се не би поједини типови у лику Вука Јеремића појављивали на политичкој сцени Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, поштовани чланови Владе, поднео сам амандман на члан 1. који гласи: „Овим законом подстиче се свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење здравственог система“.

Веома важно законско решење, које је у склопу реформе здравства и подизања квалитета услуга здравствених установа, у које се улажу значајна средства од стране Владе и ресорног министарства, као и од стране локалних самоуправа. Можемо бити сигурни да ресорно министарство чини све да подигне квалитет здравствених услуга и да набавком савремене опреме, уз ова законска решења, можемо да спасавамо људске животе, што је у овом тренутку најважније.

За разлику од опозиције, ми подижемо квалитет живота грађана, а они се, поред свега лошег што су чинили у прошлости и док су били на власти и у тим годинама потпуно девастирали Србију, данас придружују нападима на председника и Владу. Када у једном дану имамо Тачија, који каже да је јучерашњи састанак био најкраћи у последњих шест година, али није било лако разговарати са председником Вучићем, који сматра да је Косово и даље део Србије, да је Косово или Качаник срце Србије, ми опет овде у Народној скупштини имамо опозицију која говори у корист оваквих изјава, која говори у корист људи који желе Србију на коленима. Господин Обрадовић каже да је очигледно да се председник Вучић, како би сачувао власт, обавезао да потпише правнообавезујући споразум са Приштином; па имамо Ђорђа Вукадиновића који је рекао да Скупштина нема информације о разговорима које Вучић води у Бриселу; па госпођа Татјана Мацура каже да председник Србије треба да поднесе извештај о чему се преговара. Сви углас у подршку председнику самозваног Косова, који с друге стране јасно каже да председник Вучић има јасан став, који је и став грађана Србије. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Радета, изволите по амандману.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо такође помињали Косово и Метохију у оквиру ове расправе, али смо пре свега помињали „жуту кућу“ и трговину органима. Наравно, немамо никада ништа против тога да се тема прошири на све што је актуелно у Србији; ми вапимо за тим да имамо такве седнице где народни посланик може да каже све што мисли да треба да каже.

Зато сада у име Посланичке групе СРС кажемо оно што мислимо да је јако важно, а везано је за Косово и Метохију, за преговоре, за ово што Вучић сваки пут када се врати са преговора прича, шта се тамо нешто страшно причало, најнапорније, најтеже, али ми никада још нисмо сазнали шта се конкретно причало и шта је конкретно договорено. Да ли ће доћи до тог правнообавезујућег споразума? Ми српски радикали мислимо да не сме никако, зато што је тај

правнообавезујући споразум, шта год то било, сасвим сигурно нешто што би било нож у леђа држави Србији и Србима са Косова и Метохије.

Такође – неко овде малопре каже „због гледалаца“, као да смо ми Народно позориште, не, него због јавности – желимо да скренемо пажњу да на време грађани Србије схвате, да не падну случајно под утицај и не прихвате евентуални референдум везан за статус Косова и Метохије. Статус Косова и Метохије је утврђен Уставом Републике Србије и нико нема право да га мења и нико нема право да нуди некакво друго и другачије решење. Обмана је сваки референдум, зато што се референдумом заправо потврђује воља власти. У референдуму, у спровођењу, припремама итд., учествује искључиво власт, не и опозиција. Зато ми упозоравамо грађане да не наседну наивно на причу да треба да се одржи референдум везан за статус Косова и Метохије.

Што се тиче закона о којима данас говоримо, за то ћемо користити време када дођемо по амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Бечићу, желите по амандману?

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Хтео сам само да поновим оно што сам рекао и што сматрам да је важно у ономе о чему сам говорио. Цитирам изјаву која је речена: „Јучерашњи састанак је био најкраћи у последњих шест година, али није било лако разговарати са председником Вучићем, који сматра да је Косово и даље део Србије, да је Косово или Качаник срце Србије“. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Реч има народна посланица др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре, предложени закони су знак да смо ми као друштво спремни да покажемо највиши степен хуманости али и да прихватимо нешто што је нормалан терапијски поступак у медицини свуда у свету. Наравно, сви ми здравствени радници радићемо са нашим пацијентима, посебно изабрани лекари, на промоцији завештања органа.

У јучерашњој дискусији могло се чути од појединих опозиционих посланика негативних конотација на ваш рад и рад Министарства здравља, што апсолутно није тачно и не одговара чињеницама, а то код одређених ствара љубомору, завист па чак и мржњу, али то је већ њихов проблем. Нико не може да оспори постојање новог Клиничког центра у Нишу. Да ли постоји? Постоји,

наравно. Нико не може да оспори набавку и почетак рада нових шест линеарних акцелератора. Нико не може да оспори примену електронских рецепата и имплементацију Интегрисаног здравственог информационог система. Нико не може да оспори изградњу савременог Центра за икс нож у Клиничком центру Србије. Нико не може да оспори бесплатне превентивне прегледе за грађане; прегледано је више од 170.000 грађана за девет дана акције и таква врста прегледа наставиће се и у будућности.

Да бих подсетила поједине наше посланике, који очигледно нису упућени у резултате рада Министарства здравља на чијем сте челу, ја ћу ретроградно од 2015. године поменути резултате рада министарства којим ви руководите.

Хтела сам да кажем да доста дуго радим у здравственом систему, променили су се многи министри, и шта памтим из периода министровања неких од њих? Недостатак основних средстава за рад, на пример, недостатак стерилних рукавица, па смо тај папир од стерилних рукавица стављали као подметач за прегледе уместо компреса; недостатак конца, кетгута, вајкрила; недостатак анестетичких средстава, гела за ултразвучни преглед трудница и гинеколошких пацијената. А о крупнијим средствима за рад да и не говорим, него, како кажу наши стари људи – било, не поновило се више.

Што се тиче резултата рада Министарства здравља од 2015. године, почећу са том годином, у 2015. години обављена је прва операција гама ножем у Србији у Националном гама центру у Клиничком центру Србије. Министарство здравља Републике Србије увело је у рад установа примарног нивоа здравствене заштите посебне саветовалишне јединице за пацијенте који болују од шећерне болести, тзв. саветовалишта за дијабетес. У оквиру обнављања саветовалишта, покренут је пилот-пројекат за дијабетес у два дома здравља, у Чачку и Београду на Савском венцу, а под покровитељством Републичке стручне комисије за дијабетес и Министарства здравља, са примарним циљем увида у контролу дијабетеса код репрезентативног узорка пацијената са дијабетесом типа два који се већ налазе на оралној терапији.

Ванболничко породилиште Дома здравља Прешево почело је са радом у 2015. години. Опремање породилишта обезбедила је Мисија ЕУ у Србији, а Министарство здравља урадило је проширење кадровског плана и омогућило расписивање конкурса за запошљавање два гинеколога и десет бабица и медицинских сестара.

Отворено је Саветовалиште за дијабетес у Дому здравља Ниш, мојој матичној здравственој установи, које је формирано на предлог министра здравља и Републичке стручне комисије за превенцију и контролу шећерне болести.

Компанија „Нектар“ донирала је 26.000.000 динара Гинеколошко-акушерској клиници „Народни фронт“ за обнову и адаптацију дела другог спрата клинике како би се прошило Одељење за вантелесну оплодњу.

Држава је у 2015. години издвојила 334.000.000 за лечење ретких болести.

Краљевачка болница је у 2015. години пустила у рад магнетну резонанцу коју је болници поклонио донатор из Канаде.

За годину дана рада Фонда за лечење деце од ретких болести, у 2015. години, 23 пацијента послата су на лечење у иностранство, а потрошено је око 60.000.000 динара и 140.000 евра.

Дому здравља у Свилајнцу уручена је помоћ Јапана кроз медицинске апарате (рендген, ултразвук, ЕКГ, ЦТГ, инхалатор) вредне 71.750 евра.

Дом здравља у Шиду богатији је за мобилну амбуланту коју им је донирао Популациони фонд УН. Реч је о мобилној амбуланти за гинеколошко-акушерску праксу, односно возилу које је неопходно у хитним случајевима. Поред тога, донирани су и мобилни ултразвучни апарат за гинеколошку дијагностику, медицински сто за гинеколошке прегледе и мобилни ЕКГ.

У новом клиничком центру у Нишу у 2015. години је први пут урађена операција механичка потпора раду леве коморе срца.

О резултатима вашег рада и рада Министарства здравља на чијем сте челу за 2016, 2017. и 2018. годину говорићу по следећим предложеним амандманима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, по амандману.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Када народни посланик који је представник власти каже да посланици који су против Предлога закона заправо не знају шта ради министарство – не, ситуација је потпуно супротна. Када сте власт, онда кад негде одете, сви вас хвале да би ту остали, да би били ушушкани. А када сте опозиција, онда имате све могуће податке. А поготово када сте Српска радикална странка. Ви знате ко све, односно не знате ко, али знате какве све податке ми добијамо, тако да пустите ту причу да ви знате све.

Не знам шта је хтела колегиница када је рекла да ће сад „ретроградно“ да се осврне на рад министра Лончара; ја сам мислила да хоће нешто ретроактивно да говори о стању у здравству. Па је онда, између осталог, поменула како деведесетих година није имала стерилне рукавице као лекар и не знам шта јој је још фалило. Да, то је било време када смо били под санкцијама, то је било време бомбардовања. Одговор зашто тада није имала рукавице колегиници би могао да да Тони Блер, саветник председника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, да ли желите реплику?

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: У свом излагању уопште ниједног тренутка нисам поменула деведесете године, него сам рекла да тридесет година радим у здравству и да се за тај временски период променило много

министара и да памтим да у време министровања појединих од њих нисмо имали одређена средства за рад. А желела сам, наравно, да истакнем чињенице везане за рад Министарства здравља од 2015. године до данашњих дана. Не видим ништа лоше у томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Реч има народни посланик Марко Парезановић.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге, поштовани грађани, пред нама је један изузетно важан закон, закон о људским ћелијама и ткивима, област која нуди велике могућности за лечење и због тога је потребно да буде на један јасан и прецизан начин новим законом дефинисана, са основним циљем да се повећа доступност здравствене заштите сваком пацијенту и, с друге стране, да се повећа свест грађана о значају давалаштва, о значају давања и донирања. Да би та свест била на вишем нивоу, наравно, потребно је да постоји и веће поверење између грађана и здравствених институција. Поверење се, између осталог, гради квалитетним законима и квалитетном применом закона.

Природно је да људи сумњају, али оно што је много већи проблем јесте то што се у последње време појавио велики број јавних личности и политичара који раде негативну кампању према здравству у Србији, креирају различите теорије завере, различите параноје. Најчешће се ради о шарлатанима и незналицама, који никада нису прошли поред медицинског факултета а камоли да нешто о медицини знају.

Тако имамо ситуацију да људи који су вакцинисали своју децу сада говоре грађанима да они то не треба да чине и боре се против вакцинације, оптужују државу Србију да се за вакцинацију не бори да би заштитила здравље своје нације већ да би негде неко нешто зарадио. А када имамо ситуацију да у 21. веку неко дете умре од морбила, онда их нема нигде.

У претходних неколико дана заиста смо свашта могли да чујемо током заседања Народне скупштине, до тога да ће неко да отима грађане Србије, да их убија, да продаје њихове органе и не знам шта све не.

Између осталог, чуо сам и једну изјаву колеге Бошка Обрадовића, који је рекао – иначе, ради се о великом стручњаку који се у све разуме, од економије, привреде, правосуђа, здравства, велики стручњак који у својој радној књижици има уписаних шест година радног стажа у Градској библиотеци – да грађани Србије данас не верују здравственим институцијама зато што је негде неко пре 40 или 50 година украо неку бебу. Па му ни то није било доста, већ је директно оптужио нас и рекао – ви сте украли бебу. Просто ми је невероватно да је могуће да се неко служи таквим речима зарад скупљања неких политичких поена!

Такође, рекао је и да млади одлазе из Србије јер само чланови Српске напредне странке могу да добију посао. Поштовани министре, у вашем ресору, у Дому здравља у Чачку запослена је снаја Бошка Обрадовића, супруга његовог рођеног брата; запослена је 2014. године, а 2017. године је добила специјализацију. Дакле, не члан Српске напредне странке, већ члан најуже породице Бошка Обрадовића. На том примеру видите како су то велике лажи. Поставља се питање – ако је неко способан да слаже на тако лако проверљивом питању, како можемо било шта друго да му верујемо?

Постоје и неки позитивни примери. Пре свега мислим на колеге народне посланике из струке, лекаре који су цео живот посветили учењу, помагању грађанима. Мислим и на колеге из владајуће већине али и на неке колеге из опозиције које су на веома коректан начин браниле не само здравствене установе у којима раде него пре свега струку, и на одговоран начин говориле о овој веома важној теми.

Оно што хоћу да кажем, поштовани министре, у своје име, а сигуран сам и у име Градске управе Града Чачка, јесте да смо у претходне две-три године имали заиста изузетну сарадњу и направили велике помаке. Отворили смо ангио салу, реновирали породилиште, имали инвестиције вредне преко милион евра. Чекају нас и нови пројекти, велики број нових радних места и за медицинске сестре, и за лекаре велики број нових специјализација. До краја године биће одобрена и нова радна места за лекаре, што је нама посебно важно јер смо обећали грађанима Чачка да ћемо у наредном периоду запослити све незапослене лекаре са евиденције Службе за запошљавање без обзира на то да ли су чланови неке странке или не. Велики посао нас чека и желим да се захвалим на веома квалитетној сарадњи коју смо имали.

На крају желим да кажем да ћу без размишљања недвосмислено подржати овај веома важан и добар закон. Хвала.

(Драган Весовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Помињање председника посланичке групе. Као заменик председника посланичке групе имате основа, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Седим овде од јутрос и слушам ствари које немају баш ни везе са законом, али слободна интерпретација народних посланика није ми никада сметала. Смета ми када се прозивају људи који нису у сали па у овом...

(Посланици СНС-а добацују.)

Слободно, господо, има вас више него што сам ја сам; ја могу да издржим, слободно.

Дакле, ако Бошко Обрадовић, председник и шеф моје посланичке групе, није ту, а цењени колега који је говорио пре мене је из истог града, ја могу да схватим да су у питању њихови градски сукоби. Могу да поставим и питање да

ли ... Ја не знам, а и не сумњам да је тако, а и ако је тако, не видим да је лоше. Ако је снаја господина Бошка Обрадовића добила специјализацију, биће да је завршила медицински факултет и мислим да је у интересу свих у овој држави да имамо више стручних кадрова. То неком смета.

Али, видите, колега који је говорио пре мене је рекао: „Ми ћемо запослити све докторе“. Дакле, опет ће бити да сте то ви. Права реченица би била – створићемо услове да се сви доктори, без обзира на политичку припадност, запосле. То би чули од мене, ово чујемо са друге стране, па можда зато избијају ти сукоби. Хвала, господине председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Весовићу.

Реч има министар др Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да нема никаквог разлога да се води оваква полемика. Ако досад није доказано ко се и како запошљава у здравству, онда стварно...

Морам прво да вас подсетим на једну ствар, да смо затекли систем где се уопште није ишло на конкурс. Људи су се запошљавали тако што су добили уговор и само су се појавили на послу и представљени као нови радници, а камоли да су прошли, да су нешто волонтирали, да су видели, да се неко упознао с њима или било шта. А сада, ја чујем повремено нешто као неко партијско запошљавање, али то се толико ретко чује, а и нисам чуо још ни један једини пример негде да је неко неког запослио партијски. Значи, апсолутно се зна како се запошљава, да се иде на конкурс, да се запошљавају најбољи.

Извините, молим вас, зашто неко пре нас није запослио бар пет најбољих студената, односно лекара који су завршили са најбољом оценом, а свима су била пуна уста – треба да водимо рачуна о тој деци, то је наша будућност, они то заслужују итд. Свима су била пуна уста, а нико никад једног није запослио тако. Никад нико. А не да их је запослила ова држава, него им је дала посао, дала им је специјализацију и дала им је докторске студије, све бесплатно. Значи, држава им све то плаћа. Па извините, молим вас. Колика је то разлика између оног запошљавања без икаквог конкурса, без ичега, падање са неба, по тарифама, знамо како се наплаћивало, да ли је члан странке, није члан странке и остало, и сад имате један транспарентан поступак – иде конкурс, има комисија, разматрају се најбољи кандидати и ради се на томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Колега Парезановићу, имате основа за реплику, али колега Атлагић је указао на повреду Пословника.

Повреда Пословника, народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, позивам се на члан 107, достојанство Народне скупштине, јер је претходни говорник увредио све народне посланике, ове који су сада у сали, јер је рекао да није поштено да се говори о

посланицима који нису у сали. Ја га подсећам, а он би требало да зна, да је и он данас дошао на кафицу уназад сат и по времена, да се запита зашто нема Бошка Обрадовића и посланика с оне стране свакодневно. Нека погледа картицу и горе статистику па ће видети колико их нема. Да ли се можда он као народни посланик није упитао зашто нема Саше Радуловића месецима, а прекјуче је дошао; зашто нема Ненада Чанка, званог Гицоје, месецима; зашто нема Чедомира Јовановића, званог Шмркач, месецима; Саше Радуловића, Краља Стечаја? И да не набрајам даље.

Господо, да имате програме и идеје, овде их морамо сучелити, морате доћи овде, а не устајати у 12 сати, доћи овде на кафицу у четири после подне, искритиковати нас овде. А већина овде и не прочита закон, сложићете се пошто сте медицинске струке, и онда им је свако крив. За посланика треба да се ради нон-стоп. То ви знате, и ви и ја и било ко други, ако читамо материјале и припремамо се. Најтеже је радити. О томе се овде ради, о раду и нераду.

Никада више Србија неће доћи у период бившег система када се ништа није радило, отворено кажем, него пљачкашком приватизацијом уништавала држава и нација. Грађани Србије су то препознали и послали их у политичку прошлост, да не кажем сметлиште политичке историје.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, немогуће је да добијете реплику на повреду Пословника. Пре вас право на реплику има колега Парезановић, а ја, сходно Пословнику о раду, морам најпре да пружим одговор професору Атлагићу.

Професоре Атлагићу, не мислим да сам као председавајући повредио наведени члан Пословника. Најпре, немогуће је да предвидим о чему ће народни посланици говорити. На мени је да им омогућим и дозволим да говоре. С друге стране, немогуће је да евидентирам присуство и да омогућим присуство свих народних посланика, то је одговорност посланика, пре свега, и према Народној скупштини и према грађанима Србије. А волео бих заиста да то сви заједно уредимо Пословником о раду Народне скупштине.

На мени је да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.)

Захваљујем, професоре Атлагићу.

Право на реплику, народни посланик Марко Парезановић.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Поштовани председавајући, стварно мислим да није моја кривица ако неки народни посланици не долазе на свој посао и на своје радно место, поготово ако се ради о народним посланицима који су ту само када треба да одрже говор, да нападају све редом без обзира на то да ли су ти други људи присутни, а онда када треба да им се одговори оду негде.

Заиста мислим да не постоји никакав градски сукоб између мене и господина Бошка Обрадовића. Ја сам искључиво рекао истину. Да ли је нормално

да неко ко је завршио медицински факултет добије посао у здравству и специјализацију? Наравно да је нормално и баш зато је и снаја господина Бошка Обрадовића добила посао и специјализацију.

А оно што није нормално и није коректно јесте да човек коме је члан најуже породице запослен у време СНС-а изјави да нико у Србији не може добити посао ако није члан странке, члан СНС-а. Дакле, то је ноторна лаж, то чак ни колега из Двери не може да оспори. То је пример једне популистичке политике, то је пример некултуре и моја обавеза је била да укажем на то с обзиром да сам из града Чачка и да познајем неке околности. Не мислим да сам било шта лоше рекао и да сам било кога увредио, искључиво сам рекао нешто што је ноторна истина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Реч има Вера Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре Лончар са сарадницима, колеге посланици, не могу а да се не осврнем на све дискусије које трају ових дана, а које су, да тако кажем, упућене и на овај закон, за који мислим да је право решење не само у тренутку кад идемо ка ЕУ, него уопште за добробит грађана Србије.

Морам да кажем, да не бих понављала, моје колеге су много тога доброг рекле шта је урађено у овом претходном периоду, само молим колеге прекопута да се врате на период до 2012. године и да направе упоредне податке са данашњом ситуацијом у здравству, па онда нека кажу да ли је нешто урађено и колико је урађено и колико је Влада Србије, на челу са председником Александром Вучићем и, наравно, министром Лончаром, јер причамо о овим законима, урадила у претходном периоду.

Сада ћу прећи на свој амандман. И, да кажем да се у оквиру овог Деветог ванредног заседања нашао и закон о људским ћелијама и ткивима. Овај закон је битан за квалитетнији живот и здравље грађана Србије, тј. оних грађана којима још само трансплантација може да помогне. Трансплантација или пресађивање представља замену нефункционалног органа путем хируршке интервенције.

Ових дана Клиника за хематологију ВМА урадила је стоту трансплантацију матичних ћелија костне сржи (тзв. алогену трансплантацију) узетих од давалаца који нису сродници пацијената. Овакве врсте трансплантација у овој установи се раде од јануара 2013. године, од момента када је Србија постала чланица Интернационалног регистра давалаца.

Алогена трансплантација значи поступак у којем се костна срж пацијента који је оболео од малигне болести мења здравим матичним ћелијама узетим од друге особе, најчешће сродника попут брата или сестре, или подударне особе која није сродник. Оваква трансплантација је често и једина могућност лечења јер одговарајућег даваоца у породици има тек сваки трећи пацијент.

У оквиру нашег Института за трансфузију крви Србије има регистрованих око 7.300 потенцијалних донора.

Овим законом и додатним ставом 3. члана 1. унапређују се све здравствене установе, а не само ВМА, па молим колеге да у дану за гласање прихвате мој предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министре Лончар са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани, у Србији данас више од 1.500 пацијената чека на трансплантацију рожњаче. Када је реч о трансплантацији бубрега, чека око 3.500 пацијената. На трансплантацију јетре чека 200 пацијената, а око 30 пацијената чека ново срце.

Процењује се да због недостатка органа годишње умре 30 људи у Србији. Ни у ЕУ, чијим прописима тежимо, чијој регулативи тежимо, није најсјајнија ситуација у свим земљама чланицама. У ЕУ на органе чека око 30.000 људи, а свакога дана, према статистичким подацима, у ЕУ умре 12 људи.

Наследили смо катастрофално стање у свим нашим здравственим институцијама. Влада Републике Србије, на челу са нашом премијерком, али и наш председник господин Александар Вучић заиста су огромне напоре улагали како би се изградиле здравствене установе попут Клиничког центра у Нишу али и домова здравља и амбуланти.

Са господином министром Лончарем сам имала прилике да, након 40 година, у мојој општини, у општини Раковица, значи након 40 година лажних обећања, изневерених очекивања, прошле године отворимо један модеран, функционалан, савремен Дом здравља на Лабудовом брду, у општини Раковица. То није усамљен случај, у оквиру града Београда заиста је много учињено на обнови установа и здравствених институција, попут амбуланти у Кумодражу, општини Вождовац и бројних других, немам довољно времена да набројим све оно што је добро урађено у Београду.

Такође, што се тиче трансплантације бубрега, ми као држава имамо једну заиста добру традицију трансплантације. Прва трансплантација бубрега у Србији урађена је пре више од тридесет година. Подсетићу вас, то је урадила група младих лекара Уролошке клинике, која је оформила Центар за трансплантацију бубрега.

У свету се годишње изведе око 65.000 трансплантација органа. Прошле године у нашој земљи, значи током 2017. године, урађено је 48 трансплантација

бубрега (од чега је само 15 кадаверичних, односно са умрлих даваоца), пресађено је 17 јетри и пет пацијената је добило ново срце. То су подаци који говоре да морамо више радити када је реч о трансплантацији органа, људских ћелија и ткива.

Статистички подаци говоре о томе да Србија на милион становника годишње има мање од једног даваоца. Подаци земаља чланица ЕУ кажу да Хрватска има 12, Немачка има између 15 и 20, Аустрија има између 20 и 25, а да Шпанија има најбоље светске резултате када је реч о прикупљању органа, да има чак 35 донора на милион становника и да се у Шпанији на трансплантацију органа чека или неколико недеља или само неколико месеци.

Усвајањем нових закона о којима данас разговарамо, закона о пресађивању органа и закона о људским ћелијама и ткивима, Србија се приближава развијеним земљама света, развијеним земљама ЕУ. Ово није само пуко преписивање директива које су садржане у оквиру Поглавља 28, које се односе на заштиту потрошача и заштиту здравља, већ ми заиста желимо да унесемо један нови квалитет, нове стандарде, који су нам у земљи недостајали.

Усвајањем нових закона, пре свега мислим на ова два закона, на системски начин ће се уредити област донирања органа; решиће се лоша пракса која је постојала у старим законским решењима. Подсетићу вас, стари закони су усвојени 2009. године и заиста их морамо мењати. Новим законом о људским ћелијама и ткивима смањићемо листе чекања. Новим законским предлозима побољшаћемо онај део који се односи на донацију органа и ћелија и ткива и приближити се развијеним земљама ЕУ, каква је Србија одувек желела да постане.

Ми као држава заиста свакога дана радимо на побољшању квалитета здравства у нашој земљи. Подсетићу вас, 2. марта ове године на Војномедицинској академији отворена је Очна банка. Држава Србија је уложила тринаест милиона динара у реконструкцију и набавку опреме за Очну банку на ВМА. Та Очна банка не представља будућност само када је реч о ткивима, костима, мембранама које ће се складиштити у оквиру ове институције, значи ово није само будућност ВМА, ово је и будућност здравства у Србији. Тринаест милиона динара је држава Србија уложила; толико кошта само петнаест трансплантација рођача наших пацијената у иностранству.

Ове добре вести које стижу са наше Војномедицинске академије нису једине вести, ми у свих пет здравствених институција за трансплантацију матичних ћелија свакога дана бележимо заиста добре резултате, са нашим добро обученим кадром: и у Институту за мајку и дете у Београду, и у Клиничком центру Србије, у Клиничком центру Војводине и Институту за онкологију Војводине. Такође, добре резултате бележимо, када је реч о трансплантацији ткива, у две државне клинике, Клиници за офталмологију и Институту за

ортопедско-хируршке болести Бањица, али и у три приватне клинике као што су Специјална болница „Милош“, Специјална болница „Зенит“ и Специјална болница „Оптикус“.

Подизањем квалитета и капацитета здравствених установа у Србији свакога дана држава Србија кроз одличне резултате показује да је спремна да настави са улагањем у ове здравствене установе. Приближавамо се европским моделима, усвајамо европске стандарде, примењујемо све позитивне примере добре праксе када је реч о пружању здравствене заштите грађана у Европи. Сва та искуства примењујемо и ка нашим пацијентима.

Желим да кажем да добра политика председника Александра Вучића заиста показује резултате. Ми смо ... Осмог јуна ове године посао је нашло сто најбољих дипломаца медицине, сто најбољих студената медицинских факултета у Србији добило је прилику од државе Србије да потпише уговор, да настави са усавршавањем, да добије посао. То су позитивни примери и тако свака одговорна политика, свака одговорна држава мора да се понаша ако жели да заштити свој добро обучен кадар и ако жели да планира и размишља о будућности.

На самом крају желим да кажем следеће – министре, ви то боље знате од мене, ја сам политиколог, ви сте лекар – некада је један дан, један сат, један минут довољан да се спасе један људски живот. Ако спасемо само један људски живот, спашћемо читаво друштво.

Мени је заиста жао што се ови закони нису раније нашли на дневном реду јер су стара законска решења била недовољно прецизна.

Српска напредна странка је током 2015. године показала потписивањем у Народној скупштини Републике Србије да подржава трансплантацију органа. Сви посланици СНС-а у претходном сазиву, велика већина је потписала доворску картицу. Тако је Српска напредна странка упутила и осталим коалиционим партнерима и опозицији неку врсту доворског изазова. Тада је, подсетићу вас, био је један други изазов, „ледени изазов“, где су се поливали хладном водом, леденом водом, тако се сликали и од тога правили селфије. Ми смо показали да водимо рачуна и да бринемо о здрављу грађана Републике Србије, пацијената који живе у овој земљи.

Србија је јуче, у медијима сам сазнала информацију, проглашена за светског лидера, већ другу годину заредом, када је реч о креирању нових радних места кроз пројекте директних страних улагања. На основу извештаја *IBM Global Locations Trend*, који је објављен за 2017. годину, Србија је на шестом месту у Европи и на 15. месту у свету.

Желим и знам да Србија заиста има потенцијале и када је реч о нашим бањским лечилиштима и када је реч о добро образованом кадру, научноистраживачким радницима. Ја сам заиста сигурна да ми можемо и хоћемо и желимо да свакога дана померамо границе, баријере када је реч о здрављу

наших грађана и целокупном здравству у Србији. Молим вас да сваког дана рушимо стереотипе и предрасуде које постоје код наших грађана, наших пацијената и можда понеких здравствених радника и да имамо позитивне кампање које ће довести до тога да проширимо свест када је реч о донирању органа, ткива и ћелија у нашој земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Изволите, др Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени господине министре са сарадницима, цењене колегинице и колеге народни посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије и на основу Предлога закона о људским ћелијама и ткивима који је поднела Влада, подносим амандман на члан 1. закона којим се додаје став 3, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Србије, с посебним освртом на побољшање здравственог система“.

Законом о људским ћелијама и ткивима утврђују се услови који су неопходни за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива ради примене у хуманој популацији. Одредбе овог закона односе се и на матичне ћелије хематопоезе из периферне крви, крви пупчаника и костне сржи, али одредбе овог закона се не примењују на репродуктивне ћелије и ткива, ћелије и ткива ембриона и фетуса, крв и компоненте крви, као и ћелије и ткива која су употребљена као аутологни трансплантат унутар истог медицинског поступка.

Законом се могу дефинисати и установе које могу бити банке људских ћелија и ткива.

Ћелија је основна јединица грађе и функције свих живих бића, осим вируса, а скуп ћелија сличног или истог изгледа, ембрионалног порекла и функције назива се ткиво. У природи постоје бројни организми који су грађени само од једне ћелије, то су тзв. једноћелијски организми, у које спадају бактерије, праживотиње, неке алге и гљиве, а са друге стране постоје и вишећелијски организми, који могу имати и више милиона ћелија.

Осим тога, неопходно је дефинисати регистар давалаца матичних ћелија хематопоезе из периферне крви, крви пупчаника и костне сржи којим ће се омогућити проналажење несродних давалаца и тиме обезбедити неопходне ћелије ради пресађивања. Зато се у овој области мора успоставити информациони систем, ради следивости, са доношењем програма трансплантације, који мора бити јединствен на целој територији Србије. Њиме ће се јасно дефинисати процедуре и поступци пресађивања, чиме ће се увести ред у ову област здравства.

Сваки грађанин има недвојбено право да сам одлучи и да писмени пристајак за примену његових органа и ткива путем трансплантације у хумане сврхе, или пак да остави усмену или писмену забрану за коришћење истих. Осим

тога, његова породица, уколико се он пре наступања леталног исхода није изјаснио, може да поступи по сопственом нахођењу; може да да сагласност за употребу његових органа и ткива. Самим тим, стварају се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана Србије о значају давања, уз поштовање принципа следивости у сврху лечења. Тиме ће се унапредити квалитет целокупне пружене здравствене заштите, у складу са прописима Европске уније у овој области здравства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бабићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, а посебно драги грађани Србије, закон има добробит за све нас и наше друштво у целини. Напредак нашег друштва огледа се у доношењу савремених закона, на чему ради Влада, јер само доношење таквих закона, којима се прате промене које се дешавају у друштву, значи и жељу да живимо боље и напредније.

Влада је препознала разлоге за доношење Предлога закона о људским ћелијама и ткивима и потребу да се област људских ћелија и ткива код људи заснује на највишим стандардима модерне науке и праксе, с обзиром на то да ово је област медицине која се интензивно развија и нуди велику могућност за лечење, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њихово обављање у складу са савременим достигнућима у овој области.

Област људских ћелија и ткива досад је била уређена Законом о трансплантацији ћелија и ткива. Утврђена је потреба да се побољшају и прецизирају услови, организација и послови у области ћелија и ткива за примену код људи, као и надзор над обављањем послова.

Новим законом ће се уредити област трансплантације људских ћелија и ткива и услови под којима ће се таква делатност обављати, а у коју спадају послови даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија од живог или од умрлог лица код људи. Прецизирањем услова у овој области дефинише се које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива и које могу бити банке људских ткива, укључујући све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Предлог закона у овој области допринеће бржем остваривању здравствене заштите у овој области, унапређењу међународне сарадње, успостављању јединственог информационог система у овој области у циљу одржавања система следивости.

Закон ће поједноставити поступак давања пристанка за примену људских ткива избегавајући непотребне финансијске трошкове вођења регистра. Пружа се могућност сваком пунолетном грађанину Републике Србије да забрани, у писменом или усменом облику, даривање својих ткива, као и могућност члановима породице да то учине у тренутку смрти уколико се умрло лице за живота није изјаснило у вези с тим, а код малолетних лица предвиђен је неопходни пристанак законских заступника или старатеља.

Пошто је значај овог закона велики за све наше грађане, позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже овај закон, као и Предлог закона који је донело Министарство здравља. Мој амандман истиче значај овог закона за развој Републике Србије и побољшање медицинске заштите. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите, др Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, има тема око којих мислим да не треба уопште да се делимо када је у питању доношење закона, ни страначки ни професионално, зато што болест не бира људе ни по страначкој припадности, ни по струковној, ни по класној подели, већ, једноставно, то је слика и прилика једног друштва колико смо способни да као држава одговоримо на изазове, поготово када је у питању демографска слика Србије.

Не треба да будете лекар да видите да демографска слика Србије није добра, више умире него што се рађа, и управо је величина политичке странке и коалиције, када води једну државу, да схвати како треба одговорити на овакве проблеме у друштву.

Од 2014. године, када су СНС и господин Вучић преузели одговорност за вођење државе, прво је требало средити буџет, спровести економске реформе да бисте имали услова да спроведете механизме помоћу којих ћете демографску слику мењати, односно довести до услова у којима ће грађани Србије моћи да стварају породице, да се више деце рађа. С друге стране, требало је наћи системска решења по којима ће грађани Србије који се суочавају с најтежим болестима моћи да се лече овде у Србији и да превазиђу све тешке тренутке у свом животу заједно са својим породицама.

Мислим да је министар Лончар одговорио овом изазову у Србији на најбољи могући начин. У тренутку када је преузео вођење Министарства здравља, пре свега, биле су укинута специјализације; до 2012. године у просеку је било 550

специјализација годишње. У тренутку када је преузето, није их више ни било од стране државе, а они који су то хтели морали су да плаћају из свог џепа. У том тренутку Србија је имала 3.000 незапослених лекара.

Данас се ми боримо да сваког лекара задржимо у Србији и боримо се да за специјализације држава годишње расписује конкурс, 983 специјализанта само за прошлу годину; то значи да у овом тренутку имате око 4.000 специјализаната, колико сам разумела, који практично нису спровели комплетну специјализацију. То значи да је тај процес веома дуг, спор, али представља за нас аларм да овај људски ресурс, кад говоримо о лекарима и медицинском особљу, морамо да чувамо, зато што постоје развијене државе у Европи које су направиле стратегије како ће прихватити и асимиловати 30.000 лекара, управо због тога што су старе нације, као што је и Србија, и због тога што су економски много способније да прихвате лекаре и ставе свој здравствени систем у функцију због тога што дају пет пута веће плате. То је проблем не само земаља западног Балкана, то је проблем и развијених европских држава, да једноставно свој лекарски кадар... Па, кад говоримо о медицинском кадру, значи о медицинским сестрама и медицинском особљу, такође морамо љубоморно да чувамо и да створимо услове као држава да они раде и да од свог рада могу на адекватан начин да живе.

Оно што сам желела јесте да својим амандманом ставим акценат на медицинске установе, управо због тога што пораст медицинских установа, према резултатима рада Министарства здравља, данас у 2018. години једноставно не може да се мери с оним што је било до 2012. године. Када видите да ми данас у овој области, када је у питању трансплантација, на милион становника имамо петнаест донора, а просек у развијеним државама је чак педесет на милион становника, онда видите да смо ми практично на почетку овако развијене медицинске политике у области трансплантације. Али морам вам рећи да су алармантни подаци, рецимо, за прошлу годину, изнети од стране неких лекара који су давали изјаве, да постоји 700 људи који чекају на трансплантацију бубрега, а 6.000 болесника одлази редовно на дијализу.

То је један од великих показатеља да држава заиста размишља крајње одговорно о томе како ће да решава ове проблеме, да ову листу чекања треба смањити, али ако погледате колики су трошкови за те болеснике из буџета Србије, онда ћете видети да рецимо за дијализу један болесник кошта државу 25.000 евра годишње. А уколико имате стабилизovanог пацијента где је извршена трансплантација, то кошта државу 5.000 евра годишње. Значи, пет пута су већи трошкови уколико не решавате проблеме, као што они који су водили државу до 2012. године нису решавали, пет пута више сте трошили за лечење једног пацијента. Самим тим показујете на крајње одговоран начин да ће буџет којим располажете за лечење грађана Србије дати могућност да се пет пута више грађана на адекватан начин лечи и решава своје здравствене проблеме.

Када видите резултате које смо постигли за ових пет година као држава и Министарство здравља, онда сама статистика показује конкретно да је преко осам милијарди динара годишње из буџета дато за реконструкцију, адаптацију медицинских установа; да имамо отворен нов клинички центар; да имамо резултате који говоре да је ставка у буџету о којој највише сви говоримо, а то је тачка 25. став 3, управо Фонд за лечење ретких болести, данас чак издваја четири и по милијарде динара за лечење оваквих болести, од чега највећи проценат чине деца. То говори управо о одговорности Владе Србије и Министарства здравља да се тај фонд повећава и да је некако постала рутина и системски су решени овакви проблеми који су мучили Републику Србију.

Оно са чиме се сусрећемо, то је лекарски кадар. Као што видите, по први пут је Министарство здравља, министар је најбољих сто студената са свих медицинских факултета у Србији на одређен начин узео у заштиту од стране државе тако што их је право са факултета, практично, запослио у медицинским установама и тиме послао једну велику поруку, да ми о нашој будућности морамо да размишљамо на крајње одговоран начин. И, послао је поруку свим грађанима Србије да је лечење грађана Србије у рукама државе, јер је створила амбијент да има ко о нама да брине када будемо старији. Људски капитал од преко 22.000 лекара и преко 50.000 медицинског особља јесте ресурс о којем заиста морамо да бринемо на крајње одговоран начин.

Мислим да овај закон који данас имамо у Скупштини у ствари отвара једну нову страницу модернизације здравства у Србији. Оно што смо имали прилике да чујемо од наших колега лекара, то је да су хуманост и племенитост једне од особина које су, мислим, до 2012. године биле потпуно заборављене зато што су се многи политички фактори бавили самим собом, а не интересима грађана Србије.

Створили сте наду, господине министре. Створили сте наду за болесне и сигурност за њихове породице да држава брине о њима и онога тренутка када породице нису у могућности да помогну својим најмилијима када су болесни. Мислим да сте се показали као озбиљни и одговорни и ви као министар, препознали све оне проблеме у друштву, и када је набављен сајбер нож, и када је набављен гама нож, и када су отворене нове инвестиције у погледу реконструкције здравствених установа, и када сте отворили могућност специјализације за два пута више лекара. И, једноставно, отворили сте могућност свима у овом друштву да кажу шта мисле о својој будућности када је у питању област здравства, значи и са становишта пацијената и са становишта медицинског особља. Мислим да сте заиста омогућили да Србија крене новим корацима свог развоја, јер она држава која не брине о својим грађанима на потпуно систематизован начин, кроз одређена системска законска решења, нема начина

уопште да размишља о томе како ће да се развија. Зато вам хвала што данас имамо прилике да уопште разговарамо о оваквим законима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, Предлогом закона о људским ћелијама и ткивима се утврђују услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи. Такође се утврђује надзор над спровођењем овог закона и обављање одређених послова државне управе у области људских ћелија и ткива.

Предлог закона настоји да се област људских ћелија и ткива код људи уреди на највишим стандардима медицинске науке. Ово је област медицине која се нон-стоп развија и даје огромне могућности за лечење, али даје и могућност здравственим установама које овај посао обављају да имају боље услове за рад у складу са савременим достигнућима. Предлогом закона је јасно дефинисано које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

На крају, овај закон ће допринети напретку читавог друштва и ја позивам своје уважене колеге народне посланике да у дану за гласање подржимо овај предлог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, свакако да је задатак Министарства здравља да перманентно унапређује здравствену заштиту грађана Србије. Међутим, могу чак и локалне самоуправе ту да одиграју значајну улогу, у сарадњи са Министарством здравља, јер оне најбоље знају које проблеме имају у својим локалним самоуправама.

Добар пример из праксе јесте и локална самоуправа Сокобања, одакле ја долазим, с обзиром на то да је у 2017. години издвојила из буџета општине

12.000.000 динара за здравствену заштиту. Од тих пара, четири милиона динара је издвојено за набавку новог санитетског возила, а два и по милиона динара за додатну набавку лекова и ампула.

Морам да кажем да је 2016. године, када је Српска напредна странка дошла на власт у овој локалној самоуправи, било питање дана када ће Дом здравља бити блокиран, зато што је у саставу Дома здравља радила и апотека, која је радила са губитком. „Жуто предузеће“ није интересовало како ће примарну заштиту остварити грађани Сокобање али и туристи у Сокобањи, којих има преко 100.000 годишње, како ће бити лечени и заштићени. Зато смо ми, у сарадњи са Министарством здравља, нашли адекватно решење и апотеку припојили једној другој апотекарској установи. Тако смо ставили Дом здравља на здраве ноге и наставили да се бринемо о здрављу наших грађана, а нарочито о здрављу туриста, којих у Сокобањи у последње време има све више.

Поред овога, из локалне самоуправе издвојили смо и два и по милиона динара за додатни кадар с обзиром на то да се у сезони код нас у Сокобањи број туриста утростручује у односу на број становника, тако да имамо од 15.000 до 30.000 гостију у сезони у једном дану, више него што је обичан број становника. Ова средства су издвојена за финансирање, односно за зараде два лекара и три медицинске сестре, што ће свакако да побољша здравствене услуге у време туристичке сезоне.

Отворили смо и једну нову сеоску амбуланту, чија је ИТ опрема (рачунари и остала ИТ опрема) финансирана из локалне самоуправе.

Ово је само почетак једне сасвим нове политике која се односи на здравствену заштиту у локалној самоуправи Сокобања, јер Сокобања поред ове примарне здравствене заштите коју има, односно Дома здравља, поседује и РХ центар и Специјалну болницу, о чему ћу накнадно причати по следећим амандманима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима како би се

додатно дефинисао овај члан али и посебан акценат ставио на сегмент који се односи на унапређење медицинских услуга.

С обзиром на то да се ова област веома брзо и интензивно развија, веома је важно да се у медицинским установама обезбеде најбољи могући услови, који ће пратити у корак овај развој и бити у складу са достигнућима у овој области.

Велики је број пацијената у Србији који чекају на трансплантацију, за које је ово једина нада за излечење, једини спас. Како у Србији имамо свега шест донора на милион становника, јасно је да се суочавамо и са недостатком органа и са дугим листама за излечење.

Уз формирање законског оквира, на чему и данас радимо кроз расправу у појединостима, веома је важно да се обезбеде и добри услови у здравственим установама али и да се на адекватан начин изврши промоција трансплантације. Веома је важно да говоримо о крајње хуманом и племенитом чину и да то у великој мери истакнемо. Иако је реч о изузетно осетљивој теми и осетљивом терену, важно је истаћи оне суштински важне ствари, а то је да је сада отворен регистар европских давалаца, који ће пружити податке и о болесним лицима која очекују органе али и о доступним органима, и да ће болесни пацијенти имати веће могућности за излечење. Због тога је значајно да подигнемо свест наших грађана.

Јединствени информатички систем ће омогућити праћење и увид у податке који су органи доступни и који потенцијални пацијенти чекају на органе, али и праћење тока органа од самог тренутка донирања до момента трансплантације.

Јасно је да ће бити неопходно уложити значајна средства и у опремање установа, и у Управу за биомедицину, и у организацију тимова и у сарадњу наше управе за трансплантацију с осталим управама, али све ово је у интересу скраћења листе за чекање и у смислу излечења што већег броја пацијената. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Вељковић.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, сваки сегмент друштвеног живота који је претходна власт покушала да уреди уредила је на погрешан начин и на штету грађана Републике Србије. У том контексту, најилустративнији пример је управо област здравствене заштите. Наиме, иако је Влада Републике Србије још 2002. године утврдила политику здравствене заштите, готово да ниједан од прокламованих циљева није реализован у претходном периоду.

Разлози за тако продукковано негативно фактичко стање су многобројни, али оно је пре свега резултат непланског, импровизаторског развоја, међустраничке кадровске комбинаторике, са огромном корупцијом која је усађена

у систем здравствене заштите и нажалост постала погубни фактор уређивања односа у њему. Таква погубна политика створила је готово непремостиви јаз између здравствених радника и грађана, а медицинске раднике безразложно извела на стуб срама као корумпиране службенике иако огромна већина њих живи скромно од своје зараде и не учествује ни у каквој корупцији. Стога је враћање достојанства медицинској струци и успостављање новог поверења и међусобног уважавања здравствених радника и грађана важан циљ нове политике актуелне владе.

У циљу превазилажења оваквог стања, Влада Републике Србије је као главни циљ нове здравствене политике утврдила очување и унапређење здравља и квалитета живота становништва Србије и социјално-економску одрживост система здравствене заштите. То се може постићи обезбеђењем солидарности и једнакости између здравих и болесних, сиромашних и богатих, старих и младих, као и кроз стварну родну равноправност, с посебним акцентом на посебно осетљиве категорије становништва, уважавање права и указивање на обавезе грађана према сопственом здрављу.

Здравствени систем треба да осигура физички, географски и економски доступну и приступачну здравствену заштиту, интегрисану кроз вертикалну повезаност примарног, секундарног, терцијарног нивоа и хоризонталну повезаност у систему у односу на локалне заједнице; квалитетну здравствену заштиту кроз стално унапређење квалитета заштите и права корисника на избор лекара и информисаност, с правом одлучивања пацијента.

Иако су наслеђени огромни проблеми а издвајања за здравствену заштиту недовољна, и са таквим издвајањима актуелна Влада Републике Србије је на добром путу да боље уреди здравствени систем, учини га функционалнијим, те прецизира обавезе свих институција и појединаца у њему. У том смислу већ се предузимају конкретне мере попут увођења савременог информационог система, као што су електронски рецепт, електронски упут и други сервис базирани на коришћењу савремених комуникационих технологија.

У том правцу иде и предложени закон, што је довољан разлог да га Посланичка група СНС подржи у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вељковићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, наше крви део, неком живот цео. Заиста, ништа хуманије ни узвишеније у животу једног човека не може бити од способности даривања било каквог добра, а поготово оног што некоме живот значи. Помоћи болесном да оздрави на било који начин сваког хуманог човека чини срећнијим и задовољнијим, а болесника још више.

У случају лечења људским ћелијама, ткивима и органима, много је боље бити давалац, него потенцијални прималац. У животу људске јединке постоји 27 пута већа шанса да примимо орган него да га донирамо.

Овај предлог закона нуди претпоставку за ефикаснију алокацију и повећање друштвеног благостања прихватањем модела претпостављене сагласности. Закон о људским ћелијама и ткивима заснива се на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је ово област медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, а здравственим установама које обављају ове послове омогућиће боље услове за њихово обављање, у складу са савременим достигнућима у овој области.

Да би Лозничка болница подигла квалитет услуга на виши ниво од досадашњег, ја се у име пацијената и свих грађана Подриња, Лознице, Крупња, Малог Зворника, Љубовије и околине, захваљујем Министарству здравља на разумевању и обећању за набавку неопходне опреме за дијагностику најтежих патолошких стања, а то је скенер. Апарат нам је неопходан јер су потребе за оваквим прегледима, нажалост, сваким даном све веће. Ако вам предочим информацију да само на превоз пацијената у друге установе на ЦТ прегледе на годишњем нивоу лозничка болница потроши толико новца да би се могао купити апарат скромнијих карактеристика, онда је логична оправданост набавке истог. Радиолошка служба Опште болнице у Лозници има одличан кадар, али нам недостаје опрема.

Захваљујем министру на подршци и разумевању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите, министри.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Што се тиче ЦТ-а, односно скенера, он је у реализацији, мислим да ће пред крај године то бити у финалној фази.

Друга ствар, мислим да је у Болницу у Лозници доста уложено, али наставиће се са улагањем, тако да је то нешто што ће сигурно ићи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министри.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите, колега Радичевићу.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона са жељом да додатно прецизирам закон и укажем на потребу да се здравство унапреди. Много је времена прошло а да се у здравство није улагало готово ништа; зграде су оронуте, дотрајала опрема, давно превазиђена. На моје велико задовољство, морам да похвалим министра и његове сараднике, увидели су проблем и кренули да га решавају, и то прилично успешно. То могу да објасним и на примеру из Алексинца.

Општа болница у Алексинцу је добила ново породилиште давне 1976. године. Требало је да прођу 42 године па да породилиште поново буде у потпуности функционално. У периоду од 1976. године до данас готово да се није уопште улагало у зграду и опрему. Било која озбиљнија интервенција није се радила у Алексинцу већ су пацијенткиње транспортоване за Ниш, и то не зато што у Алексинцу нисмо имали стручне кадрове, напротив, имамо изванредне лекаре, већ зато што нису имали основне услове за рад.

Сада када је уложено око 55.000.000 динара могу да кажем да су створени много комфорнији услови за порођај и опоравак, што досад није био случај. Свака соба има своје купатило, купљени су нови апарати и коначно породиле у Алексинцу имају све услове за нормалан порођај, а лекари нормалне услове за рад. На овај начин су се услови у нашим породилиштима приближили стандардима које имају развијене земље. ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радичевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри Лончар, закони које сте представили су од животне важности јер њиховом применом у медицинској пракси наши здравствени радници спасавају животе наших грађана.

Предлогом закона о људским ћелијама и ткивима утврђују се услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи, која ће се овим законом уредити на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је реч о области медицине која се интензивно развија и нуди лепше, велике могућности за лечење. Здравственим установама које обављају ове послове омогућиће се бољи услови за њихово обављање, у складу са савременим достигнућима у овој области.

Јасним дефинисањем и прецизирањем услова у овој области у погледу обављања послова, простора, опреме и кадра остала би иза нас дугогодишња лоша пракса. Чули смо од нашег колеге Бојанића његово лично искуство, које живот значи, али доношењем овог новог закона неће бити више таквих.

Желела бих да напоменем и истакнем да је Србија приступила Трећем европском здравственом програму 2014–2020. године, чиме је са Норвешком, Исландом и државама чланицама ЕУ обезбедила приступ фонду од 446.000.000 евра. Ради се о неповратној помоћи, уз учешће апликаната од 40% у односу на вредност пројеката. Србија је прва земља која није чланица ЕУ и прва земља у региону која је приступила овом програму.

Председник Србије Александар Вучић доделио је уговоре о запослењу за неколико од укупно сто најбољих дипломаца Медицинског факултета у Србији и најавио да ће сваких шест месеци држава тражити нових педесет најбољих дипломаца омогућавајући им и специјализацију, докторске студије, што је најбољи начин улагања у здравство. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри са сарадницима, када говоримо о опоравку здравствене заштите, неизоставно је говорити и о условима у којима се здравствена заштита пружа.

Захваљујући залагању Министарства здравља и министра Лончара, Општа болница у Бору биће ускоро реконструисана. Као и у већини објеката ове намене у Србији, ни у ову болницу се није улагало деценијама уназад. Стога су пацијенти с правом некада и негодовали, али како се све у Србији полако опоравља, тако су и у здравственим установама видљиви резултати добре економске политике.

Општина Бор ће израдити пројекат реконструкције Опште болнице у Бору, а ова реконструкција подразумева уређење 34.000 квадратних метара ове здравствене установе. Овим пројектом ће се конкурисати код Канцеларије за јавна улагања Републике Србије. Први пут ће у изради овог пројекта учествовати и санитарна инспекција, како не би дошло до било каквих недостатака у току израде пројекта и како би се испунили сви законом прописани услови.

Све ово што сам навела говори у прилог тези да Влада Србије спроводи одговорну политику у свим сегментима. То се нарочито огледа у здравству, које је било најзапуштеније имајући у виду у којој мери је раније било препуштено само себи.

Све у свему, једна добра вест за грађане Бора, и захваљујем се овом приликом министру Лончару.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Ковачевић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре Лончар са сарадницима, уважени грађани Србије, разлог за доношење новог закона о људским ћелијама и ткивима огледа се у потреби да се област примене људских ћелија и ткива код људи заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе, с обзиром на то да је реч о области медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности лечења, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њихово обављање, у складу са савременим достигнућима у овој области.

Након неколико година примене важећег закона, који је обухватао и област људских ћелија и ткива, утврђене су јасне потребе да се побољшају и прецизирају услови, организација и послови у области ћелија и ткива за примену код људи, као и надзор над обављањем послова у овој области на територији Републике Србије.

Важећим законом нису прецизирани услови под којим су се послови у области људских ћелија и ткива обављали, где спадају послови даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија и ткива од живих или умрлих људи. Једна од мана важећег закона јесте то што нису биле јасно дефинисане установе које би могле да буду банке људских ткива, због чега није ни дошло до њиховог формирања. Доношењем новог закона о људским ћелијама и ткивима то се значајно мења, тако да се дефинише које здравствене установе могу да поднесу захтев за обављање послова у овој области и које услове банке људских ткива треба да испуњавају.

Овај закон је, по мени, искорак у нашој медицини и мислим да ће, када буде заживео у пуном капацитету, помоћи многим људима који имају здравствену потребу.

Господине Лончар, вама и вашем тиму честитам јер сте унели наду у наше здравство и свим оним стварима које сад не спомињемо, од сајбер ножа, преко Клиничког центра у Нишу, до најбољих студената који су завршили факултете и постали доктори. Мислим да сте нам дали наду и на томе вам пуно хвала.

Своје колеге позивам да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако budete имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Тарбук.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите, колегинице.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Вишеструки су позитивни ефекти које ће са собом носити резултати примене закона који су пред нама.

Иако нам је добро позната парола да крв живот значи, чиме ми развијамо свест код људи да је неопходно добровољно давати крв, многи се нерадо одазивају тим позивима, да ли зато што нису били са друге стране да им је потребна, да ли зато што мисле да никад неће бити или сматрају да њихових 450 милилитара крви не значе толико пуно. Међутим, то апсолутно није тачно и морам вам рећи, како се акције понављају, тако се свест све више развија, и похваљујем оне који сваки пут дају својих пола литре крви.

Морам вам рећи да је недавно у граду Зрењанину одржана акција добровољног давања крви, где смо прикупили више десетина литара. Заиста се осећам поносно и храбро када видим да једни другима на тај начин помажемо, осећам се сигурно. И не само да јачамо осећај припадности заједници већ желимо да помогнемо једни другима.

Претпостављам које су тек размере када давалац да незнанцу део свог организма, неко ткиво или ћелију, који је то подстрек не само за даваоца већ и за дарованог. Немамо шансу да чувамо своје органе и ткива из почетка и, нажалост, неком је потребан други, стога је то херојски подвиг, помоћи другој особи; наравно, и родбини, где је неписано правило да се то подразумева.

Онај ко се не води тим нивоом проблема, већ само да ли постоји клима-уређај у дому здравља, да ли имају нови рачунар због неке картотеке, или шта је са породилиштем, шта је са популационом политиком, што су наравно све битни сегменти... Али, поштовани министри, ви морате да водите рачуна о свим тим деловима, имате нимало завидан посао и веома тежак.

Пошто смо се дотакли популационе политике, само да напоменем да је Град Зрењанин добио 29,6 милиона бесповратних средстава, општине мог средњег Баната 7,7 милиона, како би спровели пројекте из области популационе политике за 2018. годину, што даље значи да ће се ускладити рад са родитељством, са позитивним развојем материнства. Имамо намеру да отворимо јаслице и вртић који ће радити до 23 сата с обзиром на то да моји суграђани раде и у сменама, и то викендом.

Хвала вам, министри, што водите рачуна о свему овоме. Заиста, да немамо овакве законе, не знам како бисмо на бољи начин помогли једни другима. Стога подносим амандман који ће, надам се, даље потпомоћи развој здравства у Србији. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандманом који сам поднела додатно се дефинише члан 1. Предлога закона.

Чланом 1. Предлога закона прописано је да се овим законом утврђују услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи, надзор над спровођењем овог закона и обављање одређених послова државне управе у области људских ћелија и ткива, као и друга питања од значаја за спровођење послова из области људских ћелија и ткива.

Основни циљ доношења овог закона јесте успостављање високог нивоа безбедности и сигурности у области људских ћелија и ткива. Да би се успоставио висок ниво безбедности и сигурности у овој области, Предлог закона је јасно и недвосмислено, а у складу са директивама ЕУ, дефинисао улогу здравствених установа у овој области прецизирајући основну делатност банке људских ћелија и ткива. Такође, у циљу обезбеђивања високог нивоа квалитета у овој области, неопходно је прецизирати правила и стандарде који ће бити јединствени на територији Републике Србије и обезбедити исти ниво здравствене заштите за све грађане Републике Србије.

Ово су изузетно важни закони и СНС ће их у дану за гласање са задовољством подржати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре, даме и господо народни посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Србије, на Предлог закона о људским ћелијама и ткивима поднео сам амандман којим се додатно дефинише члан 1. овог закона.

Као што вам је познато, у раду овог цењеног дома у претходних неколико година успели смо да донесемо низ реформских закона којима смо побољшали услове у разним областима друштвеног живота. Доказали смо да СНС и Александар Вучић мисле о грађанима Републике Србије, и то је видљиво сваком ко је реалан и добронамеран. Један од свакако најбитнијих сегмената живота, оно што је стуб сваке модерне државе, јесте здравство и здравствени сектор, у чији развој је суштински важно уложити средства.

Сматрам да овај закон ближе одређује материју и подробније регулише појмове из поменуте области, доноси јасније одредбе о условима и постизању

квалитета и сигурности, о донаторима и примаоцима људских ћелија и ткива за примену у медицини, надзору над применом закона и другим важним факторима.

Ми смо у локалној самоуправи општине Аранђеловац урадили много у задњих неколико година да унапредимо и побољшамо услове у нашим здравственим установама. Захваљујући одличној сарадњи коју имамо са Владом Републике Србије, надлежним државним институцијама али и локалним привредницима, успели смо да направимо значајне резултате у развоју услуге и понуде здравствене неге пацијената, не само у Аранђеловцу већ и шире, јер и људи из других, суседних општина такође користе услуге Опште болнице у Аранђеловцу. Уложили смо милионска средства, а очекује нас реализација још већих пројеката, надамо се, и током текуће године.

С обзиром на време дозвољено за обраћање у расправи по амандманима, у наредном јављању појаснићу и навести шта је све урађено и који су резултати рада на побољшању здравствених услова у Аранђеловцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењени министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 1. предложеног закона са циљем унапређења система здравствене заштите и унапређења здравствених установа.

Оно што актуелној републичкој влади, као и оној пре ње, морамо да признамо јесте да су као један од најважнијих задатака у свом раду, ако не и најважнији, поставили побољшање стања у здравству, уз највеће улагање у српско здравство у последњих седамдесет година. Изузетно је битна чињеница да овакву политику Републичке владе прати највећи број локалних самоуправа.

Долазимо из општине Темерин, у којој локални Дом здравља са око 150 запослених обезбеђује примарну здравствену заштиту за око 30.000 становника, тако да је то релативно мали дом здравља у односу на неке друге домове, али је довољан да покрије све потребе становништва пошто у суштини располаже свим неопходним службама: гинекологијом, интерном службом, педијатријом, пулмологијом, радиологијом, општом медицином, стоматологијом, службом хитне медицинске помоћи, као и амбулантама у свим месним заједницама.

У последње четири године, колико је у Општини Темерин на власти коалиција предвођена Српском напредном странком чији је равноправни члан и Покрет социјалиста, локална самоуправа је издвојила значајна средства за унапређење функционисања система здравствене заштите у општини. Пре свега, залагањем председника Општине Темерин, господина Ђуре Жиге, у текуће поправке и одржавање уложено је око шест милиона динара, у машине и опрему

непуних девет милиона динара, а у зграде и грађевинске објекте, заједно са Покрајинском управом за капитална улагања, Општина је уложила близу двадесет милиона динара, од чега је највећи део средстава отишао на реконструкцију амбуланте у Бачком Јарку, која није обнављана откако је изграђена, дакле близу 60 година. Такође морам да напоменем да је Дом здравља у Темерину од Покрајинске владе добио на поклон једно комплетно опремљено санитетско возило, тако да је данас опремљеност овог дома здравља на завидном нивоу.

Наравно, актуелна општинска власт се не задовољава оваквим резултатима већ свакодневно стреми да максимално унапреди стање у Дому здравља Темерин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбица.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Реч има Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, амандманом се допуњује одредба члана 1. Предлога закона којим се као предмет закона дефинише оснивање банке људских ћелија, као и надлежност Управе за биомедицину у области људских ћелија и ткива, која поред осталог постаје орган надзора над спровођењем овог закона.

Што се тиче Предлога закона, већ је доста речено из ове области; оно што бих ја подсетила, то је чињеница да је времена за сугестије, примедбе и критике било на претек. Наиме, Министарство здравља је спровело јавну расправу у периоду од 9. до 30. децембра 2016. године за представнике државних органа, јавних служби, представнике здравствених установа, стручну јавност и друге заинтересоване учеснике. Такође, јавност је имала прилике да предлоге, сугестије, иницијативе и коментаре достави на електронску пошту Министарства здравља.

Радна група за израду Нацрта закона је утврдила да предмет овог закона није примена оболелих ћелија и ткива, већ да овај закон утврђује услове за постизање квалитета и сигурности у области ћелија и ткива за примену код људи, уз могућност да се узете ћелије и ткива примене и у другачију сврху од оне за коју су узете, али само уз пристанак даваоца за ту другу сврху. Мисли се на научноистраживачки рад.

Поједине сугестије и примедбе јавности биле су драгоцене, а оно што се није могло интегрисати у закон биће интегрисано у предвиђена подзаконска акта након усвајања закона.

Оно што је после усвајања ових закона из области здравства најважније урадити јесте да се направи план промоције добровољног давалаштва у Републици Србији, као и едукација и ближа обавештења и тумачења ових закона лекарима, посебно здравствених установа у унутрашњости, а да они својим знањем, поверењем и вештином комуникације приближе и појасне ову област пацијентима, све са циљем да се продужи живот. Коментари које сам ових дана чула од грађана су јако позитивни. Из тог разлога Посланичка група Социјалистичке партије Србије ће у дану за гласање гласати за сет ових закона из области здравства. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На наслов изнад члана 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вјерица Радета.

Нешто тренутно није у реду са системом. Молим вас да се само мало стрпите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја већ неколико дана причам да вам не ваља систем и, ево, показало се да не ваља.

Дакле, колико год сте покушали да предлоге ових закона, а поготово овог закона везаног за трансплантацију, одвојите од очију јавности, он је и те како присутан у јавности. Присутна је брига грађана Србије, много се о томе прича, колико год се вама чини да није тако. Заправо, то знате, него покушавате другачије да коментаришете. Људи се заиста плаше. Људи генерално немају ништа против донирања органа, али не на овај начин.

Овде је неко говорио и о добровољном давању крви итд. Да, али не хватате ласом народ по граду да иду да дају крв, него људи дођу и кажу – хоћу да дам крв.

Српска радикална странка је, рецимо, годинама уназад организовала три пута годишње добровољно давање крви, пре свега у Београду и Новом Саду, а и у осталим седиштима општинских одбора. Рецимо, оно што је било интересантно, једно време је једна телевизија редовно обавештавала и позивала људе да дођу на то и то место зато што треба да се да што је могуће више крви... Ми звали, замолили да обавесте (у Новом Саду је тада било) да су радикали организовали давање крви, и нису хтели то да објаве. Толико о томе колико ви све некако страначки гледате, а причате овде да је то нешто сасвим супротно од тога.

Овде сте говорили, посланици власти су говорили... Ја сам само чекала када ће почети мало о здравству у Србији, оно што смо чули је стање у земљи дембелији. Људи моји, будите реални. Има негде неких помака, у реду; добро је што се запошљавају млади лекари, у реду; добро је што се најављује неко повећање плата, односно да се врати на оно што је смањено медицинском особљу

итд. Али будите реални у ономе што јесте тема и у ономе што хоћете да похвалите. Причате нешто што вам нико живи не верује.

Овде слушамо данас да су посланици неког прошлог сазива, напредњачки, сви донори, да су сви потписали донорске картице. Некако имам утисак као да о овом закону говоре – ух, паде ми камен са срца, морао сам да потпишем картицу, сад се то више не важи, сад могу да одем (јер нигде неће бити јавно објављено) и кажем не, не, ја не дам своје органе.

Дакле, морате само да будете реални. Ако хоћете да овакав закон има ефекта, онда лепо кажите да органе у случају мождане смрти донира онај ко жели. Не можете ви располагати животом и смрћу. Колико год се ви тако понашате, не иде, видећете. И неке много савременије државе од Србије су пробале са оваквим законом па су га у међувремену мењале.

Чули смо колико је стотина хиљада милијарди, малтене ко оних Бачевићевих код Кинеза, утрошено у здравство у Србији. Све је то лепо, али ми још нисмо добили одговор – пре свега од министра Лончара, па онда и од ових који се хвале, видим, знају све податке – на питање где, на који начин, код кога нестаје милијарда евра годишње из здравства, по изјави председника државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, господине председавајући, СНС. (Председавајући: Изволите, реплика.)

Осми мај 2015. године, „Танјуг“ објавио, 13.15 часова – донорски позив посланицима и одборницима. Када посланици Српске напредне странке говоре да су потписали, у заједничкој акцији, донорске картице, ми на ово мислимо. Дакле, није реч ни о каквој манипулацији, измишљању, бајкама, како је то већ сад сročено, то се заиста догодило. Игром случаја, довољно ме сећање служи, био сам тада у просторији у којој су наши посланици потписивали донорске картице. Могу, ако треба и лично да тврдим, да се то заиста догодило, нема никакве потребе да се око тога бринете. Ми смо, наравно, озбиљни људи и иза својих речи стојимо. Када нешто овде кажемо, то не само да је апсолутно тачно, то је и апсолутно проверљиво.

Шта је реално у Србији данас? Проверите, сви ви који евентуално сумњате, да ли је реално и да ли је тачно када кажемо да се данас захваљујући решењима која је Српска напредна странка усвојила лече ретке болести, које раније нису могле да се лече. Да ли је то тачно или није, проверите. Да ли су опредељена средства за ту сврху? Из године у годину, већ четврту годину, све већа и већа. И колико сада износе, да ли се рачунају укупно у милијардама динара као што ми тврдимо. Све то може да се провери и лако је утврдити да је управо тако.

Проверите да ли су милијарде динара поново уложене од стране СНС-а и влада у којима је стожер СНС за опремање медицинских установа широм Србије, за набавку нове опреме, за њихово уређивање. Проверите, а то можете и својим очима да погледате ако одете, рецимо, до Ниша, да ли је отворен Клинички центар, да ли је опремљен, на колико се квадратних метара простире. Присетите се ко је то урадио. То су све једноставно проверљиве ствари и када о тим стварима причамо, ми смо апсолутно озбиљни.

(Председавајући: Хвала.)

Оно што није озбиљно, и тиме ћу завршити, господине председавајући, није озбиљно доћи овде, учествовати у расправи са нама, бити потучен до ногу, а онда се правити као да се ништа није догодило и на неким „Твитерима“ и сличним местима покушавати да представљате Србију...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има министар др Златибор Лончар, па онда право на реплику Вјерица Радета.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само желим народне посланике и све грађане Србије да обавестим да је ноћас док смо ми спавали урађена успешно трансплантација срца. То је седма трансплантација срца од почетка године. Код нас до сада за овај период од пола године никада није урађено више трансплантација срца.

Захваљујем свима који су учествовали у овоме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Неколико ствари. Прво, нисам рекла да сумњам да су напредњаци, посланици прошлог сазива, потписали донорске картице, већ сам рекла да су испунили налог. Разлика је драстична.

Даље, ко је потучен до ногу, причаћемо када овде будемо расправљали о изменама и допунама овог закона, а биће брзо, верујте.

Треће, очекивала сам кључни одговор где волшебно нестаје милион евра годишње из буџета, у оквиру буџета здравства. Е, тај одговор када будемо добили, онда можемо нешто озбиљније да разговарамо.

Чули смо овде нешто најстрашније што је могло да се чује, каже господин Орлић – милијарде уложене од стране СНС-а. Људи моји, па не улаже Српска напредна странка! Српска напредна странка јесте освојила одређен број гласова, проценат; јесте то највише и, да, врши власт. Није спорно да вршите власт са великим процентом који сте добили на изборима, али то нису ваше паре, људи! Ви сте формирали неку владу, скупштинска већина ју је изгласала, та влада има

одговорност, а те паре које су уложене, оволике, мање или веће, то су паре свих грађана Србије. Нису то паре Српске напредне странке.

Наравно, ви ћете сада вероватно да кажете да сте ви освојили не знам колико гласова на изборима. Јесте, али када је у питању овај закон немојте се понашати, као, ви сте дошли на врата човеку и рекли – ево вама пакет хране, ви нама глас, и чим добијемо власт, ми вама узмемо бубрег. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има др Владимир Орлић, реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Немојте само да се љутите много.

Што се тиче ових прича, ми вама дамо, ми вама узмемо, ја на тај ниво нећу да идем. Нисам досад па нећу ни данас.

Што се тиче онога „испунили налог“, како ми сада некога да убеђујемо да неке ствари просто радимо пуног срца? Нити има смисла, нити нам пада на памет да то објашњавамо. Али, да знате, погледајте мало управо ову агенцијску вест коју је објавио „Танјуг“, рекао сам вам ког датума и у колико сати, погледајте лица. Видећете лица посланика Српске напредне странке, поносних људи, људи којима је очигледно срце пуно због чина који су тог дана урадили, па ће вам штошта бити јасније, ако вам досад није јасно.

Где нестаје, како сте рекли, милион евра? Погледајте вест од пре два дана – најбоље и најскупље лекове које нисмо могли да приуштимо за лечење наше деце, ми данас можемо да приуштимо. Нико не каже да је то новац Српске напредне странке, али нико не може да каже да то није новац који данас Србија има, који данас држава има захваљујући Српској напредној странци, захваљујући Александру Вучићу и политици која је обезбедила да тог новца данас има и за оне санитете, и за линеарне акцелераторе, и за Клинички центар у Нишу и за свако лечење које нисмо имали а имамо данас. Све је то последица те политике, која има те проценте подршке за које ви не волите када се спомињу али су чињеница и постоје.

Ко је потучен до ногу? Кажете, причаћемо једног дана. Можемо да причамо већ данас. Ево, ко је синоћ имао снажну потребу да сам себе додатно храбри и брани па по неким друштвеним мрежама писао како је нешто победио у расправи, тај је себи одредио друштво такође потучених до ногу, некаквих Саша Мирковића, Саша Јанковића, Јанка и Жељка Веселиновића и свих осталих, који само на тај начин функционишу, само у том виртуелном свету постоје и због тога немају никада прилику да поново нешто униште, па да конкуришу оном добром што је данас чињеница и реалност. Сад смо се сигурно много боље разумели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Пошто сте уложили, напредњаци, паре у развој здравства, односно ваше паре, како сте рекли, и пошто сте сви ви донори, ми овде нисмо чули за ових неколико дана ни од министра ни од било кога од вас колики је проценат донорских картица био у Србији и колики је у односу на... Наравно, статистички податак, који се мери свуда у свету. Где смо ту у односу на свет? Дали то одговара вашем стању гласова? То је оно што хоћемо да вас питамо, да видимо колико су вас људи у овоме подржали.

Што се тиче објава на друштвеним мрежама, не знам да ли мислите на мој Твитер налог или нечији други, али, ако не знате, Твитер налог је за јавну комуникацију и када објавите нешто на Твитер налогу (ево, да вас научим), може било ко да каже да му се свиђа, може било ко да то коментарише, може било ко да подели то. Имам не знам колико хиљада објава на Твитеру, биће их и даље. И, да, када год овде затворите седницу, односно када год се договорите да нема директног преноса, ја јавност преко Твитера обавештавам, најкраће колико могу, шта је то актуелно што се дешава у скупштинској сали. И даље ћу, наравно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Агитпроп, метода агитације и пропаганде, је л' тако, то смо управо чули. Свака част, подржавам.

Што се тиче теме „наше паре“, ја лепо српски кажем, само изгледа нема ко да чује – нико није рекао паре Српске напредне странке, него паре које данас у буџету постоје захваљујући политици Српске напредне странке. Како томе може да конкурише неко коме је врхунац политичког домета тај Твитер о ком прича? Како? Да ми трошимо речи на те теме, то је потпуно сулудо.

Него, колико картица? Рекао је, али опет није имао ко да чује, господин Бојанић – 2011. године, кад се он налазио у ситуацији да му је била потребна помоћ као грађанину, било је толико мало тих картица да ми нисмо ни били у систему међународних удружења. А данас јесмо. Па, ако вам то не говори довољно на тему колико се ситуација променила, вама не вреди да ико ишта каже, него колико је стање наших гласова и ко је чије друштво на том Твитер налогу итд.

Дакле, на тим Твитерима исто су друштво, зато што се на исти начин понашају, од истих људи имају подршку и исте фабриковане, измишљене изговоре за аргументе користе они који су имали идентичне садржаје на тим Твитер налозима синоћ, а то су редом: Вјерица Радета, Јелена Маћић, то је велика шминкерка, можда сте чули за њу, Сергеј Трифуновић, знате по чему је познат, по неким...

(Марко Атлагић додајује.)

...Тако је, господине Атлагићу, ви знате ко је то. Саша Јанковић, такође велики политички радник, Јанко Веселиновић, велики политички геније, Жељко Веселиновић, такође политичар, презива се исто као онај други Веселиновић али није у истој странци, међутим, подједнако је важан као и сви ови претходни које сам прочитао, Бранимир Кузмановић, за њега сте сигурно чули, Зоран Чичак, то је ваљда неки саветник у Македонији и овом Јанковићу, Биљана Лукић, не знам ко је али подједнако је важна, и Саша Мирковић. Дакле, сви заједно, вероватно још понеко, нисам успео све да пребројим, на истом су нивоу политичких аргумената и политичке релевантности управо захваљујући тим Твитерима и таквом поимању политике, односно агитпроп метода.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Вјерица Радета, право на реплику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је, наравно, злоупотреба и велика неистина, јер сви ови људи вероватно јесу на Твитеру, као што је и Орлић, као што су још неки људи из редова напредњака, али ти људи немају никакве... Односно, најбоље би било да буде искрен и да погледа коментаре на моје коментаре, свих тих које је набројао, па да види где смо ми то слични.

Ја и даље инсистирам само на питању где нестаје милијарда евра годишње. Пустите ви Твитер, пустите ви кога знате, кога не знате са Твитера, народ хоће да зна где годишње нестане милијарда евра од када је Златибор Лончар министар. Врло просто питање, а питање је поставио председник државе. Дакле, дајте само да добијемо одговор на то питање па онда да идемо даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Видим да сте сад мало кориговали податке, више није милион евра, сад је милијарда. Нема везе, нећу ја да ситничарим.

Једна доза оног најскупљег и најбољег лека који је данас доступан нашој деци, једна доза кошта 90.000 евра. Таквих доза, чини ми се, потребно је годишње у вредности од 540.000 евра по пацијенту. Да ли је тако, 540.000? Обезбеђено је око двадесетак таквих доза само у једном кораку сада. Рачунајте мало и упоредите с оним шта Србија није могла јуче, а шта Србија може данас, можда опет буде нешто јасније.

Ја не очекујем да се таквом добром резултату обрадује свако, не очекујем да они који нису у стању да се обрадују било каквом успеху ако није њихов лични ту радост поделе. Али хајде да будемо бар толико пристојни да не нападамо такав резултат, да будемо бар толико пристојни да кажемо – добро је, у реду, нема везе са мном, прескочићу ту тему, бавићу се нечим другим.

Шта ко ради по тим Твитерима итд., па не знам, мени делује као довољно велика сличност када неко направи неку монтажу, стави слику човека па напише

нешто што тај човек није рекао да би тиме сам себе соколио и хвалио се по друштвеним мрежама. Мени је то исти ниво недостатка било какве политичке моћи и снаге кад се то ради на Твитеру. Нема везе како се ко зове, то су људи исти, људи истих домаћаја, истих манира.

На пример, неко ко на том налогу каже – народни посланик Српске напредне странке је булазнио о оставинском поступку, и све то као дипломирани правник, у расправи јуче... Наравно, све уживајући у тим монтажама које су иначе делили Саша Јанковић, Кузмановић, Чичак и сви остали, на потпуно идентичан начин. Кад тај неко не схвата да је тиме директно испрозивао не некога са наше стране, него оног који је први помињао те оставинске расправе, а то је наравно Александар Шешел, како ја том неком да помогнем и како да очекујем да ће тај неко моћи да разуме озбиљне ствари као што су, рецимо, фондови за лечење деце?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ево због чега вама народ не верује и зашто не верују људи овом предлогу закона и зашто се плаше ових ваших трансплантација. Ради се о једном случају... Рекла сам, име и презиме нећу рећи због тог човека. Ради се о човеку који је на дијализи неколико година у Нишу, а није из Ниша. Човек је неколико пута био први да добије бубрег, па је онда сваки пут када се појави бубрег падао на једно или два места испод и није добио бубрег. Пре неколико дана су га звали и рекли – браво, ти си сада први, ево имамо бубрег за тебе. Конзилијум каже – за ових неколико година толико ти је организам ослабио да не можеш да поднесеш ту операцију.

Што се тиче овог што се коментарише везано за Твитер налог, ово није Твитер, ово су стенограми са скупштине јуче: „По Закону о наслеђивању, цитирам Закон о наслеђивању, наслеђе се отвара смрћу човека. Тако пише у Закону о наслеђивању. Дакле, човек када умре, тог момента није више власник било чега, па није власник ни својих органа“. То је рекао Мартиновић.

Твитер не дозвољава толико много да се пише, ја бих онда овде, ево, сада ћу да објасним – ако је ово што је он рекао тачно, то значи да када човек умре треба да се сачека оставинска расправа, па ко ће у породици наследити право да располаже рожњачом, ко бубрегом, ко срцем. Не знам где ћете толико држати човека који је можда мртав. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Не да Твитер да пишете, али даје микрофон да читате, него нећете. Прочитајте следећу, ту где сте стали, каже даље Мартиновић: „Ако је противан томе да се његови органи пресаде другом човеку, он за живота може да да усмену или писану изјаву да то не жели, и не води се никакав управни

поступак, и не води се никакав управни спор, нити било који орган управе о томе доноси било какво решење. То што говорите не пише у закону, то је у функцији плашења грађана, то је функцији криминализације српског здравства.“

Шта је овде погрешно? То је све истина, то сте радили. А онда сте храбро отишли кући, упалили Твитер и рекли – глупо је причати о неком управном спору и управном поступку.

Да ли волимо стенограме? И ја волим стенограме, слушајте сад стенограм Александра Шешеља: „Поставља се питање ко је власник људског тела. Да ли је могуће да човек није власник сопственог тела?“ Дакле, ево ко је поставио питање да ли је покојник власник тела. „Треба да поднесе изјаву да неће, па да овери, па да то плати, па док му стигне решење...“. „Шта се онда дешава? Хоћемо ли имати управне поступке и управне спорове везано за то да неко не жели да да свој орган држави?“

Ако је суштина свих замерки да је неинтелигентно помињати управне спорове и управне поступке, ко је то урадио? Кога сте онда прозвали?

Дакле, у силној жељи да се буде против решења које је неспорно добро за све људе који чекају помоћ ове врсте, хајде да пронађемо мало мере. Није мени проблем када неки сами себи ускачу у уста па, несвесни, сами себе или своје прозивају. Оно што ја очекујем, то је неки минимум коректног односа, да ову расправу водимо тако да људи за које је важно да се ова решења усвоје не помисле – Боже, за кога сам ја гласао, макар и грешком, и послао га у ону Народну скупштину. Ако вам је заиста стало до сваког појединачног примера који сте спремни да изнесете овде. Ако је важно само причати, причајте људи, како ко уме и воли, широко му поље, али хајде да водимо мало рачуна о томе о чему се ради и где се налазимо. Ваљда не тражимо превише.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу.

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја нисам несвесна, што и вама желим, господине Орлићу.

Што се тиче ових коментара, ви очигледно или баш не разумете или не разликујете карикирање неких изјава. Ја ћу још једанпут поновити, а ово није карикирање: „Дакле, човек када умре, тог момента није више власник било чега, па није власник ни својих органа“. Ово нема никакве везе са тим вашим додатним објашњењима. Ово је изговорио човек, доктор права. Како је ко даље то тумачио, како се ко шалио с тим, како је ко озбиљно коментарисао итд., то нема никакве везе. Дакле, ово је суштина тога што сте ви видели на Твитеру.

Да вам кажем, не треба мени храброст, ја одавде пишем. Да ли мислите да се ја вас плашим па треба да одем кући, па да онда пишем на Твитеру? Какви су то коментари – неко је скупио храбрости, отишао кући па писао на Твитеру? Не

плашим се ја вас, не плаши вас се нико. Нико вас се не плаши. Дакле, одавде ћу да пишем, писала сам, писаћу, овде ћу да говорим. Жао ми је само што немамо онолико времена колико бисмо хтели, али јутрос је рекао Ђорђе Милићевић да треба да променимо Пословник. Баш лепо, ево, већ смо у првој или другој недељи овог сазива, таман, крајње је време за промену Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите, Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Маринковићу.

Покушаћу да објасним оно што изгледа нисам успео да објасним јуче. Дакле, ваш колега Шешељ је о људском телу и људским органима говорио у категоријама грађанског права – власник, наслеђивање итд. Људски органи нису ствари и нису роба која је у промету. То је што се тиче права.

Што се тиче медицине, то вам је јуче министар лепо објаснио. Да би уопште човек дошао у ситуацију да му се узимају органи у сврху трансплантације неком другом човеку, потребно је да се налази у стању могуће смрти, дакле да му мозак не функционише, али да му функционишу сви други органи (срце, бубрег, плућа итд.). Дакле, не узимају се органи са мртвог човека, него са човека који је жив, па му се најпре узимају... Ево, нека ме министар исправи, он је човек лекар, ја нисам, срце се узима последње. Најпре се узимају, ваљда, бубрег, па јетра, па плућа, па тек на крају срце.

(Вјерица Радета: Па ако преживи, остаје му само срце.)

Добро, ви се смејете, вама је све смешно. Говоримо о једној озбиљној теми. Дакле, не узимају се органи са мртвог човека, са човека који је потпуно мртав, и могуће и када је у питању рад срца и свих других виталних органа, него се узимају органи од човека који је у стању могуће смрти, при чему му сви други органи функционишу. Ако неко не жели да буде донор органа, он то може за живота усменом изјавом или писаном изјавом да спречи. А и ако то није урадио за живота, то могу његови сродници, који су дефинисани чланом 23. закона о пресађивању људских органа. Ту нема никаквих нејасноћа.

Све остало је карикирање, извргавање руглу и све остало је покушај да се на личној основи нападне Златибор Лончар, што сте ви јуче својски радили, односно поједини посланици из ваше посланичке групе, називајући министра здравља Републике Србије касапином, трговцем људским органима, месаром, припадником „земунског клана“...

(Вјерица Радета: Није рекао касапин, него месар.)

Ако мислите да је то речник који је примерен Народној скупштини, свака част. Али само да вам кажем једну ствар, немојте да имате двоструке аршине. Ви се љутите, и с правом се љутите, када неко за председника ваше странке каже да је ратни злочинац, али ви себи дајете пуно право да министра здравља назовете

месаром и трговцем људским органима. Немојте да имате двоструке стандарде. Вас боли када неко Војислава Шешеља назове ратним злочинцем, а мислите да ми треба да ћутимо када ви министра здравља, кога смо ми изабрали и који је из редова наше странке, називате трговцем људским органима. То је страшна оптужба. То не приличи парламентарном речнику. Ја разумем да сте ви против закона, разумем да сте против трансплантације, све то разумем, али да човека који је министар ставите на стуб срама називајући га именима и терминима који заиста не приличе парламенту, мислим да је то испод сваког цивилизацијског нивоа.

Дакле, о томе смо ми причали јуче и о томе смо причали данас. А оно што је рекао колега Орлић... Наравно, јавили су се дежурни критичари, Саша Јанковић, Вук Јеремић и сви остали који устају у подне, који у Скупштину дођу у један да попију кафу, а онда чекају паузу у два да сиђу доле у ресторан да ручају, знају све, у све се разумеју. Само, када су били на власти ништа од овога што је министар Лончар успео да уради заједно са својим тимом нису успели да ураде. Ни да направе Клинички центар у Нишу, ни да набаве линеарне акцелераторе, ни да набаве гама нож, ништа нису били у стању да ураде, све су упропастили. Е, сад кад су сишли са власти, сад су препаметни, сад се у све разумеју и сад свима нама соли памет.

Причате о томе – ви из Српске напредне странке дајете новац итд. Не, захваљујући политици Српске напредне странке, захваљујући политици Александра Вучића, у коју сте ви од 2014. године сумњали, ми смо у ситуацији да 2017. и 2018. године имамо суфицит у буџету, да имамо раст БДП-а од 3,5% и да зато можемо да купимо сву ову медицинску опрему, да изградимо ове клиничке центре, да купимо медицинску опрему и да лечимо пет пута више деце у иностранству него што смо могли да их лечимо, рецимо, 2010. и 2011. године. Деца у Србији више не морају да се лече путем СМС порука и путем лажних хуманитарних акција, него постоји буџетски фонд за лечење деце у иностранству. А тај фонд је пун захваљујући, свидело се то вама или било коме другом из опозиције или не, политици Александра Вучића, захваљујући политици Српске напредне странке, захваљујући свим мерама, економским и мерама фискалне консолидације, које смо спроводили уз баражну ватру медија, посланика из опозиције, разноразних стручњака типа Милана Ћулибрка (који се у све разуме, од Косова до Азотаре), који су сумњали у политику коју смо спроводили.

Данас у 2018. години, као и у 2017. години, имамо суфицит у буџету, имамо довољно новца да можемо да лечимо наше људе, да опремамо наше клиничке центре, да правимо нове, да купујемо најмодернију медицинску опрему и, на крају крајева, да највећи део грађана Србије више не мора да иде у иностранство да се лечи, сада то може да ради у својој држави, у држави Србији. Све то је резултат политике која је издржала пробу грађана на изборима и 2014, и 2016. и 2017. године.

И немојте да мислите да је народ неук, да народ ништа не зна и да народ не верује ономе ко ради за добро грађана, а то је управо председник Републике Србије Александар Вучић, то су управо министри у Влади Србије и то смо управо и ми, на крају крајева, посланици Српске напредне странке, који смо савезници Владе у свему ономе што добро ради за грађане Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да смо довољно дискутовали о Твитеру, о изјавама др Мартиновића.

(Вјерица Радета: Ово не можете сада да прекинете.)

Морам једном, морам у једном тренутку, јер ово може да траје унедоглед.

Мени је јако драго и волим да слушам и једне и друге аргументовано...

(Вјерица Радета: Онда ћу ја по Пословнику.)

Немојте, молим вас, по Пословнику, јер морам да, у складу са чланом 87, одредим паузу.

Са радом настављамо у 16 часова. Хвала пуно.

(После паузе – 16.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштоване колеге народни посланици, настављамо са радом.

На наслов изнад члана 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Ристић.

МАРИНА РИСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване даме и господо народни посланици, постоји неколико спорних чланова у овом предлогу закона који ће, када се за њих сазна, изазвати бес, јавну осуду и неповерење у цео систем ваше власти.

Један од њих је члан 28. став 4. Ради се о малолетној деци која су за живота била без родитељског старања. Према предлогу овог закона, који ће за неколико дана бити усвојен, дозвољено је узимање ткива, а у оном другом закону и органа, само на основу одлуке етичког одбора здравствене установе. Законски заступници, старатељи, родбина у овом случају потпуно су искључени. Код осталих људи пита се чак и побочни рођак, а када су у питању ова деца – баш нико.

Овако и никако другачије пише у оба закона иако је министар пре неколико дана овде тврдио супротно када је одговарао народном посланику Бошку Обрадовићу. Сада остаје нејасно шта је министар хтео да постигне овом изјавом. Можда он и не зна шта му све пише у закону. И боље је ако не зна, па на време да реагује, јер видећете како ће реаговати српска јавност када се ово сазна. Могуће је да је разлог систем социјалне заштите, који је прегломазан и лоше функционише те је тешко доћи до података о сродницима, па је било најједноставније ово регулисати на овај начин. У Србији је у протеклих пет година одузето 5.668 деце. Не знам колико их је напуштено, али знам да ја немам поверење у овај здравствени систем, као што га нема бар пола Србије. Нема поверења ни у социјалне раднике, ни у хранитељске породице. Знам како људи реагују када у медијима осване вест о спорним одлукама, усвајањима, хранитељима.

Наш народ је уплашен од ове власти, верујте ми. Овај члан овог репресивног предлога закона ће бити кап која ће прелити чашу. Да ли ви, господине министре, можете да гарантујете да неће бити злоупотребе? Да ли гарантујете да ће свако дете бити максимално заштићено и да ова најосетљивија група неће постати банка ткива и органа? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани посланици, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о људским ћелијама и ткивима поднео сам следећи амандман: „У члану 2. став 2. Предлога закона мења се и гласи: 'Одредбе овог закона се примењују и на поступке давања, добијања и тестирања људских ћелија и ткива који се користе у изради производа намењених за примену код људи, а који у себи садрже људске ћелије и ткива или су произведени из људских ћелија и ткива'“.

Хајде да се мало осврнемо и на правни аспект ових медицинских закона. Ови закони задиру у човекову приватност и многе ствари које закон предвиђа могу се реализовати мимо његове воље. Како је могуће да се законом предвиђа да

је сваки човек потенцијални дозор уколико се изричито не изјасни да не жели да буде дозор? Да задњу реч даје породица, не значи много и то не може спречити могуће злоупотребе.

Овде не говорим о етичком аспекту свега онога до чега ово може довести. Ово је посебна тема, која је можда и важнија од свега осталог, али о томе неком другом приликом.

Дакле, због свих ових побројаних разлога Српска радикална странка неће подржати овај закон. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божићар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите, колегинице.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Искористила бих прилику, ако није проблем, господине председавајући, да проговорим коју реч о овом трећем закону с обзиром на то да је министар ту и да није добро да се не чује овако нешто из правца посланика и, наравно, из правца грађана Србије.

Трећи закон су измене и допуне Закона о психоактивним контролисаним супстанцама. Закон лепо звучи у јавности, међутим, овим законом ништа није одрађено на суштински начин, никакве мере нису предузете на тему дроге, превенције итд. Ви сте овим законом само формулисали услове за функционисање националног система за прикупљање података у смислу понуде и тражње и увели сте систем за рано упозоравање о новим психоактивним супстанцама.

Оно што желим да нагласим и што је врло битно јесте, и министар би требало да зна ... Ја вас молим, господине министре, да окренете главу ка СРС кад вам ми нешто из овог правца говоримо јер стварно нити имамо злу намеру, нити сте ви дошли овде да потцењујете неког, већ сте дошли да образложите закон и дужни сте да гледате у неког, у саговорника, некога ко вам говори. Ја нећу да даље говорим уколико ви не окренете главу ка нама, јер ово није мој проблем, ово је проблем нације, ово је проблем државе, ово је проблем свих грађана и све наше деце. Нама никакви путеви нису потребни, никакве железнице ако испустимо нашу децу. Ми као родитељи немамо снаге да се с овим изборимо без присуства државе и без подршке државе и Владе. Ви сте овде испред Владе, испред државе задужени за ове теме и такво ваше понашање стварно нека вам служи на част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Слушајући данас дискусије неких колега са наше леве стране, просто да се човек запита о којој је земљи реч. Своју дискусију ћу приближити и теми и домаћем терену.

Говоримо о законима који се односе на трансплантацију. Навели сте број донора и трансплантација у 2017. години. С тим у вези, постављам питање – када је извршена прва трансплантација срца, односно пресађивање органа, у Републици Србији и у којој здравственој установи? Када знамо да је у 2017. години од могућих 40 донора урађено седам трансплантација срца, о ком успеху овде говоримо? Израчунајте који је то проценат.

Оправдано се намеће озбиљно питање – по ком пропису, критеријумима и стандардима су до сада додељивани донори здравственим установама и зашто то није вршено равномерно према свима? На овај начин извршена је дискриминација не само појединих здравствених установа које имају дозволу за трансплантацију већ и њихових пацијената. Свакако, ово је донело највише штете самим пацијентима, можда чак и губитак живота, чиме су повређена права пацијената по закону из 2013. године, којим су поред утврђених права утврђене и одговарајуће санкције за кршење појединих права.

Уважене колеге, на основу датих одговора на постављена питања и прихватања или неприхватања одговора, како имамо ових дана у Народној скупштини у невиђеном и непримереном понашању ресорног министра да не одговори ни на једно наше питање, Српска радикална странка сматра да је овај предлог сачињен без довољно утицаја стручне јавности, уз недовољно времена за вођење јавне расправе. Чињеница да неке одредбе нису јасно прецизиране и дефинисане оставља могућност различитог тумачења, а то истовремено значи и различите праксе у реалном животу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, суштинска примедба Српске радикалне странке на овај предлог закона односи се на члан 28. и тзв. претпостављену сагласност, и то на онај став где за умрло лице без родитељског старања одлуку о узимању органа доноси етички одбор установе. То исто важи и за лица којима је делимично или потпуно одузета пословна способност.

Министар Лончар је јуче рекао да је разлог за одбијање овог амандмана неслагање са Породичним законом, јер старатељство над малолетним штићеником престаје у тренутку смрти. Питамо вас, пошто је колега Мартиновић малочас рекао „Не узимају се органи са мртвог човека, него са човека који је жив, па се најпре узимају, ево, нека ме министар исправи...“ Затим понавља опет да се „не узимају органи са мртвог човека, са човека који је потпуно мртав, и мождано и када је у питању рад срца и када је у питању рад других виталних органа“. Па, ако је тако, онда је требало свакако да прихватите овај амандман, јер, како се каже, човек је жив и тада му се узимају органи. И, ако није проблем, да ми објасните како је то човек мало жив, мало мртав, да ли је жив уопште или није? Ето, ви као доктор, ако можете да ми објасните.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Маја Гојковић, повреда Пословника.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Члан 107. Требало би већ да се реагује на овакве дискусије, јер ми смо дужни да водимо рачуна о достојанству Народне скупштине и да не изазивамо панику код људи, да неко мисли да ће неко да их полумртве, полуживе, како је сада једна посланица говорила, киднапује и да узима одређене органе.

Добила сам пре неког времена, пре петнаест минута, једну важну поруку. Рећи ћу само да је особа из Сјенице, да је из опозиционе странке, и то врло опозиционе странке ових дана. Послао је поруку захвалности министру Лончару и Министарству здравља и свима нама који ћемо подржати овај закон зато што је уз помоћ трансплантације бубрега спасен живот његове сестре од тетке.

Због достојанства Парламента, због грађана, који се због некаквих погрешних, лаичких дискусија овде просто боје овог закона, морам да прочитам нешто што ће нас натерати да размишљамо: „Моја сестра од тетке је добила бубрег пре два месеца и сви из моје велике фамилије су захвални министру здравља и целој екипи која је учествовала у процесу где један млади живот са дијализе од пет година муке настави живот достојан једне младе особе“. Да ли постоји боља одбрана и бољи мотив да подржимо овај закон?

Хвала вам. Нећу тражити да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ја ћу и данас, господине Маринковићу, врло компетентно да говорим пошто сам се озбиљно припремала за расправу о овом закону.

Ево, госпођа Гојковић је правник, адвокат, Мартиновић је доктор правних наука и ја ћу поново да покренем, пошто о томе ама баш ништа не зна министар Лончар (могли сте, господине Мартиновићу, да га подучите, или госпођа Гојковић), правни аспект овог закона.

Дакле, није било довољно, да бисте створили слику о томе да је хуманост на првом месту само код вас, наравно да је и код мене и код сваког од колега из Српске радикалне странке... Али морате да имате у виду чињеницу да је донирање органа у многим државама у свету ван ЕУ решено на много бољи начин. А ви сте се баш ухватили за метод претпостављене сагласности, јер тако кажу из Брисела. Што се нисте угледали на неке од земаља у Америци, на Канаду или неке скандинавске земље, које имају и те како усклађеност са својим уставом и заштићене и породице и потенцијалне доноре кроз хуманост на делу?

Ово не може да буде класичан правни уговор. Оно што је јуче причао Мартиновић је стварно нешто што је он покушао данас да оправда као да је то говорио, ето, примера ради. Али, с друге стране, јер овде се говори о етици, о милосрђу, о давању, породице онога ко се није изјаснио до тренутка када је наступила његова смрт и те како могу да имају проблем. Могу да имају проблем због тога што сте остали недоречени ко је тај у породици који даје коначну сагласност, јер међу њима може да дође до спора.

Ја немам пуно времена, навешћу вам један пример из Италије када се десила једна несрећа и када је породица одлучила да од свог тако тешко страдалог члана и нажалост изгубљеног живота донира органе – настао је велики правни спор међу њима због тога што је неко ко је у том тренутку мислио да има главну реч одлучио уместо свих осталих.

Па ћете ви у петочланој, у седмочланој породици да идете од једног до другог и да питате ко је тај који ће да да последњу реч, а да се његова поштује, ако тај човек, који није желео о томе никада да размишља, није имао прилику то да каже?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Чланом 2. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, дефинисана је примена овог закона. У том смислу, ми из Посланичке групе СРС поднели смо амандман на став 3. овог члана, који говори у којим случајевима се одредбе овог закона примењују и предложили да се у овом случају донесе текст за који сматрамо да је одговарајући.

Прецизније речено, предложили смо да се у ставу 2. после текста „истог медицинског поступка“ додата текст „односно примене ћелија и ткива добијених од једног лица на том истом лицу“. Сматрамо да би предлагач требало да прихвати овај наш амандман јер на тај начин ћемо имати закон у коме се на бољи и прецизнији начин дефинишу појмови.

Иначе, ми из Српске радикалне странке смо више пута поновили да немамо ништа против неких нових начина лечења, нити против хуманости, напротив, али се залажемо за то да било које донаторство људског тела мора бити добровољно и са одобрењем лица које ће постати донор. Подразумевана сагласност је неуставна и не треба је наметати законом.

Исто тако, тврдње предлагача да ће се избећи финансијски трошкови вођења регистра једноставно не стоје. Да би неко ко не жели да учествује у причи око донирања делова тела, а на то има право, остварио то своје право, мора да оверава изјаву а овера те изјаве се плаћа.

Посланичка група СРС је мишљења да су ово довољни аргументи да овакве одредбе закона не треба усвојити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

(Весна Николић Вукајловић: Пословник.)

Извињавам се, повреда Пословника, Весна Николић Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Молим вас, овде су повређени сви чланови Пословника Народне скупштине начином на који се данас министар, како се зове, Златибор Лончар понаша према... Наравно могу а не морам да знам зашто...

(Председавајући: Морате да наведете члан, колегинице.)

Молим вас, чл. 107. и 108.

Значи, његов говор тела, начин на који он седи, начин на који гледа, начин на који му се креће десна рука, говори све време о једној игноранцији целокупне данашње наше дискусије, дискусије Српске радикалне странке.

Ако он има нешто лично против дискусије Српске радикалне странке, ако је усмерена на њега, а сматра да смо ми кривично одговорни за неке лажи које смо данас изговорили, или јуче, или прекјуче, дужан је да поступи по правилима и лепо да утужи онога за кога сматра да га је повредио. Не може читаву Посланичку групу СРС да игнорише и да се читав дан не меша у свој посао.

Оно о чему сам хтела да говорим јесте дрога, јесте злоупотреба наше деце у школама од 12. године па надаље. Човек показује да се искључиво не бави својим послом, да нема политички сензибилитет за ово што ради и да нема ни професионални сензибилитет.

Други пут када будете стављали људе у Владу и бирали ministre, гледајте да то буду чисти људи, који ће гледати у очи, а ако ми нешто погрешимо, нека нас туже. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник и да министар веома активно учествује у раду и у дискусијама. Иначе, један од министара који сигурно у протекле две године одлично и посвећено раде свој посао.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Наравно да желим. И било би добро да и посланици из владајуће коалиције имају... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маја Гојковић, повреда Пословника.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Молим вас, потпредседниче Скупштине, да више не прекидате посланике. Дискусија посланице је била врло интересантна и инспиративна.

Само, када се прича о повреди Пословника, морате рећи који члан, не можете да кажете баш сви чланови. Ево, ја листам, има ту свакаквих чланова и не знам сада на шта да се позовем. На претрес предлога буџета, рецимо, члан 172. Добила реч и вређала министра Лончара.

Ја не знам да ли ви имате нешто за или против министра Лончара и желите да успоставите комуникацију са њим на било који начин, али министар нема шта да каже о вашим амандманима. И нигде не пише у Пословнику да министар мора да комуницира са посланицама по сваку цену и да министар мора да дискутује о амандманима посланика.

Стварно нема смисла. Још сте повисили глас; министар ће следећи пут тражити замену да дође овде у Парламент јер ће сматрати да није безбедан овде. Значи, немојте, колегинице, да вичете на министра. Као обичан посланик, не као председник Парламента, мораћу да га заштитим, и његово право да се ћутањем слаже или не слаже с вашим амандманом.

Мислим да сте ви повредили Пословник, односно председавајући зато што вас није опоменуо јер сте рекли – ево, сад сте баш све ово прекршили. Тако се у једном парламенту не разговара. Морате наћи основ за јављање, па макар то, као и сви ми, мало филигрански злоупотребили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Наташа Сп. Јовановић, по Пословнику.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Члан 116. Сви учесници на седници су дужни да се понашају у складу са правилима која важе за народне посланике. Па, тако и господин министар не мора да ћути а да наруши достојанство Народне скупштине, и у праву је била колегиница Весна Николић Вукајловић.

А да се министар брани ћутањем, то нам је познато, бар мени лично, откад сам прочитала у новинама, а било их је много, да га називају Доктор Смрт... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, настављате са праксом, није коректно.

Идемо даље.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге, овај нови закон препознаје регистар давалаца матичних ћелија, што постојећи није, с основним циљем да људи који чекају на пресађивање матичних ћелија што пре добију те матичне ћелије и, посебно, да повећамо вероватноћу са већим регистром ако ти људи немају доноре у кругу своје породице. Дакле, овај закон је темељ да Србија зарад здравља буде једна велика породица.

Нажалост, у тој Србији постоје појединци које обрадује туђа смрт. Ово говорим везано за догађај од пре неколико дана када је у Ужицу одборника Српске напредне странке Владана Марковића на имању, док је радио... Доживео је убод стршљена и преминуо је. Прочитаћу вам реакцију Јеремићевих и Тадићевих присталица, једног од њих, на Фејсбук профилу, а био је веома подржан, нажалост: „Члан СНС-а страдао од убода стршљена. Па када ми нећемо, мора природа нешто да учини“. Ко их васпитава овако? Родитељи сигурно не.

Овим законом и свим нашим радњама ћемо учинити све за добробит свих, и оних који не гласају за нас и оних који нас мрзе. Ми њима желимо све најбоље и то је линија која ће нас увек раздвајати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, СНС и посланици СНС-а даће пуну подршку свим предложеним законима из области здравствене заштите зато што се СНС бори за живот и за здравог човека.

Која ће се политика спроводити у свакој демократској земљи, а Србија јесте демократска земља, одлучују искључиво грађани, и то на изборима. Грађани Републике Србије на изборима од 2012. године у континуитету и у све већем броју дају подршку политици и резултатима политике коју спроводе Александар Вучић и СНС. То је оно што је јасно, то је оно што је недвосмислено, то је оно што се показује на изборима.

Што се тиче самог закона о људским ћелијама и ткивима, желим да кажем да је он свеобухватан, јасан, прецизан, да је јасан у односу на надлежности, да је јасан у односу на инспекцијски надзор, да је јасан у односу на казнене одредбе. О овом закону спроведена је јавна расправа. У јавној расправи су учествовали и они који се у свом свакодневном раду баве животом, односно спасавањем људи од болести, а то су лекари.

Овај закон је у потпуности усаглашен и није ни у каквој колизији са другим законским прописима, пре свега са Породичним законом. Овде се покушавају злоупотребити умрла малолетна деца, а закон је апсолутно у складу са чланом 145. став 6. Породичног закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, доношењем овог закона коначно ће се ова област поставити на највишим стандардима медицинске науке и праксе, а с обзиром на то да је она у развоју, нуди велике могућности лечења.

До сада је овај посао обављан, али није било јасних правила нити прописаних услова. Овај Предлог закона исправља те пропусте. Најпре, дефинише установе које могу да поднесу захтев за обављање послова из области ћелија и ткива. Такође, дефинише јасно и будуће банке ћелија и ткива и услове које морају да испуне. Установама које се баве овом облашћу законом ће се обезбедити бољи услови рада и праћење савремених достигнућа.

Законом је прецизиран и регистар матичних ћелија, као и проналажење непосредних давалаца и обезбеђивање ћелија за пресађивање. Јединствен ће бити информациони систем у циљу успостављања и одржавања система следивости, што је посебно битно. Тачно су дефинисани улога и задаци Управе за биомедицину. Такође, уређен је инспекцијски надзор над радом здравствених установа, што није био случај у претходном законском решењу.

Дакле, пред собом имамо један закон који ће сигурно довести до тога да здравствена заштита и брига о људима буде на највишем могућем нивоу, и у дану за гласање ћу га подржати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Пантовићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

С обзиром на то да се ова област медицине интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, као и да је за здравствене установе које обављају ове послове утврђена потреба да се побољшају и прецизирају услови, организација и послови у области ћелија и ткива за примену код људи, као и надзор над обављањем послова у поменутој области, јасно је да ће се обезбедити највиши ниво здравствене заштите, првенствено кроз успостављање јединственог система квалитета.

Клиника за хематологију ВМА урадила је стоту трансплантацију матичних ћелија коштане сржи (тзв. алогену трансплантацију) узетих од давалаца који нису сродници пацијента. Овакве трансплантације на ВМА се раде од јануара 2013. године, од када је Србија постала чланица Интернационалног регистра давалаца. До 2013. године овакве трансплантације су рађене у иностранству уколико у земљи нису имали подударног даваоца. Чланством у Интернационалном регистру давалаца, у Србији су се створили сви услови за лечење малигних болести крви облицима трансплантације као у иностранству, а медицински тим ВМА поседује неопходно клиничко искуство за праћење пацијената након трансплантације. До сада је на ВМА урађено преко 1.200 трансплантација, а сваке године се ради на осавремењавању овог облика лечења.

У 21. веку приоритет је да уз одрживи развој максимално повећамо здравствено благостање у свакој животној доби, уз општу покривеност здравственом заштитом и проздравственом политиком у свим секторима. Стварање одрживог здравственог система захтева преобликовање потражње за здравственим услугама смањујући терет...

(Председавајући: Хвала.)

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, др Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, цењене колегинице и колеге народни посланици, у стварању и деловању нашег тела учествује више милиона ћелија. Свака од њих има своју функцију и улогу, односно оне су специјализоване за функционисање одређеног дела тела, организма. Управо по овоме што сам навео разликују се матичне ћелије од осталих ћелија. Оне су неспецијализоване и могу се трансформисати у било који други тип ћелија у организму које су уништене током процеса старења, болести, повреде или сличног стања. Оне су извор свих ћелија тела, а ова способност регенерације оштећених ткива чини их јединственим у медицини.

Матичне ћелије пупчане врпце имају следеће карактеристике: за њих се може рећи да су младе, самообнављајуће, паметне, моћне, јединствене. Тело новорођеног детета обилује вредним, потентним, виталним матичним ћелијама. Током девет месеци боравка у утроби мајке оне су планирале и градиле тело новог људског бића. Касније током живота, оне помажу да се одржи механизам регенерације ћелија које су уништене у процесу старења организма, некакве повреде или било којег стања оболевања у организму.

У тренутку рођења у крви пупчане врпце налази се много тако драгоцених матичних ћелија. Свака јединка је власник сопственог депоа матичних ћелија, које би се напретком медицине могле одмах употребити и та особа добија своје компатибилне, непромењене, младе, потентне матичне ћелије. Ове матичне ћелије након пресецања пупчане врпце се чувају у посебним банкама матичних ћелија. Код нас се увек складишти цела пупчана крв, без одвајања појединих компонената, јер се тако спречава губитак појединих ћелија које су важне у терапији за болести за које имају намену.

У свету постоји 158 јавних банака матичних ћелија, које су распоређене у 36 земаља и имају ускладиштено преко милион и по узорака и 250 приватних банака матичних ћелија, у којима је ускладиштено око осам милиона узорака. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, по најновијим подацима, мислим да је то важно и за ову област здравства којом управља господин Златибор Лончар, Србија је дефинитивно економски лидер западног Балкана зато што у првом кварталу 2018. године бележимо раст БДП-а

од 4,6%. Дакле, претекли смо све државе у региону, и БиХ, и Црну Гору, и Македонију, и Албанију, и све остале, што значи, господине Лончар, да ће бити више новца у буџету и за ваш ресор. Ја вам желим да наставите даље да обнављате здравствени систем Републике Србије, да наставите са свим важним пројектима у области здравства, као што је већ завршен пројекат Клиничког центра у Нишу.

Такође желим да кажем да је данас велики дан за Србију и због тога што је у стални радни однос примљено двеста седамдесет двоје младих људи, студената, који су завршили Криминалистичко-полицијску академију и који су данас засновали радни однос у Министарству унутрашњих послова Републике Србије.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије заједно са Министарством здравља води беспштедну борбу против криминала и корупције у свим областима друштвеног живота, посебно када је у питању борба против нарко-дилера. Вама, господине Лончар, вашим сарадницима, као и вашим колегама из МУП-а, заједно са овим младим људима који су данас добили посао у полицији, желим пуно успеха и да наставите ту борбу против највеће пошаст међу српском омладином данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите, др Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, развој у свим областима, укључујући наравно и област здравствене заштите, неодвојиви је део политике коју заступа СНС и на то указујемо и овим амандманом. Развој свакако подразумева одлична законска решења, у која спада и ово о коме расправљамо данас, које неспорно утврђује највише стандарде у области здравствене заштите, стандарде који су на светски максимално високом нивоу и када је реч о научној и када је реч о стручној пракси и резултатима.

Између осталог, тај развој подразумева и имплементацију Интегрисаног здравственог информационог система, који је такође једна од одличних позитивних последица примене политике Српске напредне странке. Само један његов подсистем, такође имплементиран у међувремену, да наведем као одличан пример, био би е-рецепт, који представља везу између лекара запослених у установама, апотека и Републичког фонда здравственог осигурања. Тај систем постоји, имплементиран је, увелико функционише.

Успостављен је и Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога. Дакле, још један изванредно важан резултат ми смо постигли и на овом плану, о чему је било речи и у претходном амандману наших народних посланика. И на том плану нове, добре резултате постижемо управо усвајањем оних закона који су предмет данашње расправе.

Када погледате те добре резултате, дакле резултате који представљају неспорну модернизацију Србије и неспорно унапређење квалитета живота али и

заштите здравља, с једне стране (то је политика Српске напредне странке) и све оно што се нуди са друге... Када кажем са друге, мислим на нешто што се дешава управо сада док ми дискутујемо овде. Пулен Драгана Ђиласа, онај чувени лажни синдикалац, Веселиновић Жељко изједначава на друштвеним мрежама (где би друго) Народну скупштину са „жутом кућом“. Дакле, све нас народне посланике он изједначава са „жутом кућом“ и поручује да су нам свима тренинг одржали проверени касапини српског народа Хашим Тачи и Рамуш Харадинај. Упоредите то с једне стране, дакле ту мржњу и отворену деструкцију према свему, укључујући грађане ове земље, комплетну Народну скупштину и све нас који се у њој налазимо, и ове добре резултате с друге стране, дакле резултате СНС-а, Александра Вучића – ствари су више него јасне, контраст више него очигледан, па је избор због тога на сваким изборима више него лак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Реч има народни посланик Снежана Петровић.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, уважене колеге народни посланици, унапређење здравствене заштите и брига о здрављу становништва у највећој мери зависе од обезбеђених здравствених услова надлежних институција, као и начина на који се здравствене услуге пружају становништву, без обзира да ли се то односи на лечење и рехабилитацију оболелих или на превентивну заштиту укупног становништва.

У Здравственом центру Ужице, граду из кога ја долазим, на основу Интегрисаног плана сталног унапређења квалитета рада Здравственог центра, континуирано се предузимају многе активности на унапређењу квалитета рада. Уз помоћ Владе Републике Србије менаџмент Здравственог центра Ужице је препознао потребу за увођењем нових дијагностичких и терапијских процедура, као и неопходност набавке савремене опреме и спровођења обука адекватних кадрова.

У оквиру Здравственог центра Ужице успешно ради ангио сала за збрињавање пацијената с акутним инфарктом миокарда, где се просечно годишње уради преко 900 интервенција. Само у претходној години извршено је око 1.200 стентовања крвних судова од стране четири интервентна кардиолога. Од прошле године, по добијању дозволе Комисије за нове технологије у здравству, у уживичком Здравственом центру почело се са стентовањем периферних крвних судова.

Све наведено говори о томе да Здравствени центар Ужице, у складу са могућностима и уз помоћ ресорног министарства, ради на побољшању услова лечења, превенције и здравствене заштите свих грађана Златиборског округа, Републике Српске, северног дела Црне Горе, грађана из бивших република

Југославије који имају статус избеглих и прогнаних лица, расељених са Косова и Метохије, као и великог броја туриста у јеку туристичке сезоне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Александар Марковић има реч.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Министре, даме и господо народни посланици, мој амандман представља подршку овом Предлогу закона о људским ћелијама и ткивима али и свим резултатима Министарства здравља у протеклом периоду, а резултата је толико да би ми заиста било мало ова два минута, са колико располажем, да их набројим све. То су чињенице, чињенице које не виде само они који не желе да их виде или само они који имају злу намеру.

Мени је заиста неприхватљиво да већ данима слушамо разне којештарије, нападе на министра, али потпуно неосноване, без иједног јединог аргумента. Јер како другачије објаснити чињеницу да је из буџета Министарства здравља за период од 2014. до 2018. године издвојено 8.136.533.000 динара за реконструкцију здравствених установа чији је оснивач Република, и реконструкцију и опремање и адаптацију, о чему је причао мој уважени колега Орлић у неком од претходних јављања. Ако узмемо само овај податак у обзир, онда не стоји прича да Министарство не предузима ништа када је реч о здравственој заштити, односно унапређењу услова у којима се налазе здравствене установе, а ово је само један од аргумената.

Као што је један од колега у данашњој расправи рекао, до 2012. године српско здравство није испуњавало ни критеријуме за оцењивање у склопу Европског здравственог потрошачког индекса, а када је испуњавало критеријуме, било је убедљиво најгоре оцењено. То је стање здравства какво је било некада, а чули смо већ у неколико наврата какво је стање сада, односно у периоду од када је Српска напредна странка преузела одговорност за вршење власти у земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите, колегинице Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, одлика савременог друштва је свакако квалитетан систем здравствене заштите. Србија данас заиста има чиме да се похвали: с једне стране, имамо стручњаке

светског ранга и, с друге стране, данас расправљамо о законским решењима која су на нивоу развијених земаља у свету и земаља чланица ЕУ.

То још једном потврђује да је Србија данас земља са убрзаним привредним развојем, па сам сходно томе и поднела амандман. Држава улаже у опремање здравствених установа, а ресорно министарство прати рад медицинског особља кроз извештаје, кроз слике, кроз посете, и то са циљем да пружене услуге здравствене заштите буду максимално квалитетне, стручне и професионалне и, наравно, да се смање гужве у чекаоницама, какав је случај био раније, наравно лоше праксе.

У здравствени систем Републике Србије данас је заиста много уложено. Не постоји ниједан део, ниједна локална самоуправа, ниједан здравствени центар где нешто није урађено. Као пример узећу Клинички центар у Београду, који је добио најсавременију биомедицинску лабораторију; данас постоје само четири такве у свету. Завршен је и почео је са радом Клинички центар у Нишу, који је најсавременији. Дакле, нишки регион је добио најсавременији клинички центар, у који је уложено преко 50.000.000 евра. Затим, обезбеђена су финансијска средства за завршетак клиничких центара у Београду, Новом Саду и Крагујевцу. Све ово говори шта смо постигли када је у питању систем здравствене заштите.

Поменућу још једну интересантну чињеницу, да је у Ужицу недавно обављена стота кардиохируршка операција, а то све у циљу да се захтевне операције сада обављају на локалу, што ће свакако смањити трошкове лечења јер је раније била пракса да се захтевне операције обављају искључиво у престоници. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Реч има народни посланик Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, када се ради у интересу побољшања квалитета живота грађана и када се ради на побољшању услова за пружање медицинских услуга, за резултат имамо предлоге закона испред Владе Републике Србије какви су данас на дневном реду. Јасно је да ће њиховом применом бити уређена област здравства која ће спасти многе животе. Циљ је да се успостави обављање послова на јединствен, безбедан и сигуран начин, као и спровођење корака којима ће се поставити правила и стандарди једнаки на целој територији Републике Србије.

Имајући у виду да се у последњих неколико година детаљно и темељно приступа решавању проблема и доношењу решења за отклањање истих, то се потврђује и кроз Предлог закона о људским ћелијама и ткивима, где се издваја као јако важно то што ће се скратити време чекања, односно смањити број

пацијената који су на листама чекања. Закон ће утицати на повећање броја давалаца, на уређење здравствених установа, односно на друштво у целисти.

У здравству се много улаже, ради се много на локалном и на републичком нивоу. Изнећу пример добре праксе који се бележи у Дому здравља у Убу. Само у последњих неколико година урађено је доста на побољшању услова у пружању здравствених услуга. Између осталог, Дом здравља је богатији за рендген апарат, који је дониран од стране Владе Јапана, вредности 6,2 милиона динара. Постављен је ултразвучни апарат у кабинету Гинеколошке службе; опремљено је Дечје одељење средствима из буџета Општине; у 2016. години уређене су просторије и санитарни чворови. Дом здравља у Убу је богатији и за једно санитетско возило, које је опремљено по европским стандардима, чија је вредност преко 50.000 евра и чиме је побољшан рад хитне медицинске помоћи.

Дакле, добром сарадњом руководства испред здравствених установа на локалном нивоу, општине, Министарства здравља, Владе Републике Србије, председника Републике Србије сигурно се доприноси бољим условима живота грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима и исти гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој медицинске заштите.“

Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби да се област људских ћелија и ткива код људи заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је то област медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њихово обављање у складу са савременим достигнућима у овој области.

Српска напредна странка је у својим програмским начелима дала значајно место новој здравственој политици усмереној ка побољшању положаја и проширењу права, као и адекватнијем положају у остваривању здравствене заштите. Здравствена политика је базирана на Уставу и законима Републике Србије и заједничким циљевима земаља ЕУ у тој области. Истакнуто је да право на здравље и здравствену заштиту јесте једно од основних људских права и да сви треба да уживају у најбољем здрављу и квалитету живота и да свако у таквој Србији треба да има прилику на избор здравог начина живота и живот у окружењу које подржава здравље.

У дану за гласање гласаћу за овај предлог закона, као и за остале законе који су на дневном реду овог заседања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, одредбе члана 2. овог закона односе се на матичне ћелије хематопоезе из периферне крви, крви пупчаника и костне сржи. Амандманом који сам поднео на члан 2. додатно се дефинише примена овог закона у смислу јачања јавног здравља.

Најстарију дефиницију јавног здравља дао је проф. Чарлс Едвард Винслоу: „Јавно здравље је наука и уметност спречавања болести, продужења живота, унапређења менталног и физичког здравља, ефикасности кроз организоване напоре заједнице за заштиту животне околине, контролу инфекција у заједници, едукацију индивидуа о принципима личне хигијене, организовање здравствене службе за рану дијагнозу и превентивну терапију болести и развој социјалних механизма која ће обезбедити да свака индивидуа у заједници има стандард живота који ће јој омогућити да очува здравље“.

Што се тиче хематопоезе, то је процес стварања и развоја ћелија крви. Крвне ћелије се константно губе и разарају. Зато, да би се одржала хемостаза, систем мора имати капацитет за самообнављање. У вези с тим, постојећи закон није јасно дефинисао постојање регистра давалаца матичних ћелија хематопоезе као организационе целине, као ни одговорност и обавезне делатности регистра, што је основа за рад у складу са највишим стандардима из ове области.

На крају ћу само да кажем да су физичари из Србије озрачени у Винчи 1958. године били први примаоци матичних ћелија у свету.

А што се тиче неоправданих критика на ваш рачун, господине министре, од стране једног дела опозиције, ви и ваше министарство одговарате комплетном реконструкцијом болнице у Пироту, која је у току.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Ранчићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, по амандману.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући

Даме и господо, другарице и другови, уважене колеге и министре, који сте заиста квалификовани за ову област, замолио бих вас да ви грађанима Србије разјасните да је лечење матичним ћелијама изузетно корисна ствар, али да ту постоје једна лоша и једна добра вест. Лоша вест је да се матичним ћелијама не може лечити безобразлук, неваспитање, лоповлук, деменција и све оно што је

уочљиво у понашању шибације са Ђерам пијаце и власника врачарских пашњака, алијас Драгана Шутановца.

Заиста нисам одговарајуће струке да његове коментаре у једном дневном листу, који иначе има став да се услуге кетеринга плаћају унапред, вероватно зато што они своје услуге писања наручених текстова и плаћених од страних амбасада наплаћују искључиво унапред, спакујем у праву дијагнозу. Верујем да једна од ових дијагноза које сам побројао може да буде сасвим примерена. Дакле, треба бити или безобразан, или невоспитан, или дементан па заборавити како си се понашао као министар Војске, или шибација са Ђерам пијаце, и дозволити себи да се критикује неко ко тај посао данас ради часно и поштено, исправља све глупости, лоповлуке и свињарије које је он направио.

Изузетна је способност моћи заборавити да си продавао тенкове за цену половног „југа“, уништавао све војне ефективе, као и чињеницу да су ти пилоти са Батајнице украли и сакрили пилотски комбинезон да се не би стидели ко га носи, а можда и из страха да овај стварно не помисли да је пилот па да затражи да потера и он један круг око. Да, то је, уважене колеге, онај комбинезон за који су шибацији са Ђерам пијаце геометри узимали меру.

Заиста, само са оваквим дијагнозама неко може да заборави да му никада није пало на памет, од 2000. до 2012. године, да Војну установу „Дедиње“, где иначе раде конобари, кувари, а не официри или војници, ангажује како би она остварила зараду тако што ће угостити стране делегације, већ су их водали по разноразним бирцузима са којима су имали уговорен проценат и то користили после за приватне сврхе.

За разлику од тог периода, 2012. године, откад је министар Војске био Александар Вучић, па и данас када је Александар Вулин, и убудуће, све стране делегације угошћује Војна установа „Дедиње“, као једна од најрепрезентативнијих установа.

Добра вест за грађане Србије, поред ове лоше да се ово не може лечити матичним ћелијама, јесте да се чак ни његовим матичним ћелијама не могу заразити лоповлуком, безобразлуком, невоспитањем или деменцијом. Да би се матичне ћелије могле користити, колико сам схватио, треба да постоји велика генетска сличност; није довољна само визуелна сличност какву је дотични шибација са Ђерам пијаце имао са Борисом Тадићем, са којим се заједно сликао у заштитно-техничкој одећи, која тада није сметала једном од војних синдиката, а данас смета. Није им сметало ни када је шибација са Ђерам пијаце снајпер држао ко мотку коју је носио са собом када је на Ђерам пијаци јурио људе који су покушавали да зараде неки динар, а нису се слагали са политиком коју он води. Није им сметало ни када је носио војну униформу а не само технички део и техничку одећу.

Ја вас молим да ово заиста објасните грађанима Србије, да не постоји никакав ризик да се било ко инфицира било којом од ових дијагноза које Драган Шутановац, Борис Тадић и ово удружење „СЛИП“, „савез лопова и превараната“, носе са собом. Ја заиста мислим да грађани Србије могу и мени да поверују на реч, није потребно да се о овоме допунски изјашњава, да никада нико у Србији нити је пожелео нити ће имати прилике да више личи на овако болесне људе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министре са сарадницима, локална самоуправа Града Лесковца је у протеклих пет година уложила значајне напоре да грађанима обезбеди боље и квалитетније лечење, савремене апарате и модерне амбуланте.

У последњих пет година Град Лесковац је у Дом здравља Лесковац уложио близу 800.000 евра. Успели смо да реновирамо све 34 амбуланте на територији нашег града, од којих су многе биле у јако лошем стању. Радили смо и на побољшању квалитета лечења у Дому здравља. Стоматологија је потпуно реновирана, а набављене су и три нове стоматолошке столице. У реконструкцију хируршког саугена, подова, прозора, уградњу лед рефлектора, набавку стоматолошких инструмената и материјала уложено је око три милиона динара. Захваљујући донацијама компанија „Здравље Актавис“ и „Јура“, набављена су два нова колор доплер ултразвук апарата, један за потребе Гинекологије а један за Службу за радиолошку дијагностику.

За протекле четири године локална самоуправа Града Лесковца је Дому здравља пребацила средства, на име зарада здравствених радника, у износу од 600.000 евра, по одлуци Градског већа и Скупштине града Лесковца, што укупно износи 1.400.000 евра заједно са претходним улагањима.

Ако се узме у обзир да смо за овај исти период од пет година смањили број упошљеника за 250 – 105 упошљеника је, у складу са кадровским планом, прешло у Општу болницу Лесковац а остали отишли природним одливом – финансијски гледано, смањили смо обавезе према РФЗО у износу од 1.500.000 евра на годишњем нивоу. Рационализацијом броја радника у примарној здравственој заштити смањен је број упошљеника за још 39 и на име отпремнина од Министарства здравља добили су укупно 154.000.000 динара. На овај начин, поштовани министре, Дом здравља Лесковац после скоро једне деценије нема више неуговорних радника.

Напомињем да на данашњи дан Дом здравља Лесковац не дугује за лекове, санитарски материјал, енергенте и остале материјалне трошкове и нема ни динара ненаменског трошења.

Надамо се да ће Комисија Министарства здравља приликом давања нових сагласности за радна места имати у виду све ове претходне чињенице и одговорити позитивно на захтев, јер смо по броју упошљеника пали за 19 испод прописаног кадровског плана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

Лесковац стварно предњачи у резултатима.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, када говоримо о здравственој заштити свакако то морамо повезати и са улагањима у установе у којима се здравствена заштита пружа.

Као добар пример из локалне самоуправе из које долазим желела бих да истакнем Дом здравља у Нишу, чије руководство константно ради на пројектима и, наравно, уз помоћ Владе Републике Србије и уз добру сарадњу са Градом као јединицом локалне самоуправе, ти пројекти се до краја и реализују.

Дакле, на иницијативу Дома здравља Ниш, Град Ниш је код Канцеларије за управљање јавним улагањима Владе Републике Србије конкурисао и добио пројекат „Санација и термоенергетска адаптација Дома здравља Ниш“. Реконструкција је почела и завршила се у 2017. години. Реконструкцијом је урађена замена дотрајале спољне столарије и браварије алуминијумском столаријом и гаражних врата алуминијумским рол-вратима са термо-прекидима; урађена је поправка и сервисирање клима-уређаја; израда фасаде; израда термоизолације од камене вуне плафона гараже и зидова према грејном простору; израда нових тротоара око објекта. Дом здравља Ниш је израдио пројекат санације крова, који је одобрила Канцеларија за управљање јавним улагањима. У току је реализација пројекта санације крова.

Овакви пројекти одржавања и унапређења функционисања објеката у којима се пружа здравствена заштита су јако важни, с једне стране, управо због квалитета услуга које оваква установа пружа; с друге стране, представљају доказ одржаних обећања датих од стране Владе Републике Србије и Александра Вучића да ће се у здравство улагати и због запослених, дакле због бољих услова рада, али пре свега због грађана који остварују здравствену заштиту. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Ковачевић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч?

Реч има Марко Зељуг.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, предао сам амандман на члан 2. закона о ћелијама и ткивима људског порекла, који треба да дефинише одредбе закона које подстичу свеукупан развој Републике Србије, с освртом на развој медицинских центара.

Влада Републике Србије и Министарство здравља, предвођени Српском напредном странком, пред народне посланике поставили су закон који својим усвајањем и применом треба да реши проблем нешто више од четири хиљаде грађана Републике Србије који се данас налазе на листи чекања за трансплантацију органа. Трансплантацију бубрега чека око 3.500 људи, трансплантацију јетре око 200, ново срце чека 30 пацијената. Процене су да у Србији годишње умре 30 људи због немогућности да пронађу даваоца који је компатибилан за трансплантацију наведеног органа.

Одредбама овог предлога закона, који ће бити усвојен подршком посланика СНС-а и коалиционих партнера, период чекања на проналажење компатибилног донора биће знатно скраћен, а број пацијената који данас имају здравствене потешкоће биће знатно смањени.

Финансијски ефекат примене закона огледао би се у чињеници да би се број пацијента који се из Републике Србије упућују у иностранство знатно смањио. Постигле би се знатне уштеде у Републичком фонду за здравствено осигурање имајући у виду податак да су идентични оперативни захвати у иностраним центрима скупљи двадесет, па и тридесет пута него у центрима у Републици Србији. Средствима оствареним уштедом применом овог закона Република Србија и Министарство здравља наставили би процес осавремењавања опреме у постојећим медицинским центрима и подизања нивоа здравствене заштите у истим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Зељуг.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, овај Предлог закона настоји да област људских ћелија и ткива код људи уреди на највишим стандардима медицинске науке и праксе јер се ради о области медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, као и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њихово обављање у складу са савременим достигнућима у овој области.

Предлог закона на прецизан и јасан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Да би се област људских ћелија и ткива развила по највишим стандардима медицинске науке и праксе, у Републици Србији неопходно је дефинисати регистар давалаца матичних ћелија хематопоезе, који омогућава проналажење несродних давалаца и обезбеђивање ћелија за пресађивање.

Овим законом, као и Предлогом закона о пресађивању људских органа, решиће се лоша пракса из прошлости, смањити листе чекања, јер се овим законима системски уређује област донирања органа, ћелија и ткива, у складу с европском регулативом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Дамњановић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Лакатош.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени министри са сарадницима, колеге народни посланици, чланом 2. предложеног закона дефинишу се одредбе које чине помак у смислу даваоца ткива и органа.

С обзиром на то да се матичне ћелије могу развијати у било које друго ткиво, могућност њихове примене је широка, од фармацеутске до козметичке индустрије. То би уједно довело и до развоја многих индустријских грана, што даје могућност запошљавања, а самим тим утиче на свеукупни развој Републике Србије.

Амандманом који сам поднела на члан 2. овог закона додатно се дефинише примена закона у смислу побољшања здравствене заштите нашег становништва. Формирање банке матичних ћелија довело би до тога да би се много већи број људи одлучио на чување матичних ћелија, што би засигурно имало позитивног ефекта у лечењу ретких и тешких болести, и у смислу финансијских трошкова и очувања здравља грађана Србије.

Доношење овог закона је од великог значаја за целокупно друштво, за побољшање здравственог стања становништва. Уједно, поправља квалитет пружене здравствене заштите, даје могућност скраћивања рока од откривања болести до почетка лечења. Такође, даје могућност замене скупих лекова, цитостатика и побољшава квалитет здравствене заштите.

Применом матичних ћелија лечење траје краће. Умањују се проблеми који настају приликом лечења и смањују финансијски трошкови које изискује лечење тешких и ретких обољења као што су карцином, болести крви, шећерна болест, болести хромозома и друго.

На основу искустава из развијених земаља у примени матичних ћелија, може се закључити да би њихова примена била од вишеструког значаја за унапређење целокупног здравственог сектора и сродних грана.

У дану за гласање треба подржати овај закон јер ће се то позитивно одразити на здравствено стање становништва, што и јесте наш циљ. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала колегиници Лакатош.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савкићу.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на напредак медицинских установа“.

Веома је значајно истаћи да Предлог закона дефинише регистар давалаца матичних ћелија, што олакшава проналазак давалаца који нису сродници у циљу обезбеђивања ћелија за пресађивање. Регистар се води у складу са највишим стандардима из ове области. Предлог закона је уредио и све активности у вези са вођењем и пословима регистра, што је значајна новина у односу на постојећи законодавни оквир.

С друге стране, континуираност стручног надзора обезбеђен је формирањем инспекцијског надзора, који ће деловати у оквиру Управе за биомедицину. Надзор ће се вршити од стране најбољих стручњака у овој области. Предлог закона је препознао специфичност ове области медицине због увођења нових метода и доласка до нових проналазака.

Дефинисане су здравствене установе које могу поднети захтев за обављање послова у смислу овог закона. Досадашњи закон је пропустио да дефинише која установа може да буде банка ткива. Прописано је да свака установа за даривање органа мора да учествује у републичком програму за пресађивање органа.

Имајући све поменуто у виду, јасно је да се Предлогом закона о ћелијама и ткивима значајно унапређује ова веома битна област медицине, те се доприноси и свеукупном развоју Републике Србије. Сматрам да то мора бити изричито наглашено у члану 2. Предлога закона, а управо се то постиже амандманом који предлажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Јасно је да се цела Европа суочава са миграцијама, како оним чији токови воде ка Европи тако и са миграцијама чији су токови унутар саме Европе. Да би токови миграције из Србије били што мањи, то јест да би наши људи били задовољнији и остали у Србији, неопходно је, поред свега осталог, развијати овај медицински систем који имамо, и то јесте интенција овог мог амандмана.

Развијате ви то, господине министре, на добар начин, заједно са Владом и председником, нарочито узевши у обзир све оно што је претходило у нашем друштву у последњим деценијама, нарочито у деценији и по владавине ДОС-а, садашњег Савеза за Србију, како га зову, самозваног.

Има ту доста конкретних ствари. Ја најбоље могу говорити о Суботици, одакле долазим, па ћу рећи да је тамо набављено много опреме за последњих годину дана, набројаћу само: амбуланта за очне болести, амбуланта за гастроентерологију, рендген, који је иначе последњи пут набављен 1967. године, респиратор за интензивну негу. Само по себи то не би много значило никоме, сем ако вам кажем да је ове опреме у последњој години набављено више него за целу прошлу деценију! Мислим да је то довољан податак. Ово је свакако заслуга менаџмента, на челу са господином др Слободаном Пушкаром, али је немогуће да они сами то ураде без подршке целог система, од председника, вас као министра, Покрајинског секретаријата и на крају градоначелника Богдана Лабана. То је евидентан напредак у техничком смислу и у смислу опремања медицинске установе.

Међутим, овлашћен сам да вам пренесем молбу од стране менаџмента да нам помогнете да овај евидентан напредак у опремању установе прати напредак у смислу довољног броја кадрова, односно кадровских решења. То је, знате и сами, проблем с којим се суочава цео регион и Србија. Остатак Србије се такође с овим проблемом суочава, али, верујте ми, ми на северу Србије много више, јер је ситуација таква да људи имају више пасоша, те вас молим да нам у неком наредном периоду помогнете у решавању тог проблема, а и на ту тему ћемо мало касније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

Реч има министар др Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Већ је у завршној фази нови кадровски план, тако да ћете сигурно добити све оно што је неопходно. Знам и за Врбас, и за Суботицу и за све; буквално правимо оно што је неопходно и то добијате у најскорије време. Наравно, мислим на кадрове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лончар.

Реч има др Душан Милисављевић.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, јуче сам се више пута јављао, данас први пут, и желим да кажем да смо сви ми положили заклетву у овом високом дому, али поред ове заклетве коју сам положио, ја сам положио и Хипократову заклетву. Свесно, врло јасно сам јуче заступао важност доношења овог закона, спреман да добијем и критике и ударе одређених људи. Схватам да је овај закон врло лако могуће протумачити и на други начин с обзиром на то да грађани Србије пуно тога још не знају, колико је овај закон важан.

Зато молим и Министарство да у наредним месецима прикаже практично стручњаке да причају о важности овог закона, да прикаже људе који чекају орган, кроз какав пакао пролазе, да прикаже у националним медијима људе који су добили органе, да и грађани Србије схвате колико је ово важна материја коју ми данас радимо.

Као лекар, сигурно бих указао на било какву неправилност уколико би се она јавила. Ја као лекар говорим да са пређашњим законским решењем нисмо имали могућност да нашим грађанима пружимо адекватну заштиту и да су многи наши грађани умрли управо због тога што нису имали адекватан орган, да наши лекари ту операцију ураде.

Још једном, пошто се спомињао Твитер, на Твитеру имате јако добру кампању која је рађена под хаштагом „Продужи живот“. „Продужи живот“ врло јасно говори о овој теми. Имате исто јако добар хаштаг „Најважнији позив“. Најважнији позив чекају наши пацијенти, 2.000 њих чека тај најважнији позив, да им се каже да могу да дођу у болницу, да се нашао донор и да могу да продуже живот.

Ја сам о овој теми причао прошле године. Пошто се спомиње Твитер, 3. децембра 2017. године на Твитеру сам написао да се залажем за овакво законско решење. Ја од својих ставова не одступама и не интересује ме нити власт нити опозиција, интересују ме грађани Србије и могућност да помогнемо болесним грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, докторе Милисављевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, доношење закона из области здравствене заштите, уз велика улагања државе у здравствени систем, јасно говори о опредељењу државе Србије, Владе Републике Србије и Министарства здравља да станемо раме уз раме са најразвијенијим земљама. У последње четири године у здравствени систем уложено је више него у протеклих неколико

деценија. Оваква улагања у здравство показују пре свега однос према грађанима Србије.

Данашња фискална ситуација је много боља, граде се клинички центри, набављају се најсавременији уређаји, смањују се или потпуно нестају листе чекања. Обновљене болнице значе и бољи животни стандард за наше родитеље, за нашу децу, јер свако од њих ће имати бољу и квалитетнију здравствену заштиту. Посебно треба истаћи однос лекара и медицинских сестара према успеху државе, могу слободно рећи, јер са најбољим и најквалитетнијим уређајима могу да пруже много бољу услугу грађанима, што и чине.

Наравно да треба напоменути да није било лако. Било је потребно уредити јавне финансије да се не троши више него што је зарађено, као некада; требало је вратити камате и кредите, које су у претходном периоду немилице узимали по високим каматним стопама и, свакако, требало је очувати мир и стабилност у нашој земљи. Када се определите да посвећено водите државу, радите у интересу грађана, онда је јасно зашто држава Србија у свим областима, а наравно и у здравству, иде крупним корацима напред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Маријане Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, књижевник Павић је рекао да сви ми са Богом имамо по један уговор. Сви смо ми на одсуству код Бога, ја сам верујући човек, али сви морамо да се трудимо да то одсуство код Бога траје што дуже. Мислим да пресађивање органа треба да буде баш са том сврхом да тај уговор који имамо са Богом о ограниченом одсуству, о животу који је ограничен, траје што дуже и квалитетније.

Здравље надмашује сва земаљска добра. Има пословица која каже – здрав сиромаш је срећнији од болесног краља. Болестан краљ сиромашу види круну на глави. Здравље је, такође пословице кажу, одело које само болестан човек може да види. О здрављу морамо да се старамо.

Требало је слушати господина „Влаходиновића“, или како се већ зове посланик, на конференцији за штампу. Требало је видети ове из „никад им доста није било“ како наступају на конференцијама за штампу. Не може се здравље чувати реики терапијама. Оне две госпође народне посланице које пружају лекарске и медицинске услуге без икакве лиценце, то сте сви видели на друштвеним мрежама; чак сам ја неким медијима дао да буде што видљивије. Не може то су-ђок терапијом коју оне препоручују, а ако им не помогне, онда реики или фенг шуи. Значи, постоје доказане научне методе у лечењу људи.

Ја не верујем ни у влашку магију. То господин „Влаходиновић“ мисли – сада пређемо у Влахе, применимо влашку магију, не треба пресађивање органа, то је мени тако сумњиво. Онда он примени влашку магију и ко руком однето.

То једноставно не пролази и не треба држати у заблуди грађане Републике Србије. Дакле, морају се примењивати пре свега научно доказана средства. У здравству, морамо се старати о пресађивању органа.

Да кажем на крају – на срећу, зла памет се не може пресадити, и с тим у вези, част једном изузетку, „жуто предузеће“ свакако неће нанети штету овом човечанству. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, господине председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, захваљујући Влади Републике Србије, српско здравство је са 36. места или задњег на европској лествици, према подацима, доспело на 24. место. Ако наставимо овако добро да радимо, за пет-шест година ћемо бити на 12. месту. Тако се ради, то је одговорна политика Српске напредне странке и вас, господине министре.

Један од највећих подухвата је реконструкција четири највећа клиничка центра у Републици Србији, то су: Београд, Ниш, Нови Сад и Крагујевац. И не само то, уложено је доста пара, преко седамсто милиона динара, за набавку савремене опреме, тако да су у рад пуштена четири линеарна акцелератора. Значи, у набавку је Влада уложила седамсто милиона динара, апарати су распоређени у четири велика града: два су у Нишу, један у Крагујевцу, један у Београду. Светска банка је такође уложила доста пара, Србија ће најзад испуњавати све критеријуме јер смо увезли још шест акцелератора.

Бројне листе чекања су смањене, а неке су потпуно укинуте. У Крагујевцу више не постоји листа чекања. Током 2017. године, у склопу ИЗИС система, успостављен је електронски рецепт, који ће допринети много мањим гужвама у домовима здравља. Тако ради СНС, на челу са вама, министре, и само тако наставите.

Још бих додала да је Србија обновила захтев за чланство у организацији Евротрансплант. Врло је битно да ово кажем, јер је од великог значаја за све пацијенте који се налазе на листама чекања за трансплантацију органа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите, колега Ђокићу.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, одмах на почетку излагања желим још једном да истакнем оно што ових дана у јавности изазива велико интересовање и полемике, а што је много пута овде већ речено, прво у уводном излагању министра Лончара а затим и у многим другим излагањима народних посланика. То је следеће: Предлог закона о људским ћелијама и ткивима пружа могућност сваком пунолетном грађанину Србије да забрани, у писаном или усменом облику, даривање својих органа, као и могућност породици да то учини уколико се умрли члан о томе није изјаснио. Дакле, нема говора о некаквом узимању органа било коме, било када или било где противно његовој вољи, а уколико се умрли члан о томе није изјаснио, противно вољи његове породице. А у случају малолетника, предвиђен је пристанак законских заступника или старатеља.

Желим посебно да нагласим да су у новом предлогу закона предвиђене прекршајне или кривичне казне за одређена дела. Прописана је казна затвора од две до десет година за све оне који нуде на продају сопствене или туђе органе, као и за особе које врбују, превозе, предају или на било који други начин посредују у поступку пресађивања људских органа. Слична па и строжа затворска казна прети особама које учествују у пресађивању људских органа примаоцу који се противио даривању органа, као и лекарима који употребе орган даваоца који се током живота противио даривању или су то учинили чланови његове породице. Толико о евентуалним покушајима злоупотребе. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, цењени господине министре, пред нама је закон који уређује услове за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи у сврху лечења, којим се унапређује ниво здравствене заштите, а све у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе заснованим на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља и пуној заштити основних људских права.

Овим предлогом закона отклонимо лошу праксу из прошлости и смањити листе чекања, уз јасно дефинисане процедуре.

Предлагач, Влада Републике Србије, јасно нам поручује да право на грешку немамо, да све морамо транспарентно, евидентирано радити, уз обезбеђен вољни пристанак и правичну доступност.

Ово је закон који ће наш здравствени систем сигурно померити напред на листи европских здравствених система, на којој смо своју позицију већ

побољшали захваљујући реформским мерама Владе Републике Србије и председника господина Александра Вучића све од 2012. године до данас. Реформе су нам већ обезбедиле раст бруто домаћег производа за 4%, суфицит у државној каси, смањење стопе јавног дуга, стопа незапослености је на историјском минимуму, углед у свету, пут развоја и модернизације.

Зато је данас и здравствена заштита доступнија, услови лечења су значајно бољи. Успостављен је систем у корист корисника здравствених услуга, уз примену савремених светских достигнућа и најсавременије опреме. А пре само шест година затекли смо медицинску опрему по магацинима купљену за потребе избора, забрану специјализације, специјалисте старије од педесет година, запуштене и руиниране објекте здравствених установа, њихове празне рачуне. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господа, поштовани министри са сарадницима, годишњи расходи и издаци за организације обавезног социјалног осигурања на нивоу опште државе буџета Републике Србије износе 850 милијарди, када је Србија мање-више седам милијарди евра улагала у ове институције.

Ако погледате 2015, 2016, 2017, наравно да је ДРИ радила ревизију функционисања институција које ви водите. Када урадите секторску ревизију институција које ви водите, а и других институција које се налазе у овом сектору, онда можете да схватите, на основу њиховог релевантног извештаја, који се не доводи у питање, који није упитан, да је само 0,14% финансијских средстава на неки начин погрешно прокњижено. У вашем делу, у вашем министарству, таквих ствари није било.

Господине министри, ви јесте одговорни и заслужни за функционисање целог система здравства, али бих ја потенцирао да сте ви својим радом и залагањем допринели и да финансијски део функционисања трошења јавних средстава у вођењу јавних политика буде потпуно транспарентан, и то је ваша заслуга као некога ко води то министарство.

Када говоримо о расту и развоју здравства, онда свакако треба да говоримо и о јавним политикама које воде УН, о Програму 2030, који говори о одрживом развоју. Улога здравства у одрживом развоју је кључна, то је трећи од 17 циљева, односно здравство има девет циљева.

Када говоримо о будућности светске популације и бољим условима, само је храна и прехрана становништва значајнија од система здравља.

На основу мог првог излагања о количини средстава која се улажу у здравље и значају ових закона којима померамо границе у функционисању здравственог система, свакако је јасно да ви као министар и Влада Републике Србије кључно доприносите функционисању здравственог система у држави Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Реч има народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, усвајањем закона о ћелијама и ткивима сваки грађанин Србије постаје потенцијални давалац органа уколико се томе изричито не супротстави током живота.

Људски органи умрлог лица могу се узети ради пресађивања уколико се пунолетни пословно способни давалац томе није усмено или у писменом облику за живота успротивио, односно ако се томе није изричито успротивио родитељ, супружник, ванбрачни партнер или пунолетно дете умрлог. Претпостављена сагласност, за чије се увођење залагао добар део стручне јавности, свакако је најважнија измена коју предвиђа овај закон.

Године 2017. у Србији је било шест донора на милион становника, што је и даље мање од 10% оних који чекају нови орган за трансплантацију.

Усвајањем овог закона добићемо и првог инспектора за биомедицину, који ће бити задужен за надзор над обављањем послова здравствених установа које се баве пресађивањем људских органа.

Како се овим законом стварају услови за промоцију донаторства људских ћелија и ткива, односно подиже свест грађана о значају донирања, СНС ће у дану за гласање гласати за овај предложени закон.

Захваљујући одговорном руководству испред Министарства здравља, политици Владе Републике Србије, председника Републике Србије, бележи се интензиван развој у области здравства. Чињеница да је у последње четири године уложено више него у последњих двадесет година свакако доприноси унапређењу здравствених услова и побољшању квалитета живота наших грађана. Зато вас позивам, колегинице и колеге, да у дану за гласање подржите овај мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министри са колегама, колеге посланици, грађани Србије, ја сам поднео још један амандман на овај предлог закона, са жељом да подржим све ове предлоге јер мислим да ови предлози одговарају потребама наших грађана и потребама свих нас овде у Србији. На овај начин коначно имамо могућност да сутра некемо можемо спасти живот, а сада се то не може.

Ја сам потписао донорску картицу још 2011. године, са жељом да на тај начин дам подршку тој иницијативи, зато што је стварно одлична.

Већи део нас је говорио о проблемима, посебно о стварима које се тичу медицине, министарства нашег. Ја сам задовољан тиме што има велики број нових апарата, нових ствари, ради се реконструкција домова здравља, али за мене као човека који долази из Сврљига, као представника малих општина са југоистока Србије, велики проблем свих нас јесте то што имамо некада велике домове здравља који су сада реконструисани, имамо апаратуре, имамо све, али немамо довољан број доктора, сестара. Зато сада сви ми желимо да одржимо те амбуланте јер велики број наших малих општина има велике територије а мали број становника. Ти становници су махом стари људи и постоји велика потреба да се оде до њих, да се са њима ради, да се обезбеде адекватни услови за њихово лечење.

Зато мислим да заједно са вама у наредном периоду треба да изнађемо могућност да обезбедимо одређене специјализације, да конкретно домове здравља у Сврљигу, Белој Паланци и тим малим општинама имају свог интернисту, да имају неку специјалност која ће њима сутра у сваком тренутку обезбедити да могу да спасу неки живот. Још нешто што је врло битно за те наше мале домове здравља јесте то да је дежурство тамо обавезно, да тамо домове здравља раде нон-стоп, а нема довољан број радника.

Још једном, захваљујем се и позивам све колеге посланике да дају подршку мом амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Реч има народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман где се у члану 2. овог закона додаје став 4.

Одредбе овог закона односе се на матичне ћелије хематопоезе из периферне крви, крви пупчаника и коштане сржи. Матичне ћелије годинама се користе за лечење многих болести, али стручњаци у будућности од њих очекују

много више. Оне се прикупљају или од самог болесника или од других лица чије ткиво одговара примаоцу.

Како је једна од најчешћих примена ћелија и ткива управо пресађивање ћелија и ткива, нови закон је утврдио постојање регистра давалаца матичних ћелија хематопоезе, с циљем да омогући проналажење даваоца за пацијенте којима је неопходно пресађивање матичних ћелија хематопоезе а немају одговарајућег даваоца унутар чланова породице.

Данас је развијена читава медицинска грана која користи матичне ћелије за терапију разних болести. Успешно се третира преко седамдесет различитих обољења. Људски организам је складан механизам у коме изузетно мале промене могу довести до појаве болести или га извести из стања равнотеже, али медицина напредује па чак и када се то догоди има начина да се врате у равнотежу.

Одредбама овог закона подстиче се развој здравства Републике Србије. Зато сам, пажљиво анализирајући поменуте ставове, предложио амандман 2. којим се члан 2. допуњује ставом 4.

Господине министре, немате коме за шта да се правдате јер сте се својим радом доказали и доказујете се сваким даном све више и више. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите, колегинице Стојковић.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министре са сарадницима, драге колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима којим се дефинише примена овог закона, додајући нови став који се односи на даљу афирмацију и развој медицинских установа у Србији.

У свом првом излагању данас говорила сам о резултатима рада Министарства здравља, Владе Републике Србије и ја вас, господине министре, молим да заиста пуном паром наставите даље. Знам да сте затекли катастрофално стање у нашим здравственим институцијама, али морамо радити сви заједно како би се унапредио квалитет здравља и квалитет живота свих грађана у Републици Србији.

У свом данашњем излагању желим да се дотакнем и овог трећег закона о коме данас расправљамо, реч је о Закону о психоактивним контролисаним супстанцама, и резултатима МУП-а када је реч о борби против трговине наркотицима.

Током првих десет месеци прошле године МУП Републике Србије, припадници овог министарства остварили су заиста импресивне резултате. Полиција је у првих десет месеци 2017. године запленила 3,44 тоне различитих наркотика, као и 342.303 опијата у комадима. То стоји у извештају МУП-а, који је достављен свим народним посланицима и са којим је и јавност могла да се

уозна. Министарство унутрашњих послова, на челу са министром Небојшом Стефановићем, само током претходне 2017. године запленило је 3,27 тона марихуане, 50 килограма амфетамина, откривене су 33 лабораторије, једна лабораторија у Београду.

Уведен је видео-надзор у свим основним школама у Београду и могу да кажем да наши ђаци, наши родитељи, наши наставници, наши директори, долазим из општине Раковица, заиста могу бити спокојни јер знају да је видео-надзор увезан са свим основним школама.

Молим вас да наставите и даље и да не станете са овим законским решењима; важно је да усвајамо овако квалитетне законе и предлоге не само зато што су то наше обавезе на путу ка чланству у ЕУ, везано за Поглавље 28 и Поглавље 24, када је реч о наркотицима, већ како би грађани ове земље заиста живели боље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Изволите, проф. Кнежевићу.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици поднео сам амандман на члан 2. закона, који гласи, прочитаћу га: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на афирмисање здравства“.

Због наших гледалаца који прате скупштинску дебату у овим поподневним сатима, ја бих да прочитам само кратко шта обухвата члан 2. Члан 2. каже да се одредбе овог закона односе на матичне ћелије хематопоезе из периферне крви, крви пупчаника и костне сржи, као и да се одредбе овог закона примењују на поступке даривања, добијања и тестирања људских ћелија и ткива који се користе у изради производа намењених за примену код људи.

Ми смо досад, моје колеге посланици, јасно и аргументовано изнели све позитивне ефекте овог закона. Овај закон је у ствари медицински стратешки закон, системски закон који уређује ову област ћелија и ткива, која до сада нажалост није била законски регулисана па је у том сегменту рада здравства било проблема.

Усвајањем овог закона се, у складу са најсавременијом медицинском доктрином и стандардима, уређује ова област, што ће наравно као крајњи ефекат имати афирмацију и побољшање здравља наших грађана, а за пацијенте којима је ово једина медицинска метода лечења, односно спасавања живота, биће разрешен један сегмент здравствене заштите у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, поднела сам амандман на други члан јер сам желела да додатно дефинишемо овај закон. Посебно бих се осврнула на медицинске услуге јер овим додавањем у члану 2. желим да подстакнем свеукупни развој Републике Србије, с освртом на медицинске услуге.

Оно што желим да истакнем овом приликом јесте то да... Рећи ћу, пре свега, зашто ћу у дану за гласање гласати за овај добар закон – јер верујем у ову владу, верујем у надлежно министарство, јер су у претходном периоду показали да одговорно раде, одговорно воде политику и одговорно раде пре свега у корист грађана Србије.

Овом приликом желим да истакнем да долазим из Крушевца и не бих се сложила са господином Маринковићем да предњаче поједини градови. Као што је господин Гашић рекао 2012. године када је ступио на функцију градоначелника Крушевца, да за Крушевац ништа није довољно добро ако није најбоље, то смо показали у претходном периоду. Ево, и министар ће потврдити да смо од почетка 2018. године у Општу болницу уложили преко 145.000.000 динара, да су многе ординације, многе зграде у болници реконструисане, да су доспели многи апарати, од тога четири ултразвучна апарата, нова опрема за максиларно-лицно-челнохирургију, операциону салу за гинекологију и да је у изради и опремању ангио сала.

Према томе, то је све довољно да грађани Србије и грађани Крушевца дају још већу подршку не само Српској напредној странци и господину Вучићу, него и овој влади и порука да ћемо наставити још брже, још јаче, још боље. Министре, наставите, као што рекох, и даље ћемо подржавати све ове добре законе јер су у корист грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, и по другом амандману говорићу о резултатима рада Министарства здравља, на чијем сте ви челу.

Ми имамо резултате који су респектабилни и изнећу резултате рада за 2016. годину. За пројекте из области здравства издвојено је 184.000.000 динара. У Клиничко-болничком центру Крагујевац, говорим о 2016. години, почео је да ради савремени апарат за зрачну терапију онколошких пацијената захваљујући коме су листе чекања сведене на минимум. Апарат у Крагујевцу је набављен од стране Владе Србије, која је издвојила средства за поправљање стања у радиологији, односно зрачној терапији и за те намене издвојено је око осамсто милиона динара.

У 2016. години у реновираном делу хируршког блока Опште болнице у Лозници отворен је ургентни центар, где ће се збрињавати пацијенти из Лознице, Крупња, Малог Зворника, Љубовије али и приобалног дела Републике Српске. Пацијентима ће 24 сата током целе године на располагању бити десет лекара и четрнаест медицинских сестара, а служба је опремљена најсавременијим апаратима, те ће пацијенти моћи да на једном месту ураде и ултразвук, и ЕКГ, и рендген, и гастроскопију, и колоноскопију и лабораторију. Новац за реконструкцију обезбедила је Влада Републике Србије и Министарство здравља, које је у протекле две године у Општу болницу у Лозници уложило 70.000.000 динара.

У оквиру имплементације ИЗИС-а, са оперативним радом (говорим о 2016. години) отпочео је Национални кол-центар Министарства здравља путем којег грађани могу да закажу преглед код свог изабраног лекара опште праксе, педијатра, стоматолога или гинеколога.

Петнаест болница у Србији задужило је кључеве 21 санитетског возила. Има још много тога, али ћу то по следећем амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецуна.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репац.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, председавајући.

Поздрављам господина министра са сарадницима и хтела бих нешто да кажем. Један страни новинар једном рече – Србија је земља у којој рат никад не престаје; бесплатно здравство, а лечење се плаћа.

Хтела бих мало да освежим памћење својим злурадним колегама на коментар Владе, господина министра. Ова реченица новинара је изречена када је здравствени систем био тотално уништен, за време владавине Демократске странке, посебно у АП Војводини где је најдуже остала да влада. Али, захваљујући влади Александра Вучића, зауставили су се негативни процеси и са новом владом здравствена установа је кренула ка бољитку. Влада је ставила здравство у врх приоритета.

Овога момента ми причамо о законима који се баве врхунском медицином, која се сада ради у Србији, а пре само четири године српско здравство је било на самом дну.

Хтела бих нешто да кажем о овом закону, о одредбама овога закона. Стотине људи широм света и код нас болују од тешких болести, где су сви видови лечења испробани. Тада само преостаје да се орган чија је функција престала замени другим. Трансплантација људских органа и ткива практикује се више од пола века.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

(Десанка Репац: Па нисам ни почела.)

Имате два минута. Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите, колегинице Давидовац.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Долазим из једне од 17 београдских општина, из Лазареваца, у којој се, захваљујући одговорном и посвећеном раду Владе Републике Србије, Града Београда и руководства Градске општине Лазаревац, од 2012. године значајно улаже у модернизацију здравства.

Дом здравља „Др Ђорђе Ковачевић“ у Лазаревцу постоји од априла 1953. године и у њега дуго година ништа није инвестирано. У протекле три године адаптиране су амбуланте у месним заједницама: Дудовици, Барошевцу, Јунковцу, Великим Црљенима и Рудовцима. Укупна инвестиција износила је око четири милиона динара.

Министарство здравља и град Београд су у последње четири године донирале Дому здравља у Лазаревцу три санитетска возила и једно путничко возило. Тренутно се мења дотрајала столарија на централној згради Дома здравља захваљујући донацији Европске банке, Граду Београду и Градској општини Лазаревац. Ова инвестиција износи око тридесет милиона динара.

Дугогодишња идеја о измештању породилишта у нови објект коначно је остварена. У Лазаревцу ће до краја године бити отворено прво ванболничко породилиште на територији града Београда у последњих 40 година, површине око 1.300 метара квадратних. Ова инвестиција износи око 150.000.000 динара.

Такође, током 2017. године побољшано је централно грејање у Дому здравља изградњом подстанице, која је финансирана средствима оснивача, Града Београда.

Од када је Српска напредна странка дошла на власт, рационалном употребом средстава значајно се допринело унапређењу здравствених услуга и стварању бољих услова за живот наших грађана.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Давидовац.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, за ово министарство које предводи господин Лончар, Владу Републике Србије и председника Републике Србије говоре резултати, семафор је рекао, народни посланици су већ о томе дискутовали.

Одредбе овог закона, када буду реализоване, утицаће и на укупну модернизацију Републике Србије али и на напредак општих медицинских услова, који поред осталог обезбеђују и здрав психички живот сваког појединца.

Да је Милојко Пантић звани Лудојко уживао опште медицинске услове о којима говори овај амандман, не би 19. јула господње 2018. године изјавио за посланике Српске напредне странке и још неких странака, Владу Републику Србије, председника Србије да су „параноидни, нецивилизовани, националистички пиромани“. Нека устане народни посланик бившег режима, којих има овде насупрот мене, нека каже када и који је то народни посланик СНС-а то радио, поготово када је то радио председник Републике господин Вучић.

Да је Милојко Пантић звани Лудојко уживао опште медицинске услове, не би то изговарао. Ради се, поштовани грађани Србије, о једној обичној испичутури, а још већа је испичутура онај који га храни оваквим нецивилизованим и лажним подацима. Нажалост, њему ни доктори више не могу помоћи.

Зато су овај закон и општи медицински услови, господине министре и потпредседниче, врло битни, да се не би битанге овакве рађале, као што је битанга Милојко Пантић, и каљали углед Народне Републике Србије, народних посланика, владајуће коалиције и државе Србије у целини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

Реч има народни посланик др Драган Весовић, по амандману.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре, сарадници, ја нећу ни да вас хвалим а ни да вас кудим, мислим да су сва три закона која сада презентујемо и припремамо се да их усвојимо место где не треба да се бавимо политиком и где не треба да се делимо, нити да успех, за који не сумњам да ће га ови закони донети, припишемо само некоме а да оне друге осуђујемо. Морамо све нас да едукујемо.

Јуче сам вам причао које су моје сумње, нудио сам решења како да их одагнамо. Сада нудим још једно решење: чим се заврши усвајање закона, људе од струке на све медије, да иду, да објашњавају, да нам се не деси оно што се десило онда када је антивакцинални лоби харао, када су се сви по медијима чули и сви причали, а само струка била мртва, тиха и ћутала. Једино ако то урадимо после усвајања ових закона, можемо да очекујемо да ће људи који су оболели имати веће шансе, са већим бројем донора, да преживе и своје живот учине достојним живота.

У вези с трећим законом само пар речи: и Министарство здравља, и Министарство правде, и Министарство полиције и Министарство за социјална питања, сви заједно свим силама да радимо, да причамо, не политички обојени, стручно обојени, научно обојени, да нам се не деси да ријалити-програм промовише, у ма ком медију, штампаном, писаном или неком другом, оног који је победио у програму, а онда повукао црту дроге. Јер та црта дроге коју је повукао биће нама црта да се повучемо, да нас нема у Србији.

Дакле, ја подржавам ове законе, сматрам да су добри, али хајде да не остану мртво слово. Неће остати, али сматрам да ово можемо да урадимо сви заједно, и власт и ови из опозиције који мисле овако и ови који не мисле овако, да бисмо на тај начин донели нешто што је добро нашем народу и нашој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

Реч има др Златибор Лончар, министар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само ћу вас подсетити, што се тиче кампање антивакциналног лобија, ако можете, вратите, да видите – ми нисмо могли у медијима да дођемо до речи јер су ударна вест у свим медијима били људи из антивакциналног лобија и, што је најгоре, злоупотребљавали су децу и стављали су их испред нас. Стручно мишљење, мишљење стручњака није могло да се

појави ни до краја вести, нити да уђе у вест. Образложење је било – журили смо, нисмо стигли. Значи, само ради реалности и ради чињеница да кажем.

Ово више никада не сме да нам се понови, јер су нама због те кампање умирала деца, умирали су људи. Надам се да је неко извукао поуку из овога. И ово нема везе ни са каквом политиком, ради се о животу и смрти.

Као што се ради о животу и смрти везано за психоактивне супстанце и дрогу, где смо оформили ову комисију. Молим све... Сада знамо шта је проблем, знамо разлог зашто деца одлазе да пробају психоактивне супстанце. Један разлог је радозналост, други разлог је зато што немају алтернативу, немају неке друге ствари којима могу да се баве, трећа ствар, да би ушла у друштво, јер је то нешто „ин“ и четврта ствар – проблеми у породици.

Сада сви ми треба гласно да причамо који су разлози и да радимо на томе да им дамо алтернативу, да не размишљају о томе, него да се баве другим стварима, и да поправимо ове ствари које можемо. И, да се бавимо својом децом, јер деца никада не могу да буду крива, деца никад ни за шта нису крива, криви су само њихови родитељи. То је доказала наука.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Лончар.

Реч има др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Поштовани председавајући, када сам рекао за тај антивакцинални лоби на Одбору за здравље, био је државни секретар господин Махмутовић, сви смо се сагласили и причали, али, министре, ја јесам опозиција, ви јесте власт, у вас је нож и погача. Ви сте ти који можете да утичете на медије да не дозволимо да будемо у 29. минути, ми који мислимо другачије, и да сачекамо да нам деца умиру да би ућутали они који су причали да то не треба да се ради. То је оно што морамо да урадимо. Ми стојимо расположени да то помогнемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Реч има др Златибор Лончар, министар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Морам да вам кажем да смо покушали да укажемо медијима, уредницима, али су они рекли да је то притисак на њих и да они то неће радити тако. Значи, молим вас, проверите да ли је било тако.

Изашли смо најстручније и рекли – људи, нема студије за ово, нема доказа за ово, немојте радити ово, десиће вам се ове ствари. А они су рекли – немате ви право да се мешате нама у медије, да ви радите нама уређивачку политику, да ви кажете шта ћемо да ставимо на почетку вести, шта нећемо.

Значи, то треба одавде да се чује. Хајмо сви заједно, кад се деси таква акција, да сви устанемо одавде и да скренемо пажњу медијима – господо, ми желимо да се бавите овом темом на тај и тај начин. Да ли смо то некад урадили?

Не, нисмо, него смо сви дневнополитички реаговали. И сада да кажемо – хајде да спасемо један живот сви заједно, да изађемо овде сви заједно, увек ће се наћи они који ће рећи – е ми нећемо, јер ми чекамо нешто да се деси, Лончар нам није леп, није нам симпатичан и нећемо зато што је Лончар то предложио, или што је Петровић предложио, или што је Марковић предложио. Ето, такви смо. То је наша суштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге посланици, ових дана причамо о једном од добрих закона, хуманих закона.

Република Србија је у прошлости изнедрила сјајне стручњаке из области медицине, познате у целом свету, па и данас су они и код нас и у свету надасве познати.

Ове године ВМА ће обележити 45 година од прве алогене трансплантације костне сржи сродног даваоца, што је био пионирски подухват на простору Балкана. Трансплантациони центар ВМА је од 1996. године пуноправни члан Удружења за трансплантацију.

Одредбе овог закона се не примењују на репродуктивне ћелије и ткива, ћелије и ткива ембриона и фетуса.

Задатак свих нас данас а и у будућности, а посебно здравствених радника, јесте да грађане информишемо шта значи закон о трансплантацији органа, а посебно шта значи претпостављени пристанак. Претпостављени пристанак подразумева донаторство, односно да су сви грађани на неки начин донатори органа, али да се у ситуацијама можда не смрти свакако мора тражити пристанак породице.

У 2015. години у Србији је било 18 таквих донора. Обављене су 32 трансплантације бубрега, пресађено је седам јетри и пет пацијената је добило ново срце. На овакав начин долазимо до више донора, више спасених живота, наравно од особа које су имале здраве органе али можда ни удар је био фаталан за њихов крај.

Морам да кажем да је овај предлог закона прошао све процедуре, процедуралне радње, а за његов предлог позитивно се изразила и Српска православна црква. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите, колегинице.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, драги грађани Србије, доношењем закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана о значају давања, као и организовање послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се у сврху лечења унапредити квалитет пружене здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, као и са прописима ЕУ у овој области. Област људских ћелија и ткива заснива се на начелу заштите интереса и достојанства, начелу солидарности, начелу медицинске оправданости и безбедности и начелу једнакости.

Да би се успоставио висок ниво безбедности и сигурности у области људских ћелија и ткива, закон дефинише улогу здравствених установа у овој области прецизирајући основну делатност банке људских ћелија и ткива, дефинишући је као здравствену јединицу по Плану мреже који доноси Влада, која обавља послове обраде, очувања, складиштења и дистрибуције људских ћелија и ткива, с тим да може обављати и послове добијања и тестирања ћелија и ткива и послове увоза и извоза ћелија и ткива.

Ради успостављања квалитета у овој области, неопходно је прецизирати правила и стандарде који ће бити јединствени на територији Србије и обезбедити исти ниво здравствене заштите за све грађане Републике Србије. Закон ће омогућити да се смањи републичка листа чекања за поједина ткива, да се повећа број давалаца ткива, а смањи број пацијената који се налазе на листи чекања. Уређивање ове области доводи до успостављања високог нивоа система квалитета и поступка даривања ткива, а утицаће позитивно на пацијенте који чекају за пресађивање ткива и обезбедиће боље резултате трансплантације и напредак медицинске заштите. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Реч има Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, драге колеге народни посланици, грађани Србије, ја бих данас нешто да говорим о Специјалној болници Озрен надомак Сокобање. Болница лечи плућне и очне болести. Данас болница има савремену дијагностику и стручно особље те пружа савремени третман неспецифичних и специфичних плућних болести.

Зграда болнице изграђена је још 1938. године и до пре пар година било је страшно ући у њу јер је могло да вам се деси да вам падне плафон на главу. Онда су болесници били пуштани раније на лечење кући због хладноће. Међутим, ситуација је данас сасвим другачија. За две године, у 2016. и 2017. години, издвојено је из Министарства здравља седам милиона динара за ремонт котлова и санацију система за грејање. Осим тога, у овој болници је руководство, менаџмент болнице успео да набави, преко разних донација, сто нових кревета и сто нових душека, што ће у сваком случају побољшати комфор пацијентима у овој болници.

Не смемо да занемаримо и инвестиције које потичу из Министарства здравља, које се односе на опрему у овој болници. Тако је у 2018. години (значи, за ових шест месеци) издвојено преко седам милиона, од тога преко пет милиона за фиброоптички бронхоскоп и за реконструкцију кисеоничке мреже, што је јако битно јер ова опрема је у ствари срж пружања здравствене заштите пацијентима са специфичним и неспецифичним плућним обољењима у Специјалној болници Озрен.

Преко пар хиљада болесника прође годишње кроз ову болницу. Она запошљава преко 150 радника. Свакако, када би се извршила даља реконструкција и инвестирало више у ову болницу, можда би и већи број пацијената могла да опслужује, али тренутно због комфора соба и купатила није у ситуацији да прими максималан број пацијената.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, као што је и потенцирано у образложењу предложеног закона, област људских ћелија и ткива досад је била регулисана Законом о трансплантацији ћелија и ткива као и подзаконским актима донетим на основу тог закона.

Међутим, актуелни закон, уређујући област трансплантације, није препознао значај дефинисања и уређења послова у области људских ћелија и ткива за примену код људи. Исто тако, нису били прецизирани ни услови под којима се ти послови могу обављати, што је проузроковало лошу вишегодишњу праксу да се у здравственим установама спроводе поступци у овој области, али без дефинисања услова на републичком нивоу како ће се они обављати. Једна од мана била је и то што нису биле јасно дефинисане установе које би могле да буду банке људских ткива, због чега оне нису ни формиране.

Предложени закон у највећој мери отклања идентификоване слабости, те на прецизан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова у тој области, као и који су услови које банке људских ткива треба да испуњавају. Такође, поједностављена је процедура издавања дозвола здравственим установама за обављање послова из области људских ћелија и ткива; прописано је успостављање информационог система у поменутој области.

Предлогом закона прописано је доношење програма за пресађивање људских органа у који су укључене и људске ћелије и ткива, који ће бити јединствен на територији Републике Србије и дефинисаће јасне процедуре и поступке у вези са организацијом, тимовима и финансирањем целокупног поступка пресађивања људских органа, људских ћелија и ткива.

Сва ова и друга афирмативна решења определила су Посланичку групу СНС да подржи овај и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Реч има народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, Предлог закона о људским ћелијама и ткивима на прецизан и јасан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући и све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Квалитет услуга из области ћелија и ткива непосредно зависи од услова у којима се обавља делатност. Наиме, све предвиђене установе ће морати да имају адекватну опрему, одговарајући простор, као и едуковане здравствене раднике и здравствене сараднике, што директно утиче на повећање квалитета у овој области. Како су стандарди медицинске науке у овој области врло високи и скупи, првенствени циљ је да се дефинишу здравствене установе које ће бити у могућности да испуне наведене критеријуме за тестирање, обрађивање, складиштење великог броја ћелија и ткива.

Неопходно је дефинисати регистар давалаца матичних ћелија хематопоезе, који омогућава проналажење несродних давалаца и обезбеђивање ћелија за пресађивање.

Формирањем инспекцијског надзора у оквиру Управе за биомедицину обезбеђује се континуираност стручног надзора у области биомедицине, која је специфична због свакодневних увођења нових метода и процедура рада, те се намеће потреба за надзором од стране стручњака са највећим искуством у пракси, који прате савремена достигнућа науке у овој области.

Утврђена је и потреба да се одређени стручни термини другачије и прецизније дефинишу, у циљу потпуне хармонизације домаћег права у овој области са правом ЕУ, на начин како то препоручује ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, поднео сам амандман и на члан 2. Предлога закона са циљем да додатно дефинишем Предлог закона, као и да укажем на важност да се здравство унапреди. У здравство мора константно да се улаже због сталног напредовања медицине. Морају да се негују кадрови и да се лекари упућују на специјализацију како би се усавршавали и како бисмо имали специјалисте из различитих области.

Добро нам је познато да лекара специјалисту не можемо добити преко ноћи. Од тренутка почетка специјализације до тренутка када лекар заврши

специјализацију прође од четири до шест година. По информацијама које имам од директора Дома здравља у Алексинцу, подељено је седам специјализација које је Министарство здравља са вама, министре, на челу одобрило пре пар година. Морам да нагласим да сте ви одобрили прве специјализације у Алексинцу после много година.

То говори да се на здравство и на стручне кадрове уопште није мислило у периоду досовске власти. Требало је да на чело Министарства дође неко ко ће домаћински да брине о потребама домова здравља и болница у погледу стручних кадрова, да не дођемо у ситуацију да имамо домове здравља и болнице а да немамо специјалисте који ће да раде.

Зато још једном похваљујем Министарство и вас, министре Лончар, и молим вас да и убудуће одобравате нове специјализације које су нам неопходне, поготово за Општу болницу у Алексинцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народна посланица Соња Влаховић.

Изволите, колегинице Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Влада Србије улаже у здравство, а реформа тог сектора је једна од најтежих и најзахтевнијих. Улаже се, тако ће се и наставити, на темељима доброг стања јавних финансија. Имамо могућност да помогнемо деци, старијима, болеснима. Много је опреме купљено, реновирано, болнице, отворен је клинички центар. Тако ћемо и наставити, да исправимо и побољшамо затечено стање.

У Београду, у Институту за онкологију и радиологију, отворена је нова болница Онкологија два, на којој се ради искључиво терапија зрачења. Тај институт је добио један од апарата за које је Влада Србије издвојила седамсто милиона динара, за четири. Планирана је реконструкција Клиничког центра Србије, а затим следе Клинички центар Војводине и КЦ Крагујевац.

Поштовани министре Лончар, желим на крају да похвалим предлоге закона, који ће решити лошу праксу из прошлости, смањити листе чекања, јер се законима системски уређује област донирања органа, ћелија и ткива у складу с европском регулативом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, напредак у области здравствене заштите, када говоримо о Општој болници у Бору, осим предстојеће реконструкције, о којој сам већ говорила поводом претходног амандмана, огледа се и у модернизацији опреме, која је обезбеђена средствима Министарства здравља. Ради се о опреми у вредности од око двадесет милиона динара. Наша болница сада располаже новим радиолошким ултразвуком, неуролошким ултразвуком, комором за растварање и припрему цитостатика, као и моторним системом за ортопедију.

Осим тога, уведене су и нове методе рада, тако да се сада у Општој болници у Бору раде и неке нове интервенције. Између осталог, раде се и оне које због услова неко време нису биле доступне пацијентима. Поново се на Ортопедији раде протезе кукова, у Служби неурологије формирана је јединица за мождани удар, на Хирургији је уведена нова метода оперативног лечења хемороида, на Гинекологији лапароскопске операције, два лекара су стекла лиценцу, на Офталмологији се примењује нова метода операције катаракте, и то је једина у ширем окружењу. Затим, уведене су нове методе из области микробиологије и трансфузиологије.

Ми смо регионални центар за прикупљање и третман медицинског отпада са свим дозволама, за два округа, Борски и Зајечарски, и регионални смо центар за контролу туберкулозе.

И те како се види напредак, који пуно значи пацијентима који користе услуге Опште болнице у Бору с обзиром на то да ове услуге значајно утичу на квалитет живота наших грађана. Наставите да унапређујете рад здравствених установа и бринете о здрављу нашег становништва, а у томе ћете свакако имати нашу велику подршку. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Ковачевић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите, колега Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри Лончар са сарадницима, уважени грађани Србије, Предлогом закона о људским ћелијама и ткивима утврђују се услови за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија и ткива за примену код људи, надзор над спровођењем овог закона и обављање одређених послова државне управе у области људских ћелија и ткива, као и друга питања од значаја за спровођење послова из ове области.

Предложеним законом најпре се на јасан и прецизан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области

људских ћелија и ткива, као и које установе могу бити банке људских ткива, укључујући све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Предлог закона је прописао поједностављену процедуру издавања дозволе здравственим установама за обављање послова у области људских ћелија и ткива, као и успостављање јединственог информационог система.

Утврђена је и потреба да се одређени стручни термини другачије и прецизније дефинишу, у циљу потпуне хармонизације домаћег права у овој области са правом ЕУ, на начин како то прописује ЕУ.

Господине Лончар, још једном желим да вам изразим поштовање и дивљење за оно што је ваше министарство урадило у овом периоду: Клинички центар Ниш, гама нож, најбољи студенти се примају на рад, што, значи, више не показује да је то што си најбољи мана.

Оно што ме такође радује као човека јесте то што је председник Србије господин Александар Вучић најавио повећање плата здравственим радницима до краја године, и то драстично. Мислим да ти људи брину о нама када смо болесни и морамо и ми бринути о њима.

У сваком случају, хвала вам за све што сте урадили, ово је одличан закон и ја ћу га у дану за гласање подржати. А своје поштоване колеге молим да подрже мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Тарбук.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри, даме и господо народни посланици, закон о људским ћелијама и ткивима заснива се на приоритетним интересима за очување здравља и живота и заштити основних људских права даваоца и примаоца.

У складу са поменутих из претходног излагања, а у вези са законским одредбама и побољшањем здравствених услова, желим да обавестим цењене присутне да је Општина Аранђеловац у протеклом периоду значајно унапредила ову област. Недавно су окончани радови на поликлиничком делу Опште болнице у Аранђеловцу; вредност пројекта је већа од 500.000 евра, а новоизграђени простор је величине 700 м² и имаће дијагностичке ординације и, надамо се, најсавременије услове за негу пацијената.

Направљена је велика акција прикупљања средстава за обнову и санацију болнице. Прикључили су се готово сви привредници из Аранђеловца. Општина Аранђеловац издвојила је досад око 40.000.000 динара, од чега 24.000.000 кроз „Бекамент фондацију“, а 16.000.000 кроз директне инвестиције. Привредници су сакупили око 30.000.000 динара, а грађани су имали прилику да донирају путем СМС порука.

Недавно је наша општина добила дијагностички скенер, по чему ћемо бити међу најбоље опремљеним општинама у Србији, а свечано отварање Поликлинике и пуштање у рад скенера очекујемо у најскорије време.

Користим ову прилику да се захвалим Министарству здравља и господину Лончару на великој помоћи која нам је пружена и без које не бисмо успели да постигнемо све ово.

Поред поликлинничког дела, започета је организација планирања потпуне реконструкције читаве Опште болнице у Аранђеловцу. У 2017. години урађен је главни пројекат за реконструкцију градске болнице, који је локална самоуправа платила сто хиљада евра. Цео пројекат, са пратећом опремом, требало би да кошта око седам милиона евра. У току су преговори са Министарством здравља да се пројекат прошири за изградњу још једног објекта, чиме би се укупна вредност повећала на читавих десет милиона евра. Уколико се реализују ови планови, Аранђеловац би решио питање бриге и неге пацијената у наредних неколико деценија, са свом потребном опремом и просторијама.

Због свега наведеног сматрам да је улагање и побољшавање здравственог сектора од доласка Српске напредне странке на власт добило на значају, какав није имало никада, не само у Аранђеловцу већ у читавој Србији, а дубоко верујем да ће се тај тренд и наставити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић. Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

У више наврата имали смо прилику да чујемо који су то позитивни ефекти које са собом носи закон о људским ћелијама и ткивима и имам довољно разлога да поменем и оне позитивне резултате који ће утицати на будуће трансплантације, на рад Министарства и на то како се подиже квалитет у здравству у нашој држави.

Поменути закон прецизно и децидно утврђује квалитет и сигурност по питању примене људских ћелија и ткива. Члан 1. дефинише у потпуности како се прикупљају, складиште, дистрибуирају, тестирају и обрађују људске ћелије и ткива за даљу примену код људи. Када истовремено има више прималаца, онда се води рачуна о републичкој листи прималаца и, наравно, о правичној доследности примене тих органа.

Узимање људских ткива и ћелија омогућено је, понављам, само уколико је лице дало писмену или усмену сагласност о томе. Такође, могуће је то урадити и од преминулог лица уколико је у току живота дало сагласност или уколико су чланови породице дали ту сагласност. И, наравно, неопходно је да се многе дијагностике ураде по питању медицинских критеријума.

Оно што је такође битно и што сматрам јако значајним јесте да су утврђене и казнене одредбе. Када се то чини? Ми знамо и свесни смо који је то морални ефекат и какве су то хумане вредности приликом давања ткива, али је неспорно да је кажњива законом било која врста узимања накнаде приликом трансплантације неких органа. Кажњив је и рад установа које немају дефинисан начин вршења тих послова обраде, складиштења, чувања органа и дистрибуције, а кажњиво је и уколико та установа не пријави Управи за биомедицину неку промену у раду.

Поштовани министре, ја вам се захваљујем на свим напорима, као и вашем тиму, које сте спровели да бисмо ми усвојили овакав закон и не сумњам да ћемо то у дану за гласање учинити, јер ћете тиме помоћи многим породицама и њиховим члановима и учинити их срећнима. А када је неко ко је болестан срећан? Само уколико је здрав и само ту жељу има.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, постигнути резултати у области медицине свакако се не могу занемарити, они су велики, али бих све колеге замолио да мало спустимо ове тензије. Када је пре шест година донет Закон о трансплантацији ћелија и ткива, онда су исто неке колеге о овоме причале као о нечему што је апсолутно недостижно. Живот и напредак у области медицине иде јако брзо, па ће се после не знам ни ја колико времена видети да ово није нешто најбоље што се могло остварити. Али да се иде напред, иде се.

Трансплантација ткива се ради већ око педесет година и многе особе, да овога није било, не би данас можда биле живе. Савремена хирургија није више само оно што лечи и одстрањује болесне органе, него се дошло у ситуацију да се могу замењивати болесни органи потпуно здравим органима, и то је добро. Можда би чак и на агресивнији начин требало радити промоцију трансплантације и замене људских органа, али оно чему се СРС принципијелно противи је, да истакнемо још једном, та претпостављена сагласност. У неколико чланова у овом закону говори се на који начин може да се одступи од правила. А да смо само прихватили основни принцип – да то мора да буде писана сагласност, онда бисмо избегли многе друге ствари.

Министар је приликом образлагања ових законских предлога рекао да је ово усклађивање с европским директивама. Да вас подсетим и практично да покажем: овај предлог закона има 263 странице, од тога се 24 односе на Предлог закона, а све остало су образложења, појашњења и ове табеле које се раде везано за доказивање Европској унији да смо ми чврсто, односно да сте ви чврсто на том путу. То је нешто што нама није потребно, ми треба више енергије да трошимо на то како да обезбедимо бољи здравствени систем за наше грађане, а не да доказујемо неке...

Постоји овде још једна опасност, један члан закона предвиђа да морамо слати извештаје одређеним органима Европске уније. Па, чини ми се да ћемо од момента рођења неког грађанина Србије бити обавезни да пријављујемо и тамо у Бриселу, или негде. Нама то не треба, ми то не желимо, узалуд је посао – посао ка Европској унији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Е сад, лепо, пошто ћете са ова три закона решити проблем трансплантација, било би добро да Министарство склепа још два-три предлога, па да се онда мало овде као поприча о томе и да решимо проблем листа чекања, да престане да се чека на преглед специјалиста, не знам, дерматолога, онколога, офталмолога, да се смањи мало број година за чекање на операцију катаракте.

Знате, ми смо данас слушали причу ових наших колега као да не живе у Србији или као да не знају никог болесног у држави Србији. Много је овде проблема, господо драга, који нису ни на домак решавања. Неко је рекао – не лече се више деца СМС-ом. Па, нажалост, лече се. Наш председник је још пре две-три године први говорио о томе на конференцији и скретао пажњу министру Лончару да треба да се у нашој земљи лече ретке болести, да имамо лекаре који су у стању да то раде, да много мање кошта да се набави одговарајућа опрема него да се тамо шаљу пацијенти селективно. Ко је тај ко ће да каже – овај са ретком болешћу може да иде да се лечи негде у бели свет, а овај не може?

Знате, кад год смо у ситуацији да неко мора да каже овај може, овај не може, искуство нам је такво да морамо да се питамо шта је то што мотивише и опредељује да неко може а неко не може, да ли је то лична веза, јесу ли то паре, да ли је то веза са оном тамо... Па где се шаљу ти људи на лечење? Има у разним државама, у разним клиникама. Да ли је неко тамо негде направио дил па баш тамо шаље људе?

Знате, све што радите је под велом сумње. И не трудите се да нас убедите у супротно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.
Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Питање пресађивања органа задире у најинтимнију сферу људског живота и интегритета човека, личности сваког појединца.

Сада док ми овде расправљамо, господине Маринковићу, ко зна колико је грађана Србије, оних који се баве пољопривредом, на њиви, после свега што их је задесило због невремена и поплава у појединим градовима, и малинари, и они који се баве купинама и узгојем разног другог воћа и поврћа... Спасевају шта се спасти може и појма немају о чему се овде прича, нити ће погледати телевизију. Не мислите ваљда да ће да читају „Службени гласник“ и да виде у њему каква су њихова права? Али ће једног дана сви грађани Србије да се пробуде, вероватно у уторак или среду, односно кад ступи закон на снагу, са чињеницом да постоји тзв. претпостављена сагласност за доноре органа, а грађани Србије се нису о томе на такав начин изјаснили.

Ви кажете – па, ми смо добили толико процената на изборима. Да, господо из власти, али ви сте тада добили те проценте када сте агитовали за донорске картице. Ви уопште нисте спомињали да ће овај проблем да се решава на начин да се уводи некаква претпостављена сагласност, јер да сте то рекли, грађани Србије можда не би у том броју гласали за вас.

Знате, чињеница да неко уопште (јуче сам о томе причала и сада понављам) мора да размишља о томе и да се јавља некаквој управи и даје изричити налог да то не жели да уради, ако не жели, јесте повреда интегритета сваког човека у овој земљи. Због тога ћете бити суочени са тим, српски радикали то понављају већ неколико дана, да ће овај закон ускоро доживети измене.

(Председавајући: Хвала.)

Ево, завршавам, господине Маринковићу.

Зашто нисте урадили, да бисте превазишли недостатак органа, оно што се ради по болницама у свету, да се на клиникама које ће то да раде укрштају чланови породица, не породице која је донор ономе ко је болестан из његове породице, већ неке друге којој је такође потребна помоћ? То се ради на клиници „Ачибадем“ у Турској, у многим другим клиникама у свету, а ви сте прибегли томе да препишете закон из Европске уније. Видећете да ће ово наићи на велику осуду грађана Србије. Све је то могло да се реши другачије, на начин на који су то многе друге земље урадиле.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Даница Буквић.

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. став 1. тачка 5) Предлога закона о људским ћелијама и ткивима. Амандманом се предлаже коришћење научне дефиниције, општеприхваћене дефиниције органа.

Поред разлога за доношење овог закона који су истакнути у досадашњој расправи, желим да кажем да је било потребно да се новим законом стручни термини другачије и прецизније дефинишу, а у циљу хармонизације домаћег права у овој области са правом Европске уније.

Такође, још једном бих хтела да истакнем улогу Управе за биомедицину, која ће као реномирана институција обављати инспекцијски надзор преко добро едукованих инспектора за биомедицину у овим установама.

Ново законско решење утиче и на смањење трошкова за здравствене установе из области ћелија и ткива јер сада неће морати на сваких пет година да подносе захтев за обнављање дозволе.

У постојећем закону инспекцијски надзор није јасно дефинисан, а то је свакако неопходно с обзиром на осетљиву проблематику коју овај закон регулише.

Наша Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати овај, као и остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч?

Професор Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, у образложењу ових законских предлога навели сте да важећи закон у овој области није препознао значај дефинисања и уређења делатности у обављању трансплантација,

као и услове под којима се ова делатност може обављати, што је за последицу имало немогућност издавања дозвола за рад појединим здравственим установама.

Господо из Владе Републике Србије, СРС тражи да се посебним актом или регулативом утврди које су то здравствене установе у којима се може вршити трансплантација сваког органа понаособ, али на основу објективних, стручних и научних потенцијала, а не на основу личних симпатија, сујете, незнања или можда мржње. Подсетићу вас да је мржња најгоре стање људске свести, а ви је као носилац система данас јавно емитујете у Народној скупштини.

Додаћу да је трансплантација стручна, научна и терапијска метода лечења, која се у Србији изводила у немогућим условима економских санкција, и то веома, веома успешно, средином деведесетих година прошлог века.

Даме и господо, обраћам се свима вама, као и свеукупној јавности Србије, питањем – да ли може бити боље референце за нечији рад од чињенице да ти трансплантирани пацијенти и данас живе своје друге животе? То су тада били велики подвизи. Ви сте, године министре, у то време можда били фасцинирани неким другим подвизима и јунацима. ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Хвала најлепше.

Даме и господо народни посланици, овим предлогом закона дефинишу се улога и задаци Управе за биомедицину. Једна од обавеза Управе јесте и да води регистар озбиљних нежељених догађаја и озбиљних нежељених реакција. У складу са наведеним, питали бисмо вас – ко сноси последице за нежељене догађаје који нису специфични, попут лошег складиштења или руковања, и које се мере, поступци и радње спроводе да до истих нежељених догађаја не би поново дошло? Видели смо да је предвиђено да се предузимају све мере за смањење штете, али не и последице за особе које су до те штете довеле.

Затим, у оквиру увоза и извоза ћелија наводи се да директор Управе за биомедицину даје дозволу за сваки појединачни случај увоза, односно извоза људских ћелија. Сматрамо да је поред директора овде потребно укључити и стручну комисију, односно читав тим људи, како би донели заједничку одлуку

коме ће дозволу дати. Такође, код увоза и извоза, напоменула бих да су непознати уговори који покривају ову област, као и финансије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите, колегинице Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Не знам сада да ли је министар вољан да чује глас народа и да чује глас нас родитеља који имамо велики ризик од употребе психоактивних супстанци у школама. Мало пре сам га добро слушала када је говорио да су отприлике нека три разлога зашто деца користе дрогу: то је карта за улазак у друштво, радозналост и доколица. Ја ћу вам рећи, господине министре, да то нису прави разлози. Прави разлози су то што је земља Србија транзитна земља за кријумчарење психоактивних супстанци и из тог разлога се више дроге појављује овде него у другим земљама. Затим, производња и доступност ових отровних синтетичких дрога је врло распрострањена. Пре свега, ради се о најосетљивијим друштвеним групама, то су деца већ од четвртог разреда основне школе па надаље.

Знамо за ове синтетичке дроге и отрове, од којих нам је неколико деце умрло у задњих можда месец дана, да се раде и са финим сличицама, у финим кесицама итд. Нису родитељи једино одговорни, желим да преузмете потпуну одговорност као држава, као Министарство здравља, заједно са Министарством просвете и МУП-ом. Најлепше вас молим, као родитељ и као народни посланик СРС, биће ваша одговорност за сваки случај који се даље буде десио у земљи Србији са исходом смрти.

Ако вам ово није довољно и ако ово не схватите као најозбиљнији апел друштва, грађана, мајки, родитеља, онда стварно можемо слободно да кажемо да сте човек без душе, да немате сензибилитет за то што радите. Молим вас, немојте, јако је ружно...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, истекло вам је време. Хвала вам.

Доктор Драгана Баришић, повреда Пословника.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Колега Маринковићу, повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине.

Ево, јутрос од десет сати слушам обично колеге из посланичке групе која је сада говорила да вређају достојанство ове скупштине, покушавају грађане Србије да доведу у заблуду.

Овом приликом и сама сам се осетила прозваном као мајка петнаестогодишње девојчице. Наиме, ми као родитељи морамо да водимо бригу

о нашој деци. Министарство здравља, МУП и остале надлежне службе раде у корист наше деце и у корист грађана Србије, али пре свега ми као родитељи морамо да знамо где наша деца иду, где проводе време, шта раде. Не можемо ми да кривимо државу Србију, Вучића и остале да су криви за то што су деца на улици до један-два ноћу. Морамо као родитељи да будемо одговорни пре свега према тој деци коју смо донели на свет, коју смо родили; једноставно, не можемо да тражимо разлоге у неком другом. Сматрам да Министарство здравља, Министарство правде, МУП раде одговорно, али пре свега родитељи морају да узму ствар у своје руке и да брину о својој деци.

Према томе, колегиница мора да размисли о ономе што прича у овом дому и грађане Србије не смемо да доводимо у заблуду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник. Као што сте могли да видите, током целог дана апеловао сам на све посланике да имају коректније дискусије, у смислу да не вређају министра без икакве потребе, али нажалост није уродило плодом. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Маринковићу, слушајте мало посланике, а слушајте и сами себе. Ко је то у последњих неколико минута увредио Златибора Лончара? Ко га је поменуо уопште?

Дакле, ми слушамо данас хвалоспеве од стране посланика власти...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само ако можете члан, молим вас.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Молим лепо. Ово сам могла да кажем и на крају, а ако то не бих рекла, онда сте ви могли да ми изрекнете опомену пошто нема времена да ми одузмете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немам намеру апсолутно да вам изрекнем...

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Па, молим вас, онда немојте да се правите оно што нисте.

Дакле, хвалоспеви с ове стране, то је легитимно. Критике с ове стране морали бисте да схватите такође као легитимне.

Данас сте ви прекинули у врло деликатној расправи реплике између колеге Мартиновића и мене, када је он упоредио Војислава Шешеља и Златибора Лончара и рекао да се ми љутимо када неко каже да је Шешељ ратни злочинац а да, с друге стране, кажемо да је Златибор Лончар Доктор Смрт.

Сад ја морам то заиста да објасним, ову прилику сам чекала. Доктор Војислав Шешељ има пресуду, правоснажну пресуду Хашког трибунала, какав год да је тај трибунал, где не стоји да је он ратни злочинац, где он није извршио ратни злочин, и нико нема право да га назове ратним злочинцем.

Од Златибора Лончара смо тражили и тражимо, ево, нека поднесе оставку, Мехо Омеровић је за мањи прекршај поднео оставку. Нека поднесе оставку и нека лепо тражи од надлежних органа, ево, од господина Гашића нека тражи свој досије, који је онај Вукадиновић, или како се зове, копирао па делио. Па нека се утврди шта је права истина... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сви знају шта је права истина.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Да.)

Желите. Добро.

Знате да господин Лончар води Министарство две године без иједне грешке, тако да сви знамо.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић, повреда Пословника. Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јавила сам се по повреди Пословника после излагања колегинице Николић Вукајловић. Сматрам да су повређени чланови 106. и 108, односно позвала бих вас на примену члана 108. али и на примену члана 27. Није важно што је тај члан већ рекламиран. Ви сте као председавајући дужни да се старате о примени овог пословника. Рећи ћу вам неке ствари из излагања колегинице, из чега ћете и сами да видите да је повређен Пословник.

Пре свега, питање да ли је министар вољан да чује глас народа и да чује народне посланике. Па, колико ја видим, министар је овде у сали све време заједно са народним посланицима који овде раде свој посао, и у расправи у начелу о овим предлозима закона, и сада у расправи у појединостима.

Психоактивне супстанце нису тренутно на дневном реду у расправи у појединостима, па је повређен члан 106. Сматрам да је повређено можда и достојанство Народне скупштине, јер рећи да је министар одговоран за сваку следећу смрт која се у Србији деси од психоактивних супстанци, сматрам да је претерано за дискусију у Народној скупштини.

Нећу тражити да се о овоме гласа, али вас само молим да дискусија не иде у неком другом правцу, већ само у правцу расправе у појединостима предлога закона који јесте на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић. Ја сам само желео да имамо једну демократску расправу, наравно аргументовану. Слажем се с вама да је стварно претерано то што је колегиница рекла.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Јелена Жарић Ковачевић: Не.)

Хвала.

Завршавамо данашњи рад. Настављамо са радом у понедељак, у 10 часова.

Захваљујем министру и сарадницима. Захваљујем свим народним посланицима на учешћу у раду.

Желим вам свима леп викенд. Хвала.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)